

ڳرلڳي ڳالهيون ڪريون

(سفرنامو)

عبدالحئي پليجو

مومل سنڌو پبليڪيشن

ڊجيٽل ايڊيشن :

سنڌ سلامت ڪتاب گهر

ڳر لڳي ڳالهيون ڪريون
(سفرنامو)
عبدالحئي پليجو
2010ع
ڏکي پريس ڪراچي
مومل سنڌو پبليڪيشن

ڪتاب جونالو:
موضوع:
ليکڪ:
ڇاپو پهريون:
ڇپيندڙ:
ڇپائيندڙ:
قيمت:

120.00 روپيا

ملڻ جا هنڌ

سنڌيڪا بوڪ شاپ، 19 بلدي پلازه گھنٽا گھر چوڪ سکر فون: 071-5628368،
سنڌيڪا بوڪ شاپ، جتوئي منزل حيدر چوڪ حيدرآباد فون: 03013594679 –
ڪتاب مرڪز فريئر روڊ، عزيز ڪتاب گھر بئراج روڊ، سکر -
ڪاٺياواڙ بوڪ اسٽور اردو بازار ڪراچي -
رابيل ڪتاب گھر اسٽيشن روڊ، رهبريوڪ اڪيڊمي رابعا سينٽر بندر روڊ لاڙڪاڻو -
رحيم ڪتاب گھر مهراڻ چوڪ بدين -
- المھراڻ ڪتاب گھر، زاهد بوڪ ڊپو، سانگھڙ -
ممتاز نيوز ايجنسي، ريلوي لائين دادو -

انتساب

پنهنجي يارن
حمزه خان پليجو
ڊاڪٽر عارب راجو
عبدالحڪيم شاهه
جي نالي

عبدالحئي پليجو

سند سلامت پاران :

سند سلامت ڊجيٽل بوڪ ايڊيشن سلسلي جو ڪتاب نمبر (260) اوهان اڳيان پيش ڪجي ٿو. هي ڪتاب ”ڳر لڳي ڳالهيون ڪريون“ نامياري ليکڪ ۽ سفرناما نگار **عبد الحئي پليجي** جو يورپ خاص ڪري پئرس ۽ لنڊن بابت لکيل سفرنامو آهي.

هي ڪتاب مومل سنڌو پبليڪيشن پاران سنڌيڪا اڪيڊمي وٽان 2010ع ۾ ڇپايو ويو. ٿورائتا آهيون سنڌيڪا اڪيڊمي جي سرواڻ نور احمد ميمڻ ۽ فضل الرحمان ميمڻ جا جن ڪتاب جي سافت ڪاپي موڪلي. ٿورا سائين عبد الحئي پليجي صاحب جا جنهن ڪتاب سند سلامت تي پيش ڪرڻ جي اجازت ڏني.

اوهان سڀني دوستن، ڀائرن، سڄڻن، بزرگن ۽ ساڃاهه وندن جي قيمتي مشورن، رايڻ، صلاحن ۽ رهنمائي جو منتظر.

محمد سليحان وساڻ
مينيڊنگ ايڊيٽر (اعزازي)
سند سلامت ڊاٽ ڪام
sulemanwassan@gmail.com
www.sindhsalamat.com

دروازي کي اليڪٽرانڪ چاپي هيٺ ٿي لڳل ڳاڙهي بتي بند ٿي وئي وري سائي بتي ٻرڻ لڳي ۽ دروازي جي لاک کي گهمائيم ته دروازو کُل جا سم سم وانگر خود به خود کلي پيو ۽ اسان علاءُ الدين جادوئي چراغ کڻي اندر ڪمري ۾ داخل ٿياسين. ڇا ته ڪمرو ڊيڪوريت ٿيل هو. هونئن ته هر هوٽل ۾ خوبصورت نفيس غلم غالچا، پرڏا پيد ۽ ٻيو فرنيچر، لائيت جا شينگلر جيڪي ڄڻ ته هيرن جواهرن سان جڙيا پيا آهن. پر هي ڪمرو انهن سڀني شين کانسواءِ ننڍن ننڍن ڊيڪوريشن پيسز سان اهڙي ته نفاست سان سنواريل ۽ سينگاريل هو جو دل پئي چٽي ته هر هڪ شيءِ کي ماڻهو ويٺو ڏسي انهيءَ کانسواءِ پنٽنگس به ڏاڍيون پلوڙ لڳل هيون. جيڪي ڏاڍي سٺي ترتيب سان تنگيل هيون. ڪمرو ڏسڻ شرط سڄي ڏينهن جي مسافريءَ جو ڄڻ ته ٽڪ ٿي لهي ويو پر توڪيو جي هوٽل گينزا ڊائچي لاس ويگاس، آمريڪا جي هوٽل مئراج ۽ جرمني ۾ رائن نديءَ جي ڪپ تي ٺهيل هوٽل Tulip جي ڳالهه ٿي ٿين هئي. جنهن ۾ گذريل گهڙين جون روح رچنديون ڄڻ ته سڄي زندگيءَ جو سهارو ٿي پيون آهن. انهن يادن جي سهاري باقي زندگي به ڄڻ ته بي مقصد ڪانه ٿي لڳي.

هونئن به مون کي زندگيءَ سان ڏاڍو پيار آهي ۽ آئون هر ايندڙ ڀل کي رب پاڪ طرفان موڪليل هڪ حسين تحفو سمجهي ٿو گذارڻ چاهيان ۽ چاهيان ٿو ته رب پاڪ جي هن حسين تحفي جو هڪ ڀل به زيان نه ڪريان ۽ آئون پنهنجي گذريل زندگيءَ کي به بي مقصد ڪونه ٿو سمجهان.

آگسٽ جو مهينو هو جنهن ڪري ايڏي سردي ڪانه هئي. مٺا ڪمري جي دري کولي ته پٿرس جي سونهن جي خبر پئي. اسان جو ڪمرو شايد هوٽل جي ڇهين فلور تي هو. جنهن ڪري شهر جو وڏو حصو اتان ڏسڻ ۾ پئي آيو ۽ ماڻهن جا فليٽ ۽ انهن جا صحن به چڱي طرح نظر پئي آيا. پٿرس جا فليٽ ۽ انهن جا صحن پنهنجي ڪراچيءَ وارن فليٽن کان تمام وڏا ۽ خاص ڪري انهن جا صحن ته بلڪل بنگلن جيان ٿي لڳا جن ۾ تمام گهڻي تعداد ۾ ڪونڊين ۾ گل رکيل نظر آيا ۽ ايئن چڱو خاصو پارڪ ٿي لڳو. ڪن ڪن جڳهين جي چٽين تي صرف لان نظر آئي. بلڪل ايئن جيئن پارڪ وٽ بنگلن ۾ نظر اچي. اسان انهن منظرن جا ڪافي فوٽا به ڪڍيا. آئون باٿ روم ۾ ويس ته باٿ روم ڪمري کان به وڌيڪ خوبصورت ٿي لڳو. باٿ روم ۾ به هر سهوليت سان گڏ فون، ڪارپيٽ، ڪموڊ جي ڍڪ ۽ فليش جي مٿئين حصي تي ڳاڙهو ويليٽ ڪپڙو لڳل هو جنهن جي وچ ۾ سنهري گل سبيل هئا. باٿ روم سڄو خوشبوءِ ٿيو پيو هو. باٿ روم ۾ ننڍا وڏا ست اٺ توال رکيل هئا. پنجن ڇهن جڳهين تي صابن رکيل هو. هڪ جوڙو سليپنگ سوت جو ۽ هڪ عدد چمپل رکيل. شيمپو، ٻاڏي لوشن، ڪريم، آفٽر شيونگ ڪريم ۽ پرفيوم جون ڪنئين ننڍيون ننڍيون شيشيون جيڪي هر روز ڪمري جي صفائي جي وقت استعمال ٿيل کڻي وري نيون رکي ڇڏين. جي ڪمري ڇڏڻ مهل صابن ۽ اهي شيشيون کڻون ته هوٽل وارن کي ڪو به اعتراض ڪونهي ڇو ته ڪمري جي مسواڙ ۾ اهي شيون شامل آهن. آئون باٿ روم کان ٻاهر آيس ته هڪ تمام سهڻي نفيس وٽندڙ شيشي جي فروٽ داني ۾ اسٽراپيريءَ ۽ رس بري پنن سميت سينٽرل ٽيبل تي رکيا هئا. جيڪي ڪاٺ کان وڌيڪ ڏسڻ ۾ سٺا لڳي رهيا هئا. اسان به ايئن ڪيو. مٺا اڃان بستري تي لٽي پئي هئي. مون ڪافي پيتي، ٿوريءَ دير

ڪان پوءِ فرخ فون ڪئي ته شام جو ڇا پروگرام آهي. مون کيس چيو ته ڪمري ته اچو ته پروگرام ناهيون. ٿوري ئي دير ۾ نور ۽ فرخ به اچي ويا اوتري ۾ منا به تيار ٿي وئي. اسان هٽل جي رسپيشن تي چاڀي ڏئي ٻاهر روڊ تي پنڌ ٿي پنڌ نڪري پياسين. پئرس جو شهر ڪيترن ئي وارڊن ۾ ورهايل آهي. جنهن کي پئرس وارا چون ”اراندسمينٽن“. اسان جي هٽل جنهن علائقي ۾ آهي انهيءَ علائقي جو نالو اوپيرا گارنيئر/پگال Opera garnier/ pigalle g.e آهي. موجوده حڪومت هن علائقي جي سُڌاري ۽ ترقي لاءِ تمام گهڻيون ڪوششون ڪيون آهن. جنهن ڪري هاڻ هي علائقو جيڪو اڳ ۾ اهڙو خوبصورت ۽ سهڻو نه لڳندو هو. سو هاڻ ٻئي سڄي شهر جي سونهن سوڀيا وانگر ئي لڳي ٿو ۽ خاص ڪري گارنيئر اوپيرا جي ڪري ته هي علائقو ڏاڍو مشهور ٿي ويو آهي. جت سڄو وقت رونقون لڳيون پيون آهن. هن اراندسمينٽن يا علائقي ۾ رهائش جون هٽلون، کاڌي جا ريسٽورانٽ، ڪلبون، مارڪيٽون ۽ ٿيٽر جام آهن. توهان جو هر ڪم هت روڊ تي هلندي آسان ٿي ويندو. ڳالهائڻو ته توهان کي ئي آهي. ٻيو نه ته به صرف ٻه ٽي لفظ ئي ڪوڙ آهن. يعني You are free پر مشڪندي توهان اهو دل مان ڪٽڪوئي لاهي ڇڏيو ته توهان کي ڪواهو به جواب ملندو ته آئون ڪا اهڙي تهڙي آهيان ڇا؟ جي ها ته وڏو تهڪ ڏئي بيهي رهندي. جي نه ته پوءِ هلندي هلندي ڪنڌ ناڪار ۾ لوڏيندي هلي ويندي. ٻيو ٿيو خير، يا دل ٿي دل ۾ چوندي ويندي ته.

مڪڻا تيري پيار دارنگ نهين چڪڻا

ڪمري تان فون ڪري گهرائڻ جي مقابلي ۾ هي رستي هلندي نسخو آسان ۽ تمام سهانگو آهي.

يه اندر کي بات هي

سو مهرباني ڪري جيسين پئرس پهچو تيستائين هي نسخو دل ٿي دل ۾ هجي ته بهتر. هلندي هلندي فرخ فرمائش ڪئي ته اڄ ڪنهن انڊين ريسٽورانٽ ۾ ڊنر ڪجي ته بهتر، سڄ ته اڄ منهنجو به اهو پروگرام هو ته ڪنهن انڊين هٽل ۾ ماني کائجي. سو فرخ جي فرمائش تي ها ڪرڻ ۾ دير ٿي ڪا نه ڪيم. پر مسئلو هو ته هاڻ انڊين هٽل کي ڳوليون ڪٿي. پر يڪدم ياد اچي ويو ته ٻه ٽي سال اڳ جڏهن آئون اڪيلو پئرس آيو هوس تڏهن به هن ئي هٽل ۾ رهيو هوس ۽ هن علائقي ۾ ڪنهن انڊين هٽل ۾ کاڌو کاڌم. ذهن تي زور ڏيڻ جي باوجود به هٽل جو نالو ياد نه آيم. هاڻ ڇا ڪجي رهائش جي هٽل به ڇڏي آياسين. هت روڊن رستن تي انگريزي ڳالهائيندڙ ماڻهو ايئن ملن جيئن لنڊن ۾ فرينچ ڳالهائيندڙ سو ڪجي ڇا! نيٺ پري کان هڪ ميٽرو اسٽيشن يا انڊر گرائونڊ جو بورڊ نظر آيو. اندر گهڙي فقط ٻه لفظ ڳالهايم يعني انڊين ريسٽورانٽ، ويٺل همراھ ڪنڌ مٿي کڻي اسان ۾ نهاريو ۽ وري به اسان اهي لفظ ورجايا. انڊين ريسٽورانٽ، همراھ کي ڪجهه ڳالهه سمجهه ۾ آئي ۽ سوچ ۾ پئجي ويو. نيٺ سوچيندي سوچيندي هٿن جي اشارن سان سمجهائڻ لڳو. جنهن مان اندازو ٿيو ته هت ئي ڪٿي ارد گرد ڪا انڊين ريسٽورانٽ آهي. اسان ڪنڌ لوڏي سندس ٿورو مڃيندي ميٽرو اسٽيشن کان نڪري هن جي اشارن واريءَ ٻوليءَ تي غور ڪندي اڳيان هلڻ لڳاسين ته پري کان هڪ بورڊ نظر آيو. جنهن تي عربي ۾ لکيل جهانگير فندق، فرينچ ٻوليءَ ۾ به ڪجهه لکيل هو پر اسان جي سمجهه ۽ پڙهڻ کان ڳالهه زور هئي. بورڊ تي تير جو نشان به لڳل هو. هٽل مين روڊ تي نه پر گهٽيءَ ۾ هئي. اسان هٽل جو دروازو کولي اندر وياسين ته اسان کي انڊين هٽل ئي لڳي. هٽل لنڊن جي اهڙين هٽلن کان

گشادي ۽ تمام ويل ڊيڪوريٽڊ هئي. ڪرسيون تي ويهڻ شرط هڪ همراھ مينو سان اچي حاضر ٿيو. ڪنڌ سان سلام ڪري چار تمام خوبصورت کاڌي جا مينو کڻي اڳيان رکيائين ۽ پاڻ سواءِ ڪجهه به وڌيڪ ڳالهائڻ جي واپس هليو ويو. اسان ون ڊش حساب سان ماني جو آرڊر لکايو ۽ ڪيرٽي جو آرڊر پڻ ڏنو. نور ۽ فرخ ڊال ۽ ڪابلي پلاٽ جو به آرڊر ڏنو. اسان سمجهيو ته ماني ٿوري ايندي پر جڏهن ماني آئي ته سمجهيوسين ته هيءَ هيتري ساري ماني ڪائيندو ڪير. پر ماني ايڏي لڏيڏ هئي جو دل ئي دل ۾ پئي سوچيم ته ٻيو نه ته به ڪيرٽي ته وري به گهرائجي. ڪيرٽيءَ ۾ فروتن جا ڪيترائي قسم، مٿان ٿورو آئس ڪريم ۽ آئس ڪريم جي چوٽيءَ مٿان هڪ ڳاڙهي اسٽرابري، مانيءَ ڪاٺڻ جو مزو اچي ويو. پر جڏهن بل ڏنم ته جڏهن کاڌي جي مزي کان وڌيڪ بل ڳرو محسوس ٿيو. پئرس ۾ رڳو ڪنهن شيءِ تي هٿ رکڻ جي دير آهي. ڪيسا خالي. هوٽل ۾ جيتري دير ويٺا هئاسين ته صرف اسين ئي هئاسين ٻيو مٺڻي ٿيو خير. اسان بل ڏئي ٻاهر نڪتاسين ته نور ۽ فرخ چيو ته اسان ايفل ٽاور ۽ ٻيو شهر جو چڪر لڳائي پوءِ ٿا اچون. هو ميٽرو ۾ چڙهي اوڏنهن هليا ويا. اسان پنڌ ٿي پنڌ واک ڪندا اچي پنهنجي هوٽل تي پهتاسين جت فرينچ ملوڪٽريءَ کان چاڀيون وٺي اچي ڪمري تي آرامي ٿياسين. منا ڪجهه وقت تي وي ڏني ۽ مون هوٽل جي ڪپٽن منجهه رکيل ٻه ٽي رسالا ڪڍي ڏنا. انهن ۾ هڪ انگلش مئگزين به هئي. جنهن ۾ فرانس بابت ڪافي مواد هو ۽ منجهس ڪافي فوتا به هئا جنهن کان پوءِ به تي ڪلاڪ هيترن ڏينهن واري ٽوئر جا ڪجهه نوٽس به لکيم. ننڊ جي ٻانهن ۾ ڪيڏي مهل سمهي پيس خبر ئي نه پئي. قرآن شريف جي دور جي مٺڙي آواز تي جاڳ ٿي. اڃان صبح سوڀر هئي تنهن ڪري بستري تي ئي ليٽيو پيو هوس. انهيءَ انتظار ۾ ته مٿي ڪلام پاڪ جي تلاوت پوري ڪري ته ٻاهر واک تي وڃون. هوٽل جي دري ڪوليم ته ٿڌي هوا محسوس ٿي ۽ دري يڪدم کڻي بند ڪيم. منا دور پورو ڪيو ته اسان هوٽل تان هيٺ لهي پئرس جي فٽ پاٿن تي ٿورو تيز هلڻ لڳاسين. ڪافي تعداد ۾ فرينچ مرد ۽ عورتون به واک ڪري رهيا هئا. اڄڪلهه جي دنيا ۾ سٺي ۾ سٺي ورزش واک ڪرڻ ئي آهي ۽ انگريزي ۾ چوڻي آهي ته :

If exercise could be packed in a pill it would be the single most widely prescribed and beneficial medicine in the world.

Regular exercise reduces the risk of (1) heart attack (2) obesity (3) stress (4) blood pressure (5) some kinds of cancer (6) high cholesterol (7) anxiety and increases (1) self confidence (2) Sex (3) Better mood (4) Memory and (5) Correct posture.

پر واک اهڙي نموني سان ڪجي جو 20 منٽن ۾ هڪ ميل پورو ٿئي ۽ واک ڪرڻ ۾ اهو به خيال ڪجي ته پير پورو زمين تي لڳي، ڪي ماڻهو اهڙي نموني واک ڪن جو پير جي ڪڙي زمين تي مس لڳي. اهو طريقو صحيح نه آهي. هفتي ۾ پنج ڏينهن اڌ ڪلاڪ يا هفتي ۾ ٽي ڏينهن هڪ ڪلاڪ واک يا ورزش ڪري. اهو هر عام ماڻهو لاءِ آمريڪن هارٽ ايسوسيئيشن American heart Association منظور ڪيو آهي جيڪو توهان انٽرنيٽ تي به ڏسي سگهو ٿا پر جيڪڏهن ڪا آرزو يا بيماري آهي ته پنهنجي ڊاڪٽر سان مشورو ڪرڻ گهرجي. ان جي مشوري کان سواءِ واک نه ڪجي.

اسان تيز تيز هلندا ڪافي اڳتي نڪري وياسين. اسان جي کاٻي طرف هڪ تمام خوبصورت ڍنڍ هئي. جنهن ۾ هن وقت به ڪجهه ماڻهو پيڙين ۾ گهمي رهيا آهن. ماڻهو پيڙيون خود پيا هلائين. اسان کين ڏسندي ڏسندي وڌي رهيا آهيون. ڪٿ ڪٿ سهڻا پارڪ به نظر اچي رهيا آهن. جت خوبصورت جانور ٺينگ ٿيا ڏٺي رانديون ڪري رهيا آهن. ڍنڍ جي ڪپرن جي ڀرسان وڻن تي ويٺل پکي سهڻا سهڻا ڀول ڀولي رهيا آهن. روڊن ۽ رستن تي سانت لڳي پئي آهي. تمام ٿوري ٽرئفڪ هلي رهي آهي. انسان جي هن بي پناهه ترقيءَ انسان کي ڪٿان کان ڪٿ وڃي پهچايو آهي. جو اسان پاڪستان جي ڳوٺڙي جا رهواسي پٿرس جي گهٽين ۾ واک پيا ڪريون. هوائي جهاز جي ايجاد کان اڳ اهو سوچڻ به ناممڪن هو پر هاڻ ته ٻڌون پيا ته خلا ۾ به هونئون پيون کُن جن تي خلائي شتل ذريعي پهچبو. ماڻهو تمام وڏيون عمريون ماڻيندا. سپر ڪنڪارڊ جهاز ٺهڻ کان پوءِ ڏينهن جا سفر ڪلاڪن ۾ ۽ ڪلاڪن جا سفر منٽن ۾ پورا ٿيندا. الاڻي ڪير. خوشنصيب اهو سڀ ڪجهه ڏسندا. شل اسان به ڏسون.

اسان پٿرس جي فوٽ پاڻن تان هلندا هلندا اچي پنهنجي هونل تي پهتاسين. تيار ٿي هيٺ ڊائيننگ هال ۾ آياسين ته سياحن جو چڱو خاصو چهچتو لڳو پيو هو. انهن مان ڪافي تعداد ۾ ناشتو ڪري رهيا هئا ته ڪي وري پاڻ ۾ گپ شپ ڪري رهيا هئا ۽ ڪي انهيءَ انتظار ۾ هئا ته پلي رش گهٽجي ته پوءِ ناشتو ڪريون. آئون جڏهن پليٽ کڻي رهيو هوس ته انهيءَ ڪئنيڊين جوڙي جنهن سان نيس ۾ ملاقات ٿي هئي. تنهن ڊائيننگ ٽيبل ڏانهن اشارو ڪري ٻڌايو ته فلاڻي ڊبل روٽي ضرور کڻجو. هيءُ پٿرس جي خاص سوکڙي آهي. اسان سندس شڪريو ادا ڪيو پر اهو ڪونه ٻڌايو مناس ته آئون اڳ به پٿرس اچي چڪو آهيان ۽ اهي ڊبل روٽيون اڳ ۾ به کاڌيون اٿم. اسان ڊائيننگ ٽيبل تان ناشتو کڻي وڃي پاسيرا ٿي ويهي رهياسين ته نور ۽ فرخ به پهچي ويا ۽ ناشتو پليٽن ۾ کڻي اچي گڏ وينا. مون کين چيو ته پٿرس ۾ پاڻ وٽ گهمڻ لاءِ سڄا سارا ٿي ڏينهن پيا آهن. هڪ ته هي ٽوئر وارا گهمائيندا پيو ته پاڻ کي به پنهنجي ليکي پٿرس شهر گهمڻو آهي. انهيءَ لاءِ پاڻ کي سڄو پروگرام اڳواٽ ٺاهڻ گهرجي. جيئن هڪ هنڌ کان ٻئي هنڌ تائين جلد جلد پهچي سگهون. پاڻ چئون ته اسان کي ٻن ٽن جڳهين کان سواءِ ٻي ڪا به خبر ڪانهي. اهو سڀ ڪجهه توهان تي آهي. ڇو ته پٿرس توهان اڳ به اچي چڪا آهيو. ڳالهين ڪندي ناشتو ڪري ورتوسين. نور ۽ فرخ ڪافيءَ جو وڏو مڱ پري کڻي آيا جيڪو پيتوسين. اسان ناشتي کان وندا ٿي هيٺ آياسين ته ڪافي بسون ۽ سياح پنهنجين پنهنجين بسن ۾ هلڻ لاءِ تيار بيٺا هئا. اسان به اچي پنهنجي بس جي ويجهه ٿي بيٺاسين. جت اسان جي ٽوئر گروپ وارا ڪجهه سياح اڳ ۾ ئي بيٺا هئا. اسان ساڻن هيلو هيلو ڪندا وڃي بس اندر پنهنجي سيٽ نمبرن تي ويٺاسين. بس کان ٻاهر بيٺلن مان چند سگريٽ پي رهيا هئا. اڄ ڪلهه يورپ، آمريڪا ۽ جپان ۾ ماڻهو سگريٽ تمام ٿوري تعداد ۾ پيئن. انهن ملڪن ۾ هوائي جهاز وانگر توهان کي هر جڳهه هونل، ايئرپورٽ ۽ آفيس ۾ نو سموڪي جڳهه نظر ايندي جت توهان آرام سان ويهي سگهو ٿا.

ڀاڻ وٽ سگريٽ پيئندڙ ٻئي نه سگريٽ پيئندڙ جو ڪو خيال ئي ڪونه ڪري. هونئن به اسان جي معاشري ۾ رواداري ۽ سهڻي گهٽ آهي. اسان عورت ۽ ٻارن جو به جائز احترام ڪونه ٿا ڪريون. جڏهن ته معاشرو اخلاقيات ۽ مذهب انهن ڳالهين لاءِ خاص هدايت ٿو ڪري پر خبر نه آهي ڇو اسان ايئن ڪونه ٿا ڪريون، ڪنهن حد تائين اسان انهن جي دل آڌاري به ڪريون ٿا. پر يورپ ۽ جپان ۾ مون ٻارن ۽ عورتن لاءِ وڏي عزت ۽ احترام ڏٺو. ڪنهن مصروف روڊ تي سائي بتي پرندي به ڪو ٻار يا عورت غلطيءَ سان روڊ ڪراس ڪيو ته سوين گاڏيون بيهي رهنديون. جيسين نه اهي ٻار يا عورتون روڊ ڪراس ڪن. ڪنهن ٻار کي بينل اُت پوليس واري ڏٺو ته ڪٿي يا آگر کان وٺي روڊ ڪراس ڪرائيندو ڪيڏو نه فرق آهي پنهنجي ۽ يورپ جي معاشري ۾، انهي جا ڪوڙ مثال آهن پر توهان صرف هڪ ننڍو مثال وٺو. يعني پنهنجي ۽ يورپ جي پوليس جو. يورپ ۾ پوليس ماڻهن لاءِ هڪ پيار ۽ محبت جو اهڃاڻ آهي جنهن کي هر ننڍو وڏو وڏي عزت ۽ احترام سان ڏسي. وڏا ته نهيو پر ننڍڙا معصوم ٻار جڏهن صبح سوڻر اسڪول ايندي ويندي ڪنهن پوليس واري کي ڏسن ته ضرور کيس سلام ڪن. انگلينڊ ۾ ته ننڍا ٻار پوليس وارن کي پيار مان چون ٿي بوبي جيڪي پڻ انهن ننڍڙن ٻارن لاءِ تافيون کيسن ۾ وجهيو گهمڻ ۽ هيلو هيلو ڪرڻ شرط يڪدم تافي ڪڍي ڪٿي ٻار کي ڏيندا پر انهيءَ جي مقابلي ۾ ڀاڻ وٽ پوليس هڪ نفرت جو اهڃاڻ آهي. جنهن کي معاشري ۾ شديد نفرت سان ڏٺو ٿو وڃي. ان حد تائين جو ڪنهن فلم ۾ ڌاڙيل ۽ پوليس جو مقابلي وارو سين هوندو ته ماڻهن جي پوليس کان وڌيڪ انهيءَ ڌاڙيل سان همدردي هوندي نه ڪي پوليس سان، انهيءَ فلمي سين ۾ ڪنهن ڌاڙيل جي گولي سان جي ڪو پوليس وارو مري پيو ته سڄي هال ۾ ٽائين جا ٺڪاءُ ٿي ويندا. انهيءَ مان اهو تاثر ٿو ملي ته غريب ۽ مسڪين ماڻهوءَ کي پوليس سان تر برابر به همدردي ناهي. اسان جي معاشري جي قابل نفرت يعني ڌاڙيل هٿان مرندي به عوام کي انهن سان همدردي بدران خوشي ٿي ٿئي يعني غريب مسڪين ماڻهوءَ لاءِ مصيبت ۽ آزار ڌاڙيل نه پر پوليس آهي. ڪيڏي نه افسوس جو مقام آهي. منهنجو گهر شهر ۽ بهراڙيءَ ٻنهي هنڌ آهي پر مون ڏٺو آهي ته شهرن جي مقابلي ۾ بهراڙيءَ جا ماڻهو پوليس جو شڪار وڌيڪ ٿين ٿا. هڪ ته شهري ماڻهو پڙهيل لکيل آهن، ٻيو ته اخبارون به شهري مسئلن کي وڌيڪ اهميت ڏين ٿيون.

پاڪستان نهڙ کي ٽيهٺ سال ٿي ويا آهن پر غريب مسڪين بهراڙيءَ جو عوام اڃان انهيءَ حالت مان پنهنجي جان آزاد ڪرائي نه سگهيو آهي. نه وري انهن جا ڪي آثار ٿا نظر اچن. شيخ اياز پنهنجي لکڻين ۾ ٿاڻي کي گهاٽي سان تشبيح ڏني آهي. انهيءَ موضوع تي هندستان وارن ”مرچ مصالحا“ نالي ڏاڍي لاجواب فلم ٺاهي، سميتا پاتيل ۽ نصير الدين شاهه انهيءَ فلم ۾ يادگار اداڪاري ڪئي آهي.

پرويز مشرف ضلعي ليول تي يونين طرز تي جيڪا ڊسٽرڪٽ گورنمينٽ ٺاهي اهو ڏاڍو سٺو سسٽم آهي، جيڪو يورپ وانگيان انهيءَ تي عمل ٿئي ته عام ماڻهوءَ کي ڏاڍو سستو انصاف ملي ۽ فائدو رسي ۾ اهو ممڪن ناهي، ڇو ته اسان جي ملڪ ۾ بيوروڪريسي يا نوڪر شاهي ايڏي ته مضبوط آهي جو انهيءَ جو زور ٽوڙڻ ممڪن ئي ڪونهي. اهو صرف عوام طرفان پنهنجي جاڪوڙ سان ئي ممڪن آهي، نه ڪنهن آمر طرفان ٺهيل قانون سان. مشرف جي ويڇڻ کان پوءِ آيل

حڪومت به هاڻ لوڏن ۾ آهي. پر آئون پاڪستان جي معاشرتي مسئلن تي سوچيندو ڪٿان کان الائي ڪٿان وڃي نڪتس.

اسان کي اڄ توڻ وارن طرفان شهر جو سير ڪرائڻو هو يا ستي توڻ ڪرائڻو هو. جنهن ۾ سڀ کان پهرئين ناترديم ڪئٽيڊرل ڏسڻو هو. جيڪو مون ڪيترا دفعا اڳ ۾ به ڏٺو آهي. اسان جي بس رستن روڊن تان ڦرندي سرندي اچي هت پهتي. اسان سڀ هڪ هڪ ٿي بس مان لٽاسين ته اسان جي گائيڊ اسان کي ڪٿي هڪ مقامي فرينچ عورت گائيڊ جي حوالي ڪيو. جيڪا اسان کي ٻاهر مختصر ليڪچر ڏئي ڪئٽيڊرل اندر وٺي وئي. اندر ٻيا سياح به ٿوري تعداد ۾ هئا. ڪئٽيڊرل جي اندر ۽ ٻاهر مون کي ڪا به نواڻ محسوس نه ٿي. اهي بئنجون، اهي ڪرسيون ناترديم گرجا گهر فرانس جي وچئين دور جي عمارت سازيءَ جو عظيم ڪارنامو آهي. هن عمارت جون پوري ناسي پٿر مان ٺهيل پٽيون وچئين دور ۾ پٿرس جي طاقت ۽ عظمت جي علامت طور موجود آهن. هيءَ گرجا گهر جيڪو 1163ع ۾ قائم ٿيو هڪ قومي اثاڻو آهي، صبح ۽ شام جي وقت جڏهن هن جو عڪس سين نديءَ ۾ ڏسجي ٿو ان وقت هي گرجا چمڪڻ لڳي ٿو. هي گرجا دنيا جي مشهور گرجا گهرن ۾ مکيه حيثيت رکي ٿو ۽ گذريل ڇهن صدين دوران گوٽڪ فن جي ڪمال جي علامت طور موجود آهي. اندر جي پيٽ ۾ عمارت جي ٻاهرئين طرز تعمير وڌيڪ دلچسپيءَ جي حامل آهي. گهڙيل رنگين پٿر سان عمارت جي اڏاوت نديءَ جي ڪپ تان موسيقيءَ جي مڌرتا وانگر لطيف ۽ حسين لڳي ٿي. ڪاٻي طرف چورس دالان وٽان تيرهين صديءَ ۾ ٺهيل گيت جن تي مجسما تراشيل آهن، مثلاً جي صورت ۾ موجود آهن. ڪناريءَ ماءُ واري گيت تي فلڪياتي جسمن يعني نڪتن ۽ ڪناريءَ ماءُ جي تاجپوشيءَ جي اُڪر ٿيل آهي. آخري فتويٰ واري گيت جي سنگتراشي ٽن حصن ۾ ورهايل آهي. هڪڙي حصي ۾ متفرق عقيدن جي نقاشي آهي، ٻئي حصي ۾ مسيح عليه السلام ۽ سندس مکيه پوئلڳ Apostles ڏيکاريل آهن. ٽئين حصي ۾ يسوع عليه السلام وري جيئرو ٿي ڪافرن تي فتح حاصل ڪيل نظر اچي رهيو آهي. ساڄي طرف سينٽ اينني Saint Anne جو گيت آهي. جنهن تي ڪناريءَ ماءُ ٻار سميت تخت نشين ڏيکاريل آهي.

وچئين گيت جي مٿان هڪ شاهي دري ٺهيل آهي. انهيءَ ۾ هڪڙو شاهي شوڪيس فت ٿيل آهي. انهيءَ شيشي جي ڪپ ۾ ڪناريءَ ماءُ ۽ ٻار جو مجسمو رکيل آهي. ڪلوئسٽر گيت تي ڪناريءَ جي ڳنڀير ۽ اداس شبيهه ٺهيل آهي. سندس هنج ۾ قتل ٿيل ٻار ڏيکاريل آهي. ٻار جي ڳچي ڪپيل آهي. ڪناريءَ ماءُ جو مجسمو اصل ۾ تيرهين صديءَ جو گهڙيل آهي. سج لهڻ مهل گرجا اندر گهمڻ وٽان آهي. اترين پاسي واري گئلريءَ ۾ ٺهيل North rose window تيرهين صديءَ جي بهترين شاهڪار آهي. اندريون حصو گوٽڪ فن عمارت سازيءَ جي علامت ڪالمن يا پيلرن تي مشتمل آهي. انهن تي مقدس بائيبل جي واقعن جا نظارا پٿر تي تراشيل آهن. ممبر جي ويجهو ڪناريءَ ماءُ ۽ ٻار ڏيکاريل آهن. جيڪي پرسڪون نظر اچن ٿا. گرجا جي مال خاني ۾ شاهي تاجن سميت سون ۽ ٻيو قيمتي سامان رکيل آهي. هن گرجا گهر کي اهو خاص اعزاز به حاصل آهي ته هتي اصلي صليب ۽ ڪنڊن وارو تاج به موجود آهي. وڪٽر هيوگوا لافاني بنايل ڦوهارا ڏسڻ لاءِ جازڻ ٽاورن تي چڙهيو جيڪي 225 فٽ اوچا آهن.

اتان کان ڪيترن پوتن، پريتن، ڏاڏين ۽ شڪار ڪندڙ پکين جون تصويرون ڏسڻ ۾ اچن ٿيون. گرجا گهر جي پويان باغ ۾ انهن شهيدن جو يادگار ٺهيل آهي، جن کي بي عالمي لڙائيءَ دوران آسڪوٽر Aschwitz ۽ بچين ورلڊ Buchen world تشدد جي ڪيمپن ۾ ماريو ويو هو. انهيءَ يادگار تي رت واري ڳاڙهي رنگ ۾ هيٺيان لفظ لکيل هئا. Forgive, But donot forget يعني معاف ڪيو مگر نه وساريو. جنهن کان پوءِ اسان هوٽل ٽرائيٽن محل ڏسڻ وياسين. لوئس چوڏهين جي دور حڪومت ۾ هن محل جي اڏاوت جي خرچ سبب فرانس جي خزاني جو ڏيڍالو نڪري ويو. ٿي سگهي ٿو ته هن عمارت جي شان شوڪت جو ڏاڪو اڃا وڌيڪ وقت ڄميل رهي.

ورسيلس وارو تاريخي امن معاهدو سن 1919ع ۾ هن عمارت ۾ صحيح ڪيو ويو. جڏهن هتي وڊرولسن لارڊ جارج، جارجس ڪليمينسيو ۽ اٽلي ۽ بيلجيم جا قومي اڳواڻ اچي ڪٺا ٿيا هئا. ڪلاسيڪي فن تعمير جي نقشي ۽ شاهائي جا ۽ جمال سان اڏيل هيءَ عمارت پنج ايڪڙ زمين تي پوکيل باغ ۾ واقع آهي. هاڻوڪن چپاني مالڪن 60 ملين ڊالرن جي خرچ سان هن عمارت کي هوٽل طور چالو ڪيو آهي. توهان محل يا ٻي عمارت جيڪا باغ کان ٻاهر اڏيل آهي انهيءَ ۾ رهي سگهو ٿا. محل ۽ هوٽل جي اها عمارت زير زمين سرنگهه Under ground Tunnel وسيلي ڳنڍيل آهي، پراڻي توڙي نئين طرز جا ڪمرا موجود آهن، پر چپاني طرز جا ڪمرا آرائش توڙي لطف ۾ بيمثال آهن. طعام تفريح توڙي مختلف خدمتون جيڪي توهان کي پئرس جي وڏين هوٽلن ۾ نصيب ٿين. سي سڀ سهوليتون هت هر وقت ميسر آهن. صرف ريسپيشن تي هڪ فون ڪرڻ جي دير آهي. انهن سڀني سهولتن جي جاڙ لاءِ عرض آهي ته فون جي هيٺان رکيل خاني کي کوليو ته ڪيترا سارا ڪتاب پيا آهن جن جي پڙهڻ سان هر ڳالهه سمجهه ۾ اچي ويندي. جنهن ۾ فون نمبر، فوتا ۽ ٻي سڀ معلومات لکيل آهي. توهان سڌي طرح هوٽل مان يا ٻاهران به انهن سان فون تي ڳالهائي سگهو ٿا. اسان ٽوئر گروپ ۾ هئاسين نه ته هوٽل گهمائڻ ته پري پر اندر داخل به ٿيڻ نه ڏين. جي اهڙي هوٽل ۾ ماڻهو رهي ته جاپاني طرز ڪمرن ۾ رهي خاص ڪري اهي ڪمرا جن ۾ پٽ تي سمهيو آهي. جنهن کي جپان ۾ چون رائيوڪان Royokan جنهن ۾ ڪمري ۾ هيٺ پٽ تي سمهيو آهي ۽ ڪمري ۾ اندر چمپل يا جُتيءَ سان ڪونه وڃبو آهي. جُتو ڪمري کان ٻاهر لاهي ڇڏبو. جپاني طرز ڪمري ۾ صبح ۽ رات جي ماني جا پيسا به ڪمري جي مساوڙ ۾ شامل هوندا آهن ۽ ماني به جپاني ملندي آهي، اهو به مزو وٺڻ گهرجي. آئون جڏهن توکيو ويو هوس تڏهن اهڙي هڪ ڪمري ۾ رهيو هوس.

فرانس جو اهو علائقو جنهن ۾ هي محل نما هوٽل ۽ ناطريڊيم ڪئٿيڊرل آهن، تنهن کي هت فرانس ۾ سينٽ لوئس ۽ بيو برگ Ue_ Saint Louis and Beau boarg چون. هن علائقي ۾ سياحن لاءِ هر شيءِ موجود آهي. هي شهر جو قديم ترين علائقو آهي. ڪنهن دور ۾ هي علائقو شانزلي زي وانگر پئرس جي دل هو پر هيٺر به شهر جو مک حسين ترين علائقو آهي. سينٽ چئپل ۽ سينٽ لوئس واري بيتاري به هن وارڊ ۾ آهي. پئرس شهر جي پکين ۽ گلن جو مرڪز به هي علائقو آهي. انهن پنهنجن جنسن جو هٿ وڌي پئماني تي واپار ٿئي ٿو. پئرس جا ٻه مک مرڪز يعني جارج پامپيدو واسڪوائر ۽ وڪٽر هيوگو واسڪوائر پڻ هن علائقي ۾ آهن. اميراني طرز ۽ راندين جا وڏا وڏا گرائونڊ به هن علائقي

۾ آهن. اسان هن عظيم هوٽل مان نڪري سامهون هڪ وڏي واپاري مرڪز ۾ گهمڻ لاءِ وياسين. هت جمعا بازار وانگر ڪنئين بازارون لڳل آهن. ڀرسان هڪ وڏو تلاءُ آهي، جنهن ۾ ننڍڙا ٻار پلاسٽڪ بوٽس ۾ چڙهي رانديون رانديون ڪري رهيا آهن. اسان هت ٻين سياحن وانگر پيل بئنچن تي ڪجهه دير لاءِ ويهي رهياسين. ڏاڍو خوبصورت منظر هو. هتان کان پوءِ اسان جي ٻي منزل ايفل ٽاور آهي. اسان جي بس وڏي چوڪ تان ڦري درياءُ سين ڪراس ڪري مين روڊ تي چڙهي ايفل ٽاور ڏانهن وڃي رهي آهي. هن علائقي ۾ فرينچ آرمي جون آفيسون آهن، جت ڪجهه آرميءَ وارا نظر آيا. آرمي هيڊ ڪوارٽر تي فرينچ اڇو ڳاڙهو ۽ بلورنگ جو قومي جهنڊو نه پر شايد آرمي وارن جو جهنڊو لڳل آهي. جنهن جي مون کي خبر ڪانهي. پٿرس جي رستن تي هلندي هلندي نيٺ اسان جي بس منزل مقصود ايفل ٽاور وٽ اچي بيٺي. ايفل ٽاور جي چوگرد بس اسٽينڊ ۽ وڏا وڏا پارڪ آهن. جت سون جي تعداد ۾ بسون ۽ هزارن جي تعداد ۾ سياح هر هنڌ گهمي ڦري کائي پي، فلمون پري ۽ فوٽا ڪڍي رهيا آهن. نور ۽ فرخ رات به هت گهمڻ آيا هئا. باقي منا هت پهريون ڀيرو آئي آهي. آئون اڳي ايفل ٽاور گهمي ويو آهيان. هر انسان جي اها تمنا هوندي آهي ته پٿرس گهمان. پٿرس پهچڻ کان پوءِ هر سياح جي آرزو هوندي آهي ته ايفل ٽاور، نائٽرڊيم چرچ، لوور عجائب گهر، يورو ڊزني، ورسيلس ۽ شانزلي زي ڏسان ۽ واقعي اها ئي ته پٿرس آهي. انهيءَ ۾ به جيڪي سياح هفتو کن رهن سي ته سڀ ڪجهه آرام سان ڏسن پر جيڪي هڪ يا ٻه ٽي ڏينهن اسان وانگر رهن. تن کي ته ڪڙپن تي زور رکي سواءِ هڪ منت به ضايع ڪرڻ جي، شهر جي انهيءَ تاريخي ماڳن مڪانن کي گهمڻو آهي. پٿرس هونءَ به ڪورو جي سڀج آهي.

اسان جي ٽوئر وارن اسان کي چيو ته هاڻ الله واهي، پاڻ وري هاڻ صبح جو هوٽل تي گڏباسين، پوءِ جا پروگرام پوءِ سان. اڄ توهان پنهنجي مرضيءَ سان گهمو ڦرو يعني خوش رهو پنهنجي خرچ تي. هميشه ايئن ٿيندو آهي. اها ڪا نئين ڳالهه ڪانهي. نور ۽ فرخ ٻڌايو ته رات هت ميلا لڳا پيا هئا. سرچ لائينن ۽ خود ايفل ٽاور وارين روشنين ڪري هي سڄو علائقو روشن ۾ جرڪي رهيو هو. هن کان رات وڌيڪ رش هئي. جڻ ته سڄي پٿرس جا ماڻهو هت ڪهي آيا هئا. هر طرف رنگن ۽ روشنين جي چمڪ ۽ نور ورکا نظر اچي رهي هئي. هر چهرو انهيءَ روشنيءَ ۾ بهڪي رهيو هو. هي هڪ روح پرور نظارو هو. جيڪو لفظن ۾ بيان ڪرڻ ته ممڪن ئي ڪونهي. هينئر ته اها ڳالهه ئي ڪانهي. مون اڳ به ايفل ٽاور ڏينهن جو ڏٺو هو. ٽاور تي مٿي چڙهڻ لاءِ ٽڪيٽ وٺڻ لاءِ لائينون لڳيون پيون هيون جن جو نڪو هو آرٽو پار سڄي ٽوئر ۾ ٽڪيٽن جو بندوبست ٽوئر وارا ڪن، پر هت اسان کي ٽڪيٽ وٺي هئي. سو سڀ آسرا لاهي لائين ۾ بيهي رهياسين. لائين تمام وڏي هئي پر لائين ڪٽڻ ۾ دير ئي ڪانه ٿي. هونئن به يورپ ۾ سياحن جي بي پناهه رش آهي ۽ انهن ملڪن جي ماڻهن کي انهيءَ جو احساس آهي. تنهنڪري هنن سياحن جي سهوليتن لاءِ اهڙا ته بندوبست ڪيا آهن جو دير نٿي ٿئي. اک چنپ ۾ ڪم ٿيو وڃي. جي ايئن نه ڪن ته وري ڪير ايندو پنهنجو پيسو ۽ وقت ضايع ڪرڻ. هنن ملڪن جو جياپو ئي سياحن ۽ سيلانين ۽ پنهنجي تعليمي ادارن جي ڪمائي تي آهي. يورپ جي ڪيترن ئي ملڪن جي مقابلي ۾ اسان جي ملڪ ۾ ڪنئين جڳهيون وڌيڪ پرڪشش ۽ حسين آهن. جن ۾ اسڪردو، سوات ۽ مري هلس، پورين پٿراياتا ۽ ڪراچي شامل آهن. ڪراچيءَ تي پرويز مشرف

حڪومت تمام گهڻو پئسو خرچ ڪيو. جنهن ۾ ڪراچي بيچ تي سمنڊ جي ڪنارن تي سرج لائيتون، قائداعظم جو مقبرو، شهر جا روڊ رستا، فلائ اوورس انڊر پاس ۽ پارڪ شامل آهن. اسان تڪيٽ وٺي وري به مٿي وڃڻ واري لائين ۾ اچي بيٺاسين.

لنڊن تاور، توڪيو تاور ۽ پيڙا واري تاور کان سواءِ ايفل تاور به دنيا ۾ مشهور آهي. هي تاور ست هزار تن فولاد سان تعمير ڪيو ويو ۽ انهيءَ وقت هن کي هميشه قائم رهڻ لاءِ ڪو نه اڏيائون. هڪ ماهر معمار مسٽر گسٽو اليگزينڊر ايفل 1889ع ۾ عالمي نمائش لڳائڻ خاطر هي تاور جوڙيو. هي انجنيئر هن کان اڳ فقط درياهن جون ڀليون اڏڻ ۾ مشهور هو پر اتفاقي طور تي آمريڪي آزادي واري مجسمي جي ڊزائين به مسٽر ايفل ٺاهي هئي.

هي تاور تي وي اينٽينا سميت (جيڪا 55 فوٽ ڊگهي آهي) گُل هڪ هزار چاونجاهه (1056) فوٽ اوچو آهي. جڏهن آسمان صاف هوندو آهي ته هي تاور چاليهن ميلن جي مفاصلي وٽان ڏسڻ ۾ ايندو آهي. هن تاور جي بناوت جي ڊزائين دنيا ۾ اهڙي طرز تعمير موجب ٻين تاورن اڏڻ لاءِ راهه هموار ڪئي. ڪيترن ماڻهن جو خيال هو ته هن ڊزائين موجب تاور ٺهي نه سگهندو. پر ايفل اهو ڪارنامو ڪري ڏيکاريو.

ڪافي سالن تائين هي تاور انسان جو جوڙيل سڀ کان وڌيڪ اوچو تاور رهندو آيو. تان جونيٽ نيويارڪ شهر ۾ ايمپائر اسٽيٽ بلڊنگ اڏي هن تاور واري اوچائي جو رڪارڊ توڙي اڃا وڌيڪ اوچائي وارو رڪارڊ قائم ڪيو ويو. مواصلات جي واٽرليس نظام سبب هن تاور کي تباهي کان بچايو ويو. اڄ ڪلهه پيٽرو مليشيا جو تاور وڏو آهي، هي تاور ٽن مرحلن ۾ گهمي سگهجي ٿو. پهرئين طبق تي ايليويٽرن وسيلي پهچڻ سان پئرس شهر جي جڳهين جون چٽيون ڏسڻ ۾ اچن ٿيون. هن طبق تي هڪ سٽنيم، هوٽل بار ۽ هڪڙو ميوزم آهي اهي سمورا پورو سال کليل رهن ٿا.

ٻي ماڙ تي توهان کي وڌيڪ عجيب نظارا ڏسڻ ۾ ايندا. هن طبق تي لي جولس ورنيس ريسٽورانٽ آهي جتي لنچ يا ڊنر مزي سان حاصل ٿئي ٿي.

ٽئين طبق تي پهچڻ سان ماڻهو وڌيڪ حيرت ۾ ۽ خوش ٿيندو. هن طبق وٽان شهر جي مکيه ماڳن ۽ مڪانن کي سڃاڻي سگهجي ٿو.

گرائونڊ فلور تي اوڀر ۽ اولهه وارن پيليپاون ۾ اصلي ايليويٽر ڦٽل حالت ۾ ڏسڻ ۾ ايندا. اهي ايليويٽر 1889ع ۾ تاور ٺاهڻ وقت لڳايا ويا هئا.

لي جولس ورنس ريسٽورانٽ ۾ داخل ٿيڻ لاءِ توهان کي گرائونڊ تي ڏکڻ طرف قائم هڪ خانگي ايليويٽر استعمال ڪرڻو پوندو. جنهن وسيلي توهان هڪ ٻيائو بار ۾ پهچندا جتي ڪجهه ساهي کڻو ۽ هڪ بڪ وڌائيندڙ مشروب سان لطف اندوز به ٿي سگهو ٿا. ڪجهه دير کانپوءِ توهان ڊائننگ روم جي ڪنهن به ميز وٽ وڃي ويهي سگهو ٿا، جتان روح پرور نظارو پٺ ڏسڻ ۾ اچي ٿو. مندن مطابق مينو ۾ مڇي ۽ گوشت مان ٺهيل ڪنئين ايٽم تبديل ڪندا آهن. هتي رڙروبشن به ٿئي ٿي.

پئرس جي عظمت جو قديم اهڃاڻ جنهن کي ڪروڙين سياح هر سال سڄي دنيا مان ڪهي اچي ڏسن، تنهن کي ڏسندي ڏسندي ڪنئين ڪلاڪ گذري ويا. هاڻ لوور ميوزم ۽ يورو ڊزنيءَ لاءِ وقت نه بچيو هو. چو ته انهي کي ڏسڻ لاءِ به ڪافي وقت گهرجي سو خيال ڪيوسين ته پئرس شهر

جي ۽ دنيا جي حسين ترين بازار Champs Elyseas جنهن کي فرانس ۾ عام زبان ۾ شانزلي زي چون، تنهن جو چڪر لڳايون سو اندر گرائونڊ ٿيوب ۾ چڙهي شانزلي زي روانا ٿيا سين. فرانس جون ٿيوب، يورپ جي سڀني اندر گرائونڊ ريلوي اسٽيشنن کان وڌيڪ ڪشاديون، سينگاريل ۽ صاف سٿريون آهن. جنهن ۾ ڪٿ به گند ڪچرو نظر نه ايندو. اسان ٿوري دير ۾ شانزلي زي جي ٿيوب اسٽيشن تي لهي ٻاهر آياسين. شانزلي زي جي چوڪ جو فوٽو فرانس جي هر سجاڻپ ڪارڊ ۾ نظر ايندو. انهيءَ کي فرانس ۾ فتح چوڪ، چون Victory square اها جڳهه مٿي تي چار ماڙ آهي ۽ وڏين وڏين ونگن سان آرچ طرز تي ٺهيل آهي. جنهن جي ڇت تي چڙهڻ سان پٿرس شهر جون ڇهه اهم بازارون توهان اتي دوربينيءَ سان ڏاڍي سهڻي نموني ڏسي سگهو ٿا. اهڙيون دوربينيون مٿي ڇت تي چوٽي ڦٽ ٿيل آهن. جن جي ڪا به في ڪانهي. اُتي توهان انهن بازارن جي چوٽي پڪڙيل رونقون ڏاڍي مزي سان ڏسي سگهو ٿا.

شانزلي زي پٿرس جي تمام پراڻي بازار آهي. جنهن کي سڀني حاڪمن ڏاڍي چاهه سان هميشه سنواريو ۽ سينگاريل آهي.

مون آمريڪا، سڄي مغربي يورپ، جپان، سينگاپور ۽ هانگ ڪانگ جون گهڻو ڪري سڀئي مشهور بازارون ڪنهن دفعا ڪارن موٽرن ۽ پيرين پنڌ گهمي ڦري ڏٺيون آهن اسڪاٽ لينڊ جي پرنس اسٽريٽ، سٽفرانسڪو جي گلن واري بازار، لنڊن جي آڪسفورڊ اسٽريٽ ۽ ٽوڪيو جي گنڙا به پنهنجي سونهن ۾ بي مثال آهن. پر شاهراهه شانزلي زي تي پوڪيل وڻ ۽ گل، ڦٽ پاڻ جن تي ڦٽ پاڻي هونئون ۽ ماڻهن لاءِ رکيل بئنچون ۽ سڄي دنيا مان آيل سياحن جي رنگ رونقن هن بازار کي سڄي دنيا جي سياحن جي توجهه جو مرڪز بنائي ڇڏيو آهي. هيءَ بازار پٿرس جي 8- اي سيمينٽن ۾ آهي. هتي فتح چوڪ ۽ ڪنڪارڊ محل جي نالي پٺيان ئي فرانس جي جڳ مشهور هوائي جهازن ڪنڪارڊ ۽ سپر ڪنڪارڊ جو نالو رکيو ويو آهي.

سڄي پٿرس جون سٺي ۾ سٺيون هونئون، ريسٽورانٽ، مارڪيٽون، سپر مارڪيٽون، فيشن جون مڪ بازارون، پٿرس جي هن ئي اتر واري شاهراهه شانزلي زي ۾ آهن جت سڄو ڏينهن رنگينين ۽ روشنيون پڪڙيون پيون آهن. پٿرس سڄي دنيا ۾ سهڻو شهر آهي ۽ هيءَ بازار پٿرس شهر جي سونهن جو مرڪز آهي. جيڪو سياح پٿرس اچي ۽ هيءَ بازار نه ڏسي معنيٰ ته هن پٿرس ڏٺي ئي ڪا نه. اسان ڪلاڪ کن پنڌ تي پنڌ هٿ چڪر لڳايا جنهن کان پوءِ بئنچن تي ويهي هر ايندڙ ويندڙ کي ڏسندا رهياسين.

اسان لڊو سرڪس جي ڀرسان مئڪڊونلڊ وارن جي هڪ ڏاڍي سهڻي هوٽل تي ڪجهه کاڌو پيئو. زندگيءَ ۾ ڪافي جڳهيون ۽ بندر بازار اهڙا به هوندا آهن، جيڪي وسرن ٿي ڪونه آهن. شانزلي زي به انهن مان هڪ آهي. واقعي جهڙي ٻڌيسين تهڙي ڏٺيسين. پٿرس دنيا ۾ سياحت جو سڀ کان وڏو مرڪز آهي ۽ گذريل سال به ان ۾ هميشه جيئن وڌارو ٿيو آهي.

جيتوڻيڪ شهر جي نئين عمارتن جي مرمت جي ته ڪا نشاني ڏسڻ ۾ نٿي اچي پر صفائي جي روايتي مهم جنهن ۾ لوور ميوزم، نائٽرڊيم، چرچ ۽ آڀيرا ٿيتر جي صفائي سبب شهر جي رونق ۾ اضافو بيشڪ ٿئي ٿو. هر شوق ۽ مزاج جا ماڻهو هت ۾ هٿ ڏيئي گهمندا ڦرندا، ٻار راند راند ۾ مصروف، کاڌي

پيتي جي هونلن وغيره ۾ ماڻهن جي ڪل خوشي ڳڻپ ۽ ڪلبن ۾ راڳ ناچ وغيره. هن وقت به پئرس ۾ اڳي کان وڌيڪ ميوزم، ڪلب ۽ ٻيا باعث ڪشش لوازمات گهڻي مقدار ۾ موجود آهن. هن کان اڳ ۾ ايترا وڏا بين الاقوامي شهرت يافته هونل ۽ ڪلب هيڏي وڏي تعداد ۾ ڪونه هئا. اڄ پئرس جا ماڻهو اڳي جي پيٽ ۾ وڌيڪ سچائي سان توهان جي آجيان ڪن ٿا ۽ پنهنجي گذر جو مدار توهان تي رکن ٿا. پئرس اچي زندگيءَ جي خوشيءَ ۽ لطف کي ماڻي سگهو ٿا، جنهن بابت پئرس جي عظمت جو علمبردار هر شخص توهان کي يقين ڏياريندو ته هتي حاصل ٿيندڙ خوشي، سڪون ۽ لطف آمريڪا، لنڊن ۽ اٽليءَ ۾ هرگز ڪونه ٿيندو. اها ڳالهه اٽليءَ، آمريڪا ۽ لنڊن وارا ته يقينن ڪونه مڃيندا پر اها حقيقت آهي. ناپسند ڳالهين کي تاريخ جي صفحن مان ڦاڙي نه ٿو سگهجي.

جڏهن قديم رومين فرانس کي پنهنجي شهنشاهت جو حصو بنايو تڏهن انهن پنهنجي سرحدن کي راتين نديءَ جي ڪناري ۽ پئرس وارن ٻيلن تائين وڌائي ڇڏيو. شهنشاهه جوليس سيزر جي شهرت جيڪا ڪيس ايشيا جي ميدان ۾ بادشاهه ورسينگيٽورڪس کي 52 ق م ۾ شڪست ڏيڻ سان حاصل ٿي. تنهن جي اشاعت هن قديم دنيا جي ادبي شاهڪار ”گئولن جون جنگيون“ Gallin wars نالي ڪتاب جي صورت ۾ جلدي ڪرڻ پئي چاهي. انهيءَ سال سين واديءَ جي هڪ جزيري لوٽيتيا Lutetia ۾ رومين پنهنجي بينڪ قائم ڪئي. جنهن کي پوءِ پئرس سڏيو ويو. پئرس شهر ۾ ويجهڙائي ۾ به واقعا ڏاڍا اهم ٿيا جيڪي هن ريت آهن.

اول هيءَ ته سن 1997ع ۾ فرانس ۾ آمريڪي سفير جيڪا چرچل جي پٽ هيريسن جي زال هئي تنهن جو قتل ٿيو. هن عورت جي زندگيءَ ۽ سندس عشق پئرس شهر ۾ گفتگو جو موضوع ٿي پيو ۽ سندس شخصيت ماڻهن جي دلين کي جيتي ورتو. هن ٻنهي ملڪن جي وچ ۾ لڳاتار سرد لاڳاپن کي هڪ دفعو گرمائي ڇڏيو. سندس قتل کان هڪ سال کان اڳ سندس واپس وڃڻ جا افواهه شهر کان ٻاهر به پکڙجي ويا هئا.

انهيءَ کان پوءِ وري پئرس ۾ ليڊي ڊائنا ۽ سندس ٻوڙ ڦريندڙ دودي فائد جو پئرس شهر ۾ ايڪسيڊنٽ ۾ موت ٿيو. جنهن لاءِ عام مشهور اهو ٿيو ته ليڊي ڊائنا دودي فائد مان اميد سان هئي ۽ پاڻ مسلمان ٿي دودي فائد سان جلد شادي ڪرڻ واري هئي. اها ڳالهه انگريز بهادر کي نه وڻي ته ليڊي ڊائنا جو هڪ پٽ انگلينڊ جو بادشاهه عيسائي ۽ ٻيو پٽ مصري مسلمان هجي. تنهن ڪري ليڊي ڊائنا سميت سڄي واردات ٿي گم ڪئي وئي. يعني ڪاري ٿي مٽي يا ڪاري ڪري مارتونس.

اڀر سنڌ جي سماج ۾ ڪاروڪاريءَ جو ڏاڍو آزار آهي. جنهن تي اسان جي ٻن بزرگ ليکڪن شيخ اياز ۽ جمال ابڙي پنهنجي لکڻين ۾ ڏاڍي سٺي روشني وڌي آهي. خاص ڪري جمال ابڙي پنهنجي سوانح حيات جي چوٿين ڪتاب ”ورندون وري هي وڻجارو“ ۾ ڪاروڪاريءَ متعلق تفصيل سان ذڪر ڪيو آهي. جيڪو پڙهڻ گهرجي. ڪاروڪاريءَ جو رواج اڄ ته جام ٻڌجي پيو پر اسان جي پراڻي تاريخ ۾ انهيءَ جو ڪوبه ذڪر ڪونه ٿو ملي. جنهن جا ڪنئين مثال آهن. جن مان صرف ٻه مثال آئون توهان جي اڳيان پيش ڪريان ٿو. هڪ ته جڏهن راڻو مومل سان ڪاڪ ۾ ملڻ ويو ۽ پاڻ ڏٺائين ته مومل سان ڪو ٻيو مرد ستو پيو آهي ته پاڻ انهيءَ کي ڪاري ڪري مارڻ بدران پنهنجي اچڻ جي نشاني طور ٻنهي جي وچ ۾ باننو (لڪڻ) رکي ويو. ٻيو مثال مارئي جو آهي. جيڪا به عمر جي

ڪوٽ مان واپس آئي ته انهيءَ کي به ڪاري ڪري ڪو نه ماريو ويو. سڄي دنيا ۾ انهيءَ نوعيت جا ڪنئين قتل ٿيا آهن. جيئن آمريڪا ۾ مارلن مئٿرو ۽ انگلينڊ ۾ ليڊي ڊائنا جا مثال پاڻ جي اڳيان آهن پر اهي انفرادي واقعا آهن انهن جو آمريڪا يا انگلينڊ جي سماج سان ڪوئي واسطو ڪونهي. جيئن پاڻ وٽ هاڻ اڀر سندن ۾ اها هڪ سماجي برائي بڻجي چڪي آهي.

اسان شانزلي زي جي ٽيوب اسٽيشن ۾ چڙهي پنهنجي هوٽل واري ٽيوب اسٽيشن تي اچي لٿاسين. جتان پنڌ پنڌ پٿرس جي رنگين رونقن ۽ نظارن کي ڏسندا اچي پنهنجي هوٽل ريسپيشن تان حسين و جميل ريسپيشنسٽ چوڪريءَ کان چاڀيون وٺي اچي پنهنجي ڪمري تي پهاسين. جت ٿوري دير آرام ڪري ڪافي پي آئون ۽ منا ٻاهر وڙڪڻ نڪري وياسين. هلندي هلندي ڪافي اڳيان هليا وياسين جت هڪ هوٽل تي پهچي فرينچ اونين سوپ جو آرڊر ڏنوسين جيڪو منا خود به ڏاڍو سنوڻاهيندي آهي. منا پاڪستاني، چائينيز ۽ انگلش کاڌن ٺاهڻ جي ته ماستر آهي پر فرينچ ۽ انڊين کاڌن ۾ به فرينچ اونين سوپ ۽ ڊوسا تيار ڪري وٺندي آهي، هينئر به جڏهن آئون پنهنجي گهر ۾ سفر جون هي سٽون لکي رهيو آهيان. منهنجي اڳيان فرينچ اونين سوپ جو وڏو پيالو پوريو رکيو آهي.

يورپ ۾ هوٽلون اندران ۽ ٻاهران ايڏيون ته سهڻيون سينگاريل هونديون آهن جو ماني ته پنهنجي جڳهه تي پر دل ڪا نه چاهيندي آهي ته هوٽل مان ٻاهر نڪرجي. ماڻهو چاهيندو آهي ته هوٽل ۾ ئي ويٺو هجي. فرنيچر ۽ اندرين سجاوٽ اهڙي ته نفاست سان ٿيل هوندي آهي جو هر هوٽل کي ڏسندي ماڻهو چاهيندو آهي ته آئون به پنهنجو گهر ايئن ڊيڪوريت ڪندس پر ايترا سارا ڊيڪوريشن جا تعداد ڪنهن کي ٿا ياد پون سو واپس ملڪ پهچندي سڀ ڪجهه وسريو وڃي.

سوپ ڏهن منٽن ۾ آئي اسان جي اڳيان رکئون جنهن مان دونهان ايئن پئي نڪتا جو دل پئي چاهيو ته ڪٿي مٿس هٿ سيڪجن، هيڏو سارو پيالو جيڪو ڪنن تائين ٽمٽار، جنهن ۾ ڊبل روٽي جي هڪ سلائيس، هڪ بيوڊو، ڪيترا ڪٽر ٿيل سنهان سنهان ٽڪرا جنهن ۾ تمام ٿورو ڪريم پيل، سڄي سوپ جي پيالي مٿان سٽپ ۾ داغ ٿيل بصر جنهن جي وٽندڙ خوشبوءِ ۾ سوپ چٽ ته ماڻهو ٽڪ سان پي چڙي، پر ڪوسو اهڙو جو هڪ هڪ ڦڙو به ڦوڪي ٿي پيٽون پيو. سوپ ايتري تعداد ۾ هو جو ٻي ڪنهن شيءِ کائڻ لاءِ پيٽ ۾ گنجائش ئي ڪا نه هئي. سو اسان بل ڏيئي واپس گهمندي ڦرندي اچي پنهنجي هوٽل پيڙا ٿياسين. رستي ۾ منا منهنجي لاءِ ڪير ۽ ٻي به ڪا هڪ اڌ شيءِ خريد ڪئي. مون ڪمري تي پهچي نور ۽ فرخ کي فون ڪئي پر ٺلهي گهٽي وٺجندي رهي. پاڻ شايد اڃان ٻاهران موٽي ڪونه آيا هئا. هيڏي ساري گهمڻ ڦرڻ کان پوءِ رات جو رڳو پلنگ تي ليٽڻ جي دير ٿيندي هئي. ننڊ جو ته ڪو انتظار ئي ڪونه ڪرڻو پوندو هو ۽ جاڳ دستور مطابق منا جي ڪلام پاڪ جي دور جي مٺي آواز تي ٿيندي هئي. جنهن کان پوءِ گهڻو ڪري ٻاهر واک تي هليا ويندا هئاسين. تنهن کان پوءِ اچي تيار ٿيندا هئاسين. قسمت سانگي ڪڏهن ڪڏهن واک تي ڪونه به وڃبو هو پر ايئن تمام گهٽ ٿيندو هو. اسان تيار ٿي هيٺ هوٽل ۾ ناشتي لاءِ پهتاسين ته مختلف ملڪن جون ناريون ۽ مرد خوش پوش لباس ۽ خوشبوئن ۾ بهڪي چمڪي هڪ ٻئي کي سلام ڪري ۽ چمي چٽي رهيا هئا. اسان به هلندي هلندي اهڙا رنگين نظارا ڏسندي ڏسندي اچي سون قسمن جي طعامن مٿان بيهي رهياسين. جيڪي اسان جي کائڻ لاءِ گرما گرم ۽ هڪيا ٽڪيا حاضر هئا. جن جي صرف پليٽن ۾

وجهڻ جي دير هئي. ناشتي، لنچ يا ڊنر ۾ ايترو قسم جا طعام جوس مٺا ۽ فروٽ هوندا هئا جو ڏسندي ئي ڏسندي پيٽ ۾ جي ويٺو هو. ماڻهو ڇا کائي ڇا کائي فيصلو ٿي نه ڪري سگهيو هو. اڪيون ته ڏسڻ شرط ڍاڍجي وينديون هيون پر پيٽ ڏسڻ کان وڌيڪ کائڻ جي موڊ ۾ هوندو هو. سو سنڌي مثال ته ڦهيا اهي جيڪي ڦاٽي مٺا. سو هتي به پيٽ پوڄا ڪرڻي آهي. هڪ فرينچ پليٽ کڻي پهريان ته پليٽ کي ڏنر ڇا ته نفيس ۽ خوبصورت هئي. جنهن تي ڪيترن ئي رنگن جي چٽسالي ٿيل هئي. آئون اڃان پليٽ ڏسڻ ۾ مشغول هئس ته معاف ڪجو جو زنائو آواز ڪنن تي پيم. ڪنڌ ورائي ڏنر ته هڪ حسين، نازنين مهجبن مرڪندي ڏنر. انهيءَ جي پٺيان ڪيترا سارا ماڻهو منهنجي اڳتي وڌڻ جي انتظار ۾ بيٺل ڏنر سڀني سان مشڪندي معذرت ڪندي تڙ تڪڙ ۾ جيڪي ڪجهه اڳيان ڏنر پليٽ ۾ وجهندي وڃي ڪرسي تي ويهي کاڌو کائڻ لڳاسين. تيستائين نور ۽ فرخ به اچي سهڙيا، مون کين ٻڌايو ته رات مون توهان جي ڪمري تي فون ڪيو هو پر توهان شايد ٻاهر هئا. انهيءَ جو نڪي هنن جواب ڏنو نه وري پهر مون سوال ڪيو.

منا مون کان پڇيو ته توهان لاءِ ڪهڙو جوس کڻي اچان، منا جيسين ڪرسي تان اُٿي تيستائين فرخ چيو ته توهان ويهو. آئون ٿو جوس کڻي اچان ۽ ايئن نور ۽ فرخ مون لاءِ انناس ۽ مٺا لاءِ اورينج جوس جا ٻه وڏا مڱ پري کڻي اچي اسان جي اڳيان رکئون ۽ اسان به گلاس خالي ڪرڻ ۾ ڪا دير ٿي ڪا نه ڪئي. اسان جي ٿوڙ جا سياح آهستي آهستي ٿي ڊائيننگ هال مان نڪرڻ لڳا. اسان به انهن جي پٺيان ٻاهر نڪري اچي پنهنجي بس جي ويجهه ٿلهڻ لڳاسين. جت سج پنهنجي آب تاب سان روشنن جي ورڪا ڪري يورپين کي سندن چمڙي جي روشنن جي کوٽ کي پورو ڪرڻ ۾ سندن مدد ڪري رهيو هو ۽ اسين وري انهيءَ روشنن جي ڪري وڃي ڪنهن چانو جي پٺاري پياسين. وڻمن ڏي بدن کي گهڻي نڌاڙ ۾ سج جي روشني مان ملي ٿي.

ڀاڙ وٽ بهشت جو تصور معنيٰ ٿڌاڻ ۽ دوزخ جو تصور معنيٰ سج نيزي برابر زمين ٽانڊا ٿي ٽانڊا سخت باهه ۽ گرمي پر گرڻ لينڊ ۾ وري بلڪل انهيءَ جي ابتڙ يعني بهشت معنيٰ باهه ٿي باهه ۽ گرميءَ جا آڙاهه ۽ دوزخ معنيٰ ٿڌاڻ ۽ برفون ٿي برفون، چوندا آهن ته ضرورت ايجاد جي ماءُ آهي، سو جنهن جنهن خطي ۾ انسان جي جيڪا جيڪا ضرورت آهي، انهيءَ ضرورت مطابق ئي انسان پنهنجا پنهنجا بهشت ۽ دوزخ جوڙي ورتا آهن. اسان آهستي آهستي ٿي بس ۾ چڙهي پنهنجين سيٽن تي ويٺاسين ته اسان جي گائيڊ اسان کي اڃ جي ٿوڙ جي باري ۾ ٻڌايو ته پاڻ پهريائين لوور عجائب گهر هلنداسين. تنهن کان پوءِ ورسائل هلنداسين. جيئن ته اڃ جا پئي ٿوڙ آڇنل هئا.

اسان فقط پهرئين ٿوڙ ۾ هنن سان گڏ هونداسين تنهن کان پوءِ اسان جو پروگرام هنن کان الڳ هو. يعني ڊزني لينڊ ڏسڻ، آڇنل ٿوڙ ۾ گهڻو ڪري سڀ سياح ڪونه هوندا آهن تنهن ڪري هر روز واري رش به ڪا نه هوندي آهي ۽ سيٽ جي ويهڻ جي به ڪا پابندي ڪا نه هوندي آهي، جت کڻي وڃي ويهي رهو.

اسان جي بس پئرس جي صاف سٿرن سهڻن سينگاريل سنواريل رستن تان هلندي نه پر جڙ ته تلندي تمندي مائي پاڳيءَ جو هي لوڪ گيت ڳائيندي ته ”تارن مان ترندي اچي، چولين مان چلندي اچي. هو دل ٻاروچل، ٻاروچل پئي ڪري، اڳتي پنهنجي منزل ڏانهن هلڻ لڳي. بس جڏهن درياءُ سين

تان گذري ته باغن ۽ باغيچن جي ايڏي ساوڪ جن وچان رستي تي هلندي رنگبرنگي ڪپڙن ۾ ملبوس محبوبائون ڏسي مون کي زيبينساء جو هي شعر ياد اچي ويو.

”لب جو سبز زار شراب وروئي نگار

يعني، ندين جي ڪنارن جي چوڌر سرسبز ساوڪون، سهڻا ساجن، شباب ۽ شراب.

اسان اهي سرسبز ساوڪون ۽ ملوڪ ماڻهو ڏسندا اچي پنهنجي اڃ جي پهرئين منزل لوور عجائب جي اڳيان بس مان لٽاسين. جت جڙ ته سياحن جي بَسُن جو ميڙو متل هو. ٻاهر پري کان هلڪي بلورنگ جي شيشن سان ٺهيل تمام وڏو ٽڪنڊو ڏسندي ايئن محسوس ٿيو جڙ ته احرام مصر کي شيشا هنيا ويا آهن. بلڪل پٿرامڊ جيان ٿي لڳو.

جڏهن متران فرانس جو صدر چونڊيو ته هن ٻين ڪيترين پٿرس جي يادگار عمارتن سان گڏ لوور ميوزم جي نئين سر جوڙجڪ جو پڻ حڪم ڏنو. جنهن تي ملڪ ۾ وڏي پئماني تي نڪتہ چيني ڪئي وئي پر متران انهن نڪتہچينين کي رد ڪندي پنهنجي انهيءَ فيصلو تي قائم رهيو. متران ترقي پسند سوچ رکندڙ هو. هن صدر چونڊجڻ شرط ملڪ ۾ ڪيترن انقلابي قدامت جو اعلان ڪيو. جنهن ۾ فرانس طرفان ناٽو ڇڏڻ جو به اعلان شامل هو. جنهن تي ملڪ ۽ ملڪ کان ٻاهر رجعت پسند لابيءَ مٿس زبردست تنقيد ڪئي پر هن انهيءَ تنقيد جي ڪا به پرواهه نه ڪئي ڇو ته ماڻهن جي وڏي اڪثريت سندس انهن ترقي پسند ريفارمس جي واکاڻ ڪئي ۽ پاڻ اهڙي طرح پيو دفعو به فرانس جو صدر چونڊجي ويو. جيڪو چوڏهن سالن جو طويل عرصو هو. ڇو ته فرانس ۾ صدر جو عهدو آمريڪا وانگر چئن سالن جو نه پر ستن سالن جو آهي. سو به دفعا صدر چونڊجڻ جي ڪري اهو عرصو گڏ چوڏهن سال ٿيو. سندس سياست مان رٽائر ٿيڻ کان پوءِ به سندس وزيراعظم شيراڪ کي پاڻ صدر جي چونڊ لاءِ نامزد ڪيو هو. جنهن کي به فرانس جي عوام وڏي اڪثريت سان صدر چونڊيو.

اسان دنيا جي هن عظيم عجائب گهر ۾ پنهنجي گائيڊ جي سربراهي ۾ بنا ٽڪيٽ جي مٿان کان هيٺ سيٽهيڻ ذريعي داخل ٿي وياسين ته هيڏي ساري مخلوق کي ڏسندي حيرت ۾ پئجي وياسين. هيٺ تمام وسيع لابي ٺهيل هئي. جنهن ۾ هزارن جي تعداد ۾ سياح فوتا ڪڍي ۽ مووي پري رهيا هئا. هيٺ بيشمار ننڍا ننڍا ڏڪان هئا جن تي ريفريشمينٽ سان گڏ هر قسم جي موقع مهل جي ضرورت جو سامان ميسر هو. جنهن ۾ ڪئميرائن جا رول، خالي ننڍيون وڏيون وڏيون ڪيسٽون، سيل، ويو ڪارڊ ۽ سووينئر مختلف قسمن جا هزارن جي تعداد ۾ رکيل هئا. جيڪي سياح وڏي تعداد ۾ خريد ڪري رهيا هئا. اسان به ڪجهه ويو ڪارڊ خريد ڪيا. هيٺ توڙي مٿي سيڪيورٽي جو سهڻو بندوبست نظر آيو. عجائب گهر ۾ داخل ٿيڻ لاءِ وڏيون وڏيون قطارون لڳل هيون. اسان به پنهنجي واري اچڻ تي پنهنجي گائيڊ سان گڏ ميوزم ۾ داخل ٿياسين. اسان جي گائيڊ دروازي تي بيٺل سيڪيورٽي عملي کي پاس ڏيکاري جنهن کان پوءِ اسان اندر داخل ٿياسين. اندر بلڪل رش ڪا نه هئي. ڇو ته هيڏي وڏي عظيم ميوزم ۾ ماڻهو چوڌر پڪڙجي ويا هئا. جنهن ڪري ٻاهر جيان هت رش ڪا نه هئي ۽ سڪون نظر آيو. هت اندر رش صرف موناليزا واري رکيل تصوير جي هال ۾ نظر آئي. اُت هر وقت بي پناهه رش ۽ ميڙو متو پيو هوندو آهي.

ڊيوانچي جي هن بيمثال شاهڪار کي ڏسڻ لاءِ پٿرس ۾ ايندڙ سياح جي اها خواهش هوندي

آهي ته آئون دنيا جي هن مشهور فنپاري کي ضرور ڏسان. تنهن ڪري تصوير رکيل هن هال ۾ هميشه رش نظر ايندي. عجائب گهر ۾ زياده ۾ زياده سيڪيورٽي به هت نظر ايندي جت الارام ظاهري ۽ خفيه ڪئميرائن جو وڏو بندوبست ٿيل آهي. چو ته هن تصوير جي وڏي اهميت آهي. هيءَ تصوير ڪيترا دفعا چوري به ٿي آهي. جنهن ڪري هاڻ هن جي حفاظت لاءِ چوويهه ڪلاڪ سخت سيڪيورٽيءَ جو بندوبست ٿيل آهي. اسان پنهنجي گائيڊ جي پٺيان پٺيان هڪ گئلريءَ کان ٻي گئلري ڏسندا اڳتي وڃي رهيا آهيون. لوور عجائب گهر جو مختصر پر جامع تعارف ڪجهه هن ريت آهي.

فرانسيسي عمارت سازيءَ جي عروج جي حامل هن عجائب گهر ۾ ٽن لکن کان به وڌيڪ تعداد ۾ تصويرون فن جي شاهوڪاريءَ جو ثبوت آهن. جيڪي هڪ ئي وقت ۾ نمائش جي لاءِ موجود آهن. تصويرون جو هيڏو سارو مجموعو ٻن عورتن موناليزا ۽ وينس ڊي مائلو جي تصويرون کي ڏسڻ لاءِ روزانو ايندڙ هزارين سياحن جي پيهه جي باوجود پنهنجي عظمت کي برقرار رکيو اچي. 1980ع واري ڏهاڪي ۾ عجائب گهر واري ٻاهرئين چپري جي عظمت ماهر عمارت ساز آءِ ايم پيئي جي جوڙايل شاهي مخروطي گنبد سبب چڱيءَ پير ختم ٿي وئي.

هي دنيا ۾ سڀ کان وڏو محل ۽ عجائب گهر آهي. هن جي مهاڙيءَ جي صفائي کان پوءِ هي اڳي کان به وڌيڪ سهڻو ٿي پيو آهي. هتي گهمندي توهان کي پنهنجي پسند جي چونڊ ته ڪرڻ پنهنجي ماڳ اٽلو ڪيترائي ناياب شاهڪار ڏسڻ رهجي ويندا. ڇاڪاڻ ته توهان وٽ نه ايترو وقت آهي نه ئي گهريل سگهه چو ته هن عجائب گهر ۾ نوادرات جو ذخيره تمام گهڻو آهي. فقط هڪ ڏينهن ۾ پئرس شهر گهمندڙ سياح ڪوشش ڪري سڀ کان وڌيڪ مشهور عورتن موناليزا ۽ وينس ڊي مائلو جون تصويرون ڏسڻ لاءِ هزارين ماڻهن جي ميڙ مان پاڻ نڪرڻ لاءِ وڏي جاکوڙ ڪندا آهن چو ته انهن تصويرون کي ڏسڻ جي خواهش هر هڪ کي تمام گهڻي هئڻ سبب اتي تمام گهڻي پيهه لڳل هوندي آهي. انهيءَ هوندي به جيڪڏهن ڪنهن وٽ ڪجهه گهڙيون پاڇي آهن. ته ونگڊ وڪٽري نالي مجسمو جنهنجي ڳچي پڳل آهي. اها ڏسڻ گهرندو آهي. اهو مجسمو سيمو ٿريس ماڳ تان لڌو ۽ اندازاً 200 ق م پراڻو چيو وڃي ٿو.

عجائب گهر ۾ داخل ٿيڻ لاءِ اڳ ٽي شيشي جي ٺهيل 71 فٽ اوچي گنبد منجهان لنگهڻو پوندو. اهو گنبد هڪ ماهر عمارت ساز نالي آءِ ايم پيئي جي نگرانيءَ ۾ جوڙيو ويو جيڪو 1989ع ۾ جڙي راس ٿيو. گنبد شيشي جو هئڻ سبب هيٺان ٺهيل استقبال ڊڪان ۽ هوٽلن تي سج جي روشني پوي ٿي. عمارت جي مرمت سبب نمائش لاءِ گهريل گئلرين ۾ 80 سيڪڙو اضافو ٿيو آهي ۽ ٽوئر وارين گاڏين لاءِ زير زمين گيريجون پڻ ٺاهيون ويون آهن. ميوزم ۾ داخلا لاءِ گهريل ٽڪيٽ لاءِ قطار ۾ بيهڻ کان بچڻ لاءِ گهريل ٽڪيٽ ٽيلي فون تي به خريد ڪري سگهجن ٿا. اهي ٽپال وسيلي به گهرائي سگهجن ٿا يا توهان FNAC جي ڪنهن به پئرس واري آفيس تان حاصل ڪري سگهو ٿا. هتي گڏ ڪيل شين کي نمائش ۾ آساني پيدا ڪرڻ لاءِ ستن حصن ۾ ورهايو ويو آهي.

1- ايشياڻي نوادرات

2- مصري نوادرات

3- رومي نوادرات

4- يوناني نوادرات

5- مجسما

6- پينٽنگ ٿيل تصويرون

7- ڇپيل شيون ۽ ڊرائنگ جا شاهڪار وغيره.

1997ع ۾ نئين گئلين جو تعداد وڌايو ويو. انهن ۾ اٽلي جون پينٽنگس ۽ رومي شيشي ۽ ڪنجهي جو سامان، مشرقي نوادرات ۽ مصري نوادرات رکيل آهن.

ميوزم جي رچليو ونگ واري حصي جو افتتاح سن 1997ع ۾ ٿيو. هتي اتر يورپ ۽ فرانس ۾ ٺهيل پينٽنگس، آرائشي سامان ۽ فرانس ۾ ٺهيل مجسما، مشرقي نوادرات جن ۾ اسلامي دنيا جا فن پارا موجود آهن، ۽ نيپولين ٽئين وارا شاهي سيلون نمائش لاءِ رکيل آهن. عمارت جو هي حصو اصل ۾ 1852ع کان 1857ع جي وچ ۾ ٺهيو هو. هن ۾ پوءِ وڌيڪ ڪمرا اڏيا ويا. هاڻي هن ڀاڱي ۾ 165 ڪمرا ۽ ٽي ڊڪيل ڊالان آهن. جتي ٻارهن هزارن کان وڌيڪ فن پارن جي نمائش جاري آهي. هتي رکيل يوناني ۽ رومي نوادرات ۾ پارٿينن گرجا گهر مان هٿ آيل ڪپڙي تي ٺهيل تصويرن جا ٽڪرا به شامل آهن.

سڄي دنيا جي ماڻهن جو موناليزا ۽ وينس جي تصويرن سان ته گهڻو لڳاءُ آهي پر فرينچ ماڻهن لاءِ جيڪس ڊيوڊ جي ٺهيل ميڊم ريڪاميئر جي پينٽ ٿيل تصوير دائمي دلچسپيءَ جي حامل آهي. نيپولين جي مخالف جي حيثيت ۾ 23 سالن جي عمر ۾ پنهنجي آرامده سوفي تي ڪلاسيڪي شاهڪار انداز ۾ برانچمان آهي. شپ آف فولس، فورسيزنيس ليبرٽي ليڊنگ ڊي پيپل ۽ پاٽولو ويرونيئر واري پينٽنگ ويڊنگ فيسٽ ايت ڪينا هن ونگ ۾ شامل آهن. هتي گهمندي ٽڪڙ سان ساڄي پٿر ۽ کاڌي پيتي لاءِ ٻه ڪيفي هڪ رچلو ۽ بيومارلي موجود آهن.

سسٽين چيپل، برٽش ميوزم ۽ لنڊن ٽاور ۾ اندر ويهڻ لاءِ ڪو خاص بندوبست ٿيل ڪونهي پر هت سياحن جي ويهڻ لاءِ تمام سهڻو بندوبست ٿيل آهي. هر ڀال ۾ تمام سٺا بئنج پيل آهن. جن تي سون جي تعداد ۾ توهان کي سياح ويٺل نظر ايندا. هي عجائب گهر مٿي ڄاڻايل عجائب گهرن کان تمام وڏو عجائب گهر آهي.

اسان جي گائيڊ ٻڌايو ته پنهنجو اڄ جو هت گهمڻ وارو پروگرام پورو ٿيو. پاڻ هاڻ ٻاهر نڪرنداسين. اسان کي جيترو به هن مختصر وقت ۾ ممڪن هو. ايترو گهمايو ويو. تنهن کان پوءِ اسان جي هن گروپ مان هڪڙن کي ورسيلز ٽوئر وارن سان گڏ وڃڻو هو. جيڪو منهنجو اڳ ۾ به ڏٺل هو. تنهن ڪري اسان جو اُت نه پر پئرس جي ڊزني لينڊ وڃڻ جو پروگرام هو. تنهن ڪري اسان پنهنجي ٽوئر وارن کان موڪلائي پنهنجي اڳتي جي منزل ڊزني لينڊ وڃڻ لاءِ ان طرف جي ٽيوب اسٽيشن ڏانهن رونا ٿياسين. والٽ ڊزني آمريڪا جو هڪ مشهور ماڻهو هو جنهن پهريائين آمريڪا ۾ ٻارن جي تفريح لاءِ ڪارٽون فلمون ٺاهيون، تنهن کان پوءِ ڪمرشل فلمون به ٺاهيون. هن ڪجهه وقت کان پوءِ ڊزني لينڊ جي نالي سان لاس اينجلس ۾ هڪ تمام وڏو تفريحي ادارو قائم ڪيو. اهو ايڏو ته ڪامياب ٿيو جو پوءِ هن اُرلانڊو، ٽوڪيو ۽ پئرس ۾ پڻ اهڙي قسم جا تفريحي مقام ٺاهي سڄي دنيا جي ماڻهن لاءِ تفريح مهيا ڪئي. جت روزانو هزارين نه پر لکن جي تعداد ۾ سياح اچن ٿا ته صرف آمريڪا ۾

سڄي دنيا مان ماڻهو ڪهي هنن تفريحي ماڳن کي ڏسڻ اچن. سڄي دنيا ۾ زياده ۾ زياده پگهار ڪٽندڙ به هن ڪمپني جو سربراھ آھي ۽ انهن زياده پگهار ڪٽندڙن ۾ آمريڪي صدر جونمبر 785 آھي.

ڊزني لينڊ جي هنن تفريحي مرڪزن ۾ وڏي ۾ وڏو مرڪز ارلنڊو جو ڊزني ورلڊ آھي. جيڪو وڏي سان گڏ جديد پڻ آھي. ڊزني ورلڊ آمريڪا جي رياست فلوريڊا ۾ آھي. جت ميامي بيج پڻ آھي. دنيا ۾ زياده ۾ زياده سياح پئرس، اسپين ۽ آمريڪا جي هن رياست ۾ اچن ٿا. پئرس جو هي ڊزني لينڊ شهر کان ڪافي پري آھي. تقريباً ايترو جيترو ڪراچيءَ کان گلش حديد پري آھي. ٽئڪسي ذريعي پهچڻ لاءِ گهرجن هزارين رپيا. سو بهتري انهيءَ ۾ سمجهي سين ته ٽيوب جي ٽڪيٽ ۾ وڃي ڊزني لينڊ پهچون. انهيءَ کان اڳ جو ڪنهن ٽيوب اسٽيشن پهچون. پئرس جي رستن تي وڏن وڏن وٽن جي هيٺان پئرس جي حسين نارين کي ڏسندا سندن سونهن ۽ سرهاڻ مان لطف اندوز ٿيندا اڳتي هلندا وياسين. جت هاڻ صبح واري ٺاپر نه پر ٽرئفڪ ۽ ماڻهن جي ڪافي گهڻا گهمي نظر آئي ۽ انهن کان به وڌيڪ رش ۽ گهڻا گهمي توهان کي هٿ سياهن جي نظر ايندي. اهڙن شهرن ۾ جون جولاءِ ۽ آگسٽ جي مهيني ۾ ته توهان کي مقامي ماڻهن کان به زياده سياح نظر ايندا. گهڻو ڪري سڀ جوڙا جوڙا پيرن ۾ رڙ جوڻ لھو جوتو بدن تي گنجي نمابشرت جنهن هيٺان چڙي پھريل هٿ ۾ ننڍي چٽي هل هلاڻ، هر سياح چاهيندو آھي ته ڏينهن جو پنهنجو هڪ منت به ضايع نه ڪيان. پيو گهمان ڦران. سو اسان به هنن جي نقش قدم تي هل هلاڻ ڪري اچي هڪ ٽيوب اسٽيشن تي پهتاسين جت پٽ تي ٽيوب اسٽيشن جي نقشي تي نگاهه وجهي ٽڪيٽ واري دريءَ تان پڇي ڳاچي هڻي هنڌ ڪري نيٺ وڃي ڊزني لينڊ ٽيوب اسٽيشن جون ٽڪيٽون خريد ڪيون سين. باقي ٽڪيٽ ۽ نقشي تي پنهنجي منزل جي ٽيوب بابت هر سمجهاڻي لکي پئي آھي.

صرف سوچڻ سمجهڻ ۽ اڪيون کولي هلڻ جي دير آھي نه ته هيڏن شهرن ۾ جي ماڻهو ڀليو ته پوءِ واپس پنهنجي منزل تي پهچڻ لاءِ وقت سان گڏ پيسو به خامخواه خرچ ٿيو وڃي ۽ بوريت ان کانسواءِ سو اسان به ٽڪيٽ وٺي پڇي ڳاچي اچي پنهنجي اچڻ واري انڊر گرائونڊ ٽرين جو انتظار ڪرڻ لڳاسين. باقي يورپ ۾ ٽيوب ۽ ريل جي لٽ ٿيڻ جو ته ڪو سوال ئي ڪونه ٿو اٿي. هٿ اليڪٽرانڪ بورڊ هر هنڌ لڳل آهن. جت سڪينڊ سيڪنڊ جي انفارميشن لکي پئي آھي. اسان جي ٽيوب اچڻ تي اسان به انهيءَ اندر گهڙي پياسين ته ڪيئن قسمن جي سرهاڻ شير ۾ داخل ٿي اسان جو استقبال ڪيو ۽ ايئن اسان اڳتي پئرس جي ڊزني لئنڊ لاءِ روانا ٿي وياسين. ٽيوب ۾ فرينچن کان ٻيا زياده، سياح نظر آيا. جيڪي شايد ڊزني لينڊ گهمڻ وڃي رهيا هئا. ٽيوب ۾ هڪ به نيگرو نه هو. هونئن به توهان کي آمريڪا ۽ انگلينڊ جي پيٽ ۾ بي سڄي دنيا ۾ نيگرو گهٽ نظر ايندا ۽ انهن ۾ وري پئرس ۾ گهٽ ۾ گهٽ نظر ايندا. باقي انگلينڊ ۽ آمريڪا ۾ ته توهان کي هر هنڌ نيگرو وڏي تعداد ۾ نظر ايندا. ٽيوب ۾ ڪافي رش آھي. اسان مٿي بيهڻ وارن لاءِ لڳل هوڪس کي جهلي بيٺا آهيون. ٿورا ٿورا ماڻهو هر ٽيوب اسٽيشن تي لهن پيا پر اڃان به ويهڻ لاءِ جڳهه نظر نه آئي. اسان آهستي آهستي هڪ ٻئي سان ڳالهائي رهيا آهيون. سڄي ٽيوب ۾ بلڪل سانت لڳي پئي آھي. لنڊن جي مقابلي ۾ هٿ ٽيوب اندر اڻڊورٽائيز ڪجهه گهٽ آھي.

ٽيوب سائيز ۾ لنڊن جي ٽيوب جيڏو ئي آھي ۽ سندن ٽڪيٽ جو اگهه به تقريباً هڪ جهڙو آھي

پر هي وڌيڪ سنواريل ۽ سينگاريل آهي. هن جون سيٽون به وڌيڪ نفيس ۽ آرامده آهن. صفائي به هر هنڌ لنڊن جي ٿيوب کان وڌيڪ نظر آئي. اسان بينل آهيون جنهن ڪري ٻاهر ڪجهه به ڏسي ڪونه ٿا سگهون جنهن ڪري دل ٿي دل ۾ پئرس ڏسي ۽ گهمي رهيا آهيون. انگلش چينل وٽ ڏکڻ اوڀر طرف پئرس شهر سين نديءَ جي ٻنهي ڪنارن تي اهڙي طرح اڏيل آهي. جو هڪڙو قدرتي شاهي رستو اتر ڏکڻ انداز ۾ سين نديءَ کي پار ڪندڙ آهي. فرانس ملڪ جي گاديءَ وارو هي شهر ٻه هزار سالن کان به وڌيڪ پراڻو آهي ۽ يورپ ڪنڊ جي مکيه خشڪي پاڻي ۾ سڀني کان وڏو شهر آهي. هن ڪنئين سئو سالن کان وٺي ڪڏهن به ڪاميابيءَ سان واضح نه ٿيندڙ عمل تحت پوري دنيا ۾ لکين ڪروڙين ماڻهن کي پنهنجي جاهد ۽ جمال جي جادو ۾ گرفتار ڪري رکيو آهي. انهن ۾ اهڙا ماڻهو به شامل رهيا آهن. جيڪي هي ساحر شهر ڏسڻ کانسواءِ ئي مري ويا آهن، يا اڃا تائين زنده آهن. پرستان يا جنت نشان حسين، شوقين، عالمن، ڪاريگرن ۽ فنڪارن جو هي شهر جن پاڻ کي انهيءَ ساڳئي ننڍي عالمي گروهه جي زاوين تائين محدود ڪري رکيو ۽ کيس سورهين صديءَ ۾ ڪمال ۽ جمال بخشي سياحن لاءِ وندر ۽ ورونهن جو مرڪز بنائي ڇڏيو.

هن دور ۾ شاهوڪار مغربي قومن وٽ جتي ماڻهن کي جنسي آزادي حاصل آهي. ات فرينچن جي جنسي عرياني جنسي مذاق ۽ جنسي ناول بيزرر خيال ڪيا وڃن ٿا.

سن 1948ع ۾ پئرس جا جنسي ڪاروباري مرڪز قانون طور بند ڪيا ويا. تڏهن کان وٺي روايتي رنڊيون هاڻ ڪال گرلس ٿي ويون آهن جن کي توهان هٽل ۾ ٽيليفون يا ٿيوب ۾ رکيل ڪتابن کي ڏسي فون ڪري گهرائي سگهو ٿا. ماضيءَ ۾ علوم و فنون جو مرڪز هي شهر پنهنجي اها حيثيت في الحال وڃائي ويٺو پر اوڻيهين ۽ ويهين صديءَ دوران پئرس تخليقي صلاحيتن جي حامل قاموسي ذهنن جو چمن سڏجڻ لڳو. سموري دنيا کان سوين هزارين مصور، سنگتراش، عالم اديب، موسيقار، رقاص ۽ ٻيا فنڪار ڪهي پئرس ايندا هئا، ڇو ته کين اميد هوندي هئي ته پئرس ۾ کين ڪاميابي، ترقي ۽ عروج حاصل ٿيندو. سن 1970ع تائين اها صورتحال باقي نه رهي. البت انهيءَ جي خاتمي جو غم سو موجود هو. اڳوڻو انتظامي ڍانچو بدلجي هاڻي تجارتي ۽ مشيني طريقي وارو ٿي ويو آهي. مجموعي طور تي نظام زندگي ڪافي تبديل ٿي ويو آهي. البت سماج جي زود رنج طبيعت اڃا تائين برقرار آهي. جنهن سبب ڪوبه اهڙو سال نٿو گذري جنهن دوران پئرس شهر ۾ سياسي يا معاشي هنگاما آرائي ۽ هڙتال ٿئي ٿئي. اها روايت اڃا برقرار آهي. سن 1960ع ۾ پئرس جي ماڻهن سندن روايت موجب شائستگي ۽ ٻين ماڻهن جي معاملن ۾ بيجا مداخلت نه ڪرڻ جي سلسلي ۾ هڪ تحريڪ هلائي. جنهن دوران مذهبي اخلاقيات کي نظر انداز ڪندي عملاً پنهنجو اخلاقي معيار گهٽائي ڇڏيو. سن 1970ع ۾ پنهنجن جائز مطالبن جي مڃتا لاءِ کين عجيب قسم جي خوشامد سان گڏ رعب تاب ۽ ڌمڪيون پڻ ڏيڻيون پيون خصيص مسئلن لاءِ به بيجا هنگامه آرائي کان ڪونه مڙيا. اهڙيءَ طرح شهر جو سڪون ۽ آرام برباد ٿي ويو. اڳي وانگر هن وقت تائين به عام ماڻهو حاڪم طبقن جي استحصال جو شڪار رهندا آيا آهن.

سن 1921ع کان پوءِ شهر جي باشندن هتان لڏڻ شروع ڪيو. انهيءَ سان شهر جي آبادي 2906500 هئي. ماڻهن جي وڃڻ سان جيڪي جايون خالي ٿيون تن ۾ دفتر ۽ مختلف آفيسون

قائم ڪيون ويون. باقي رهيل ماڻهن کي شهر جي محدود ايراضين ۾ رهائيو ويو. ڌاريون مزدور جيڪو نهايت خراب حالت ۾ هو. تنهن کي شهر جي ٻاهر 150 بدحال بستين ۾ رهڻ تي مجبور ڪيو ويو.

گهڻن ماڻهن جي لڏي وڃڻ سان شهر جي پسگردائي ۾ وسنديون پڪڙجڻ لڳيون. سن 1958ع ۾ دنيا جي وڏن شهرن وارين مهلڪ بيمارين کان پئرس شهر کي بچائڻ لاءِ حڪومت اپاءُ ورتا. پر شهر جي پسگردائي ۾ اڳوڻي حڪومت مناسب اپاءُ ڪونه ورتا. ماضيءَ ۾ شهر جي ترقي لاءِ مڪيه ڪم سن 1898ع ۾ ميٽرو وارو ڪيو ويو.

صدر چارلس ڊي گال ۽ سندس جاءِ نشين جي ذاتي مداخلت سان هڪڙو تمام وڏو ڪم هٿ ۾ کنيو ويو. جنهن تحت فرانس ملڪ جي ايراضيءَ جو 2 سيڪڙو جنهن تي پئرس شهر جي پسگردائي ۾ 1305 ڪميون قائم هئا. هڪ خودمختيار ريجن جي حيثيت بحال ڪري اختياري ۽ آزادي ڏيڻ وارو ڪم هو. جيئن ته اڪثر طاقتور مستقل مفاد سندس آزاد ريجن واري حيثيت کي ڇيهو نه رسائي سگهن. ڄاڻايل مقصدن جي حصول لاءِ نوان سياسي حلقا تشڪيل ڪيا ويا. اُتي نئون انتظامي ڍانچو برپا ڪيو ويو. جنهن کي موزون قانوني ۽ مالياتي اختيار حاصل هئا.

سن 1968ع ۾ هن ريجن جي ٽن محڪمن کي نون ستن ڀاڱن ۾ ورهائيو ويو. انهيءَ ورهاست تحت سڀني محڪمو هيٺين ڀاڱن ۾ ورهائيو ويو.

1- ول ڊي پئرس

2- هانس ڊي سين

3- سين سينٽ ڊينس

4- وال ڊي مارن

سين ايت او وائيز محڪمو ٽن ڀاڱن

1- ايسون

2- واءِ ويلائين

3- وال ڊي او وائيز ۾ ورهائيو ويو.

سين ايت مارن محڪمو ساڳيءَ حالت ۾ برقرار رهيو اهڙيءَ طرح پئرس ريجن ۾ هاڻي ٽن بجاءِ 8 پريفيڪٽ يعني محڪما انتظام هلائڻ لڳا انهن کي پئرس ريجن جو ڊسٽرڪٽ پڻ مهيا ڪيو ويو. جيڪو ريجن جو مالي ادارو هو. اهو ادارو 1961ع ۾ قائم ڪيو ويو. ريجن جي مالي پورائي لاءِ ريجنل ٽئڪس وصول ڪري مقامي ترقياتي منصوبا مڪمل ڪيا وڃن ٿا. پئرس ريجن جي ترقيءَ لاءِ ماسٽر پلان سن 1965ع ۾ پڌرو ڪيو ويو ۽ پئرس شهر جي سلسلي ۾ اهو سن 1968ع ۾ شايع ڪيو ويو. انهن منصوبن موجب پئرس شهر جي اتر توڙي ڏکڻ ۾ ڪُل پنج نوان شهر تعمير ڪرڻا هئا جيڪي هيٺيان آهن.

1- ڏکڻ- اوڀر طرف تي لڪ آباديءَ وارو evry شهر ۽

2- چار لڪ آباديءَ وارو شهر Melan Senart

3- اوڀر طرف چئن ڀاڱن تي مشتمل پنج لڪ آباديءَ وارو علائقو Vallee de la Marne

4- اولهه۔ اتر اولهه طرف تي هڪ لک آباديءَ وارو علائقو Pointoise

5- ڏکڻ۔ ڏکڻ اولهه طرف تي ڇهن ڀاڱن تي مشتمل ساڍا ٽي لک آبادي وارو علائقو Trappes

ڄاڻايل ماسٽر پلان تحت هنن نون شهرن ۾ جديد رهائشي، سائنسي، تعليمي، تفريحي ۽ صحت جون مڪمل سهوليتون مهيا ڪرڻيون هيون. رستن توڙي نيڪال وارو جديد سرشتو تعمير ڪرڻو هو. سن 1966ع ۾ فرينچ ڪابينه هن پئرس ريجن کي اڃا به وڌيڪ اختيار ڏنا جن تحت کيس منصوبن جوڙڻ ۽ انهن کي رد يا بحال ڪرڻ جا اختيار ۽ انهن تي ٿيندڙ خرچ لاءِ ناٽو ڏيڻ جا پڻ اختيار شامل هئا. تنهن کان سواءِ هن ريجن کي ڪابينا جي ڪاميٽين جي ميمبري پڻ حاصل هئي. اهو سن 1968ع ۾ نئين سر تشڪيل ٿيڻ لڪو سن 1970ع جي ڏهاڪي واري شروعات ۾ دل جي شڪل سان مشابه 20 ارونڊ سيمنٽن يعني وارڊن تي مشتمل سين درياءَ جي ڪنارن تي آبادي پئرس شهر ايئن پائنجي ٿو ڇڻ ته اهو دل آهي ۽ سين درياءَ ڏاڳو آهي. جنهن ۾ اهو پوتل آهي. سو پنهنجي حسين اُفق وڃائي ويٺو. ٽيهه ماڙ تاورن جون چوٽيون سوين سورهن ماڙ رهائشي عمارتن ڏانهن حيرانگيءَ سان ڀيون نهارين، شاهي رستا، توڙي زير زمين رستا شهر جي ٻاهران تعمير ڪيا ويا آهن. ماڻهن جو عام چاهه يا لڳاءُ انهيءَ قديم پئرس سان آهي. جيڪا بيرن هائوس مين سن 1835ع کان 1870ع تائين تعمير ڪرائي هئي. انهيءَ دوران شهر جي پاڻيءَ جي رسائي ۽ خراب پاڻيءَ جي نيڪال جو سرشتو جوڙيو ويو. پراڻيون ڀليون نئين سر تعمير ڪرايون ويون ۽ ضرورت موجب ڀيون نيون ڀليون به ٺاهيون ويون. ليس هال نالي قديم مارڪيٽ نئين سر اڏي وئي. هڪ نئون اوڀيرا هائوس به تعمير ٿيو. موجود منصوبي موجب پئرس شهر کي سن 2000ع تائين اڳوڻي کان وڌيڪ سهڻو جاذب ۽ دلڪش بڻائڻو هو شهر ۾ فضائي آلودگيءَ جا مکيه ڪارڻ گهڻي ترٺفڪ ۽ لکين ماڻهن جو روزانو هڪ هنڌ گڏ ٿيڻ آهي. انهيءَ گڏلاڻ کي گهٽائڻ لاءِ شهر کان ٻاهر گاڏين جا گيريج تعمير ڪيا ويا آهن. زبردست تجارتي مرڪز توڙي روزمره جي ڪمن لاءِ دفتر ۽ آفيسون پڻ شهر کان ٻاهر قائم ڪيون ويون آهن. ميٽرو سروس پڻ شهر جي مرڪز کان پري ۽ ٻاهر قائم آهي.

ران تائون پارڪنگ لاءِ جوڙيل منصوبي موجب وڏين گهٽ ماڙ عمارتن جي ته خانن کي پارڪنگ لاءِ استعمال ڪجي ٿو.

سن 2000ع تائين ماسٽر پلان ۽ هر هڪ جديد شهري سهولت مهيا ڪري ڏيڻ لاءِ اختيار يون عمل پيرا رهيو جنهن تحت جديد اسپتالون، اسڪول، اپارٽمينٽ، نرسريون، اسپورٽس، ۽ ليجر سينٽر، باغيچا ۽ پارڪ شامل هئا.

پئرس ننڍو شهر آهي ناٽرڊيم ڪيٿيڊرل جي اڳيان تعمير ٿيل عظيم اسڪوائر کان ماڀي ڏسبو ته هتان کان وٺي شهر جي ڪا به ڪنڊ يا دنگ نشان ڇهن ميلن کان وڌيڪ پري ڪونهي. شهر جي ٻنهي ڇيڙن تي قائم شاهي پارڪن کي ملائڻ سان شهر جي پکيڙ 41 چورس ميل مس ٿي ٿئي. انهن پارڪن واري ايراضيءَ کانسواءِ سڄي شهر جي ڪُل ايراضي 34 چورس ميل ٿيندي. پئرس شهر سين درياءَ طرفان پيالي نما تراشيل زمين جي قطعي تي اڏيل آهي. جنهن جي ڪنارن کي شهر جي سرحد يا دنگ قرار ڏنو ويو. سين درياءَ شهر جي مرڪز وٽان قوس جي صورت ۾ گذري ٿو ۽ شهر جي ڪُل ويهن وارڊن مان ڏهن منجهان لنگهندڙ آهي. درياءَ شهر ۾ ان جي ڏکڻ اوڀر ڪنڊ وٽان داخل ٿيڻ کان

پوءِ اتر طرف مڙي ٿو. پوءِ وري ڏکڻ اولهه ڪُنڊ ڏانهن ڦيرو کائي شهر مان نڪري وڃي ٿو. صورتحال موجب درياءَ جو هڪڙو ڪپ شهر ۾ داخل ٿيڻ سان اڀرندو ڪپ اڳتي هلي اُتريون ڪپ ۽ شهر مان نڪرڻ وقت الهندو ڪپ ٿي پوندو آهي. تنهن ڪري شهر جي ماڻهن آسانيءَ لاءِ درياءَ جي وهڪري موافق منهن ڪري بيهڻ سان نديءَ جي ڪپن کي ساڄو ۽ کاٻو سڌڻ جو اصول قائم ڪيو. حقيقت ۾ اهو اصول عام استعمال ۾ ڪونهي، ڇو ته مخصوص ماڳن ۽ عمارتن جي سڃاڻپ يا جاءِ وقوع جي نشاندهي اراڻدسهيٺ يا وارڊن جي نالن ۽ نمبرن موجب ٿيندي آهي.

شهر جي گهٽين جي سطح کان 30 فوٽ هيٺ درياءَ جي پاڻي جي سطح برابر درياءَ جي ڪنارن تي پٿر جا دڪا ٺهيل آهن. جتي ٻيڙيون اچي تڙ ڪنديون آهن. انهن دڪن جي چوڌاري وڻ ۽ ٻوٽا ٻولڪيل آهن. گهٽين جي سطح تي وڻن جون جدا قطارون پوکيل آهن. جيڪي پاڻيءَ تائين پهچن ٿيون. مٿي ڄاڻايل ٻنهي سطحن جي وچ تي پٿر جي چپن سان ٺهيل ديوار لوهه جي شاهي جهنگلي سان آراسته آهي، انهي لوهي جهنگلي ۾ مختلف هنڌن تي درياهه جي گهيڙن ۽ تڙن وٽ گيت ٺهيل آهن. هيءَ ديوار جتي ڪٿي آئي ivy نالي ول سان ڍڪيل نظر ايندي.

هتي جون قديم عمارتون، درياهه ۾ هلندڙ ٻيڙيون، 32 ڀليون، ڪنئين باغ باغچا ۽ درياءَ جي پاڻي ۾ مختلف رنگن جو عڪس ۽ ان ۾ ٿيندڙ عجيب تبديلي، دنيا جي عجيب ترين ۽ سڀ کان وڌيڪ وڻندڙ شهر جو نظارو پيش ڪن ٿا.

اسان جي ٽيوب اسٽيشن هاڻ اچڻ واري آهي جنهن ڪري ڊزني لينڊ لهندڙ مسافرن ۾ هاڻ چرپر نظر اچي رهي آهي، اسان وٽ ڪوبه سامان ڪونه آهي پر جن سياح مسافرن وٽ ٿورو گهڻو سامان ساڻ آهي سي پنهنجو پنهنجو سامان ڇنڊي ڦوڪي ڪلهن ۾ وجهي رهيا آهن يا هٿن ۾ جهلي بيٺا آهن. ڇو ته ٽيوب اسٽيشن تي صرف چند گهڙيون بيهندو آهي. جنهن دوران خود به خود در ڪلن ۽ بند ٿين ان ٿوري عرصي ۾ ماڻهو چڙهن ۽ لهن. اهو سڄو عمل چند گهڙين ۾ ٿئي تنهن ڪري مقامي ماڻهو جيڪي هر روز پنهنجن پنهنجن مصروفين ڪري جنهن ۾ نوڪري، واپار تعليم ۽ ٻيا ڌنڌا ڌاڙي شامل آهن. جنهن ڪري هو ڏينهن ۾ هڪ دفعو نه پر ڪئين دفعا چڙهن ۽ لهن سوانهن لاءِ ڪا نئين ڳالهه ڪانهين نه وري انهي ۾ ڪين ڪا دقت ۽ پريشاني ٿئي. هلندڙ ٽيون ۾ ايئن پيا لهندا چڙهندا آهن جو ڏسڻ ۾ به مزو پيو ايندو آهي.

ٻيا اهي غير ملڪي سياح جن جي ملڪن ۾ به اهي ئي ٽيوب ۽ ٽيوب اسٽيشنون هر هنڌ پيا هلن سوانهن کي به انهي لاهه چاڙهه ۾ ڌري جي به دقت نه ٿي پر اهي سياح جن جي ملڪن ۾ ٽيوب نالي ڪا شيءِ ٿئي ڪانه تن سياحن کي پهريائين ڪجهه تڪليف محسوس ٿئي پر هر ڪو انسان آهي سوچ سمجهه ۽ پريڪٽس سان، ڪجهه وقت ۾ سڄي ڳالهه سمجهه ۾ اچيو وڃي پوءِ ته هر روز جو معمول ٿيو وڃي ۽ اهو ساڳيو ماڻهو پيو ٻين کي سمجهايو ٻڌائي. اسان جو ٽيوب هت بيٺو ته هزارن جي تعداد ۾ سياح هيٺ پليٽ فارم تي لهڻ لڳا ۽ ڏسندي ڏسندي سڄو پليٽ فارم ڀرجي ويو. اسان به نهايت ئي ڦڙتائي سان ٽيوب مان، هيٺ لهي وياسين ۽ ڏسندي ڏسندي ٽيوب پنهنجي اڳتي جي منزل لاءِ روانو ٿي ويو ۽ سڄو پليٽ فارم خالي ٿي ويو. ڊزني لينڊ ٽيوب جي بلڪل ويجهو هو جنهن ڪري چند منٽن ۾ سون قسمن جي گلن مان هلندي هلندي اچي ڊزني لينڊ جي دروازي تي پهتاسين. دروازي

تي ٽڪيٽ خريد ڪرڻ لاءِ هڪ نه پر ڪئين گيت هئا جن تان جلدي جلدي ٽڪيٽ وٺي هر ڪو اندر وڃڻ لاءِ آيو هو. اسان به پنهنجا پنهنجا ٽڪيٽ خريد ڪري اندر روانا ٿياسين. سڄي لوئر ۾ هي پهريون موقعو هو جو ٽڪيٽ خريد ڪري رهيا آهيون نه ته اهي سڀ ڪم ڪار اسان جي ٽوٽل ڪمپني وارن تي هوندا هئا. اسان هر هنڌ بالم ٿيا بيٺا هوندا هئاسين پر هت اهو بار به اسان تي هو. هي ڊزني لينڊ لاس اينجلس جي ڊزني لينڊ کان تمام گهڻو ننڍو ٿي لڳو پهريائين وڏي تعداد ۾ اسان هڪ ٻئي جا فوتو ڪڍيا ۽ مووي پري. هي پئرس جو ڊزني لينڊ جديد فرينچ تاريخ ۾ ڪنئين ملين يورو ڊالر سان تيار ٿيو آهي ۽ دنيا جي عجائبات ۾ شامل آهي. اهو 1992ع ۾ عوام جي تفريح لاءِ کوليو ويو. هي پارڪ پئرس شهر جي اوڀر طرف 20 ميل پري واقع آهي ۽ پنج هزار ايڪڙ زمين تي پکڙيل آهي. انهيءَ علائقي کي مارني لا ويلي Marne la Vallee سڏجي ٿو. سن 1994ع ۾ هن پارڪ جونالوغير سرڪاري طور تي ڊزني لينڊ رکيو ويو.

ڊزني لينڊ پارڪ ۾ پنج تفريحي مکيه مڪان، ڇهه ساهي هوٽلون، هڪڙو شاهي ڪيمپ گرائونڊ، هڪڙو فيسٽيول ڊزني مرڪز هڪ زبردست گولف راند جو ميدان جنهن ۾ بال وجهڻ لاءِ 27 سوراخ آهن. ڪنئين ڊزن ننڍا ريسٽورانٽ، شوروم ۽ دڪان موجود آهن. سموري يورپ کان ايندڙ سياح هتي گلن جي ٻارين جي وچ ۾ گهمندا ڦرندا نظر ايندا جتي ڪنئين تلاءُ ڦوهارا ۽ هٿرادو ڍنڍ هوٽلن سان گهيريل آهن. هتي هٿرادو جانور هزارين ٻارن جي خوشي ۽ وڏن جي عبرت لاءِ موجود آهن.

مڪيه رستي Main Street U.S.A تي گهوڙي گاڏيون موجود آهن ۽ رستي جي ڪارنر تي باربر شاپس آهن هتي ٻاڦ تي هلندڙ ريل ڪارون به آهن. جيڪي فرنٽيئر لينڊ تائين هلايون وڃن ٿيون، اهي ڪارون ميسيسيپي درياءَ ۾ هلندڙ ٻيڙين جي يادگار آهن. هتي ٻي دلچسپ شيءِ هڪڙو چڙيا گهر آهي، جنهن کي ڪريئر ڪورل Criter Correl سڏين ٿا. اهو ڪاٽن ووڊڪريڪ ۽ لڪي نگيٽ سيلون Lucky Nigget Salon وٽ آهي. پارڪ ۾ موجود ٻاڦ واريون ريل ڪارون ايڊوينچر لينڊ کان فينٽاسي لينڊ ڏانهن به هلن ٿيون. هتي پارڪ جو مکيه عنصر سليپنگ بيوٽي ڪيسل Sleeping Beauty castle نالي هڪڙو محل آهي. انهيءَ جا تمام اوچا مينار فرينچ محلاتن جي علامت تصور ڪجن ٿا. محلات جي چوڌاري قائم باغ ۾ ڪيترا ٻيا عناصر جهڙوڪ:

1. Snow white and the Seven Dwarfs.
2. Peter Pan
3. Dumbo,
4. Alice (from wonder land)
5. The mad hatter's tea cups
6. Sir loncelots magic carousel.

وغيره پڻ موجود آهن.

ڊسڪوري لينڊ ۾ سائنس جي جديد تصور موجب تيار ڪيل شين ۽ ڳالهين جي نمائش ڪئي وڃي ٿي ۽ انهيءَ سان گڏ مشهور مصورن ليونارڊو ڊاوينچي، جولس ورن ۽ ايڇ جي وبلس جي خيالن سان ٺهڪندڙ شين جي پڻ نمائش ٿئي ٿي.

تنهن کان سواءِ ڪيترين ئي فلمن جا شاهڪار ڪردار پڻ نمائش لاءِ موجود آهن. مٿئين سمورين شين سان گڏ هتي وليم ڊزني انٽرٽينمنٽ سينٽر village Disney entertainment center پڻ قائم آهي. جنهن ۾ ناچ گهر، دڪان، ريسٽورانٽ، بارون، ٿوئرسٽ آفيس، پوسٽ آفيس ۽ هڪ بيٽرين جو گهاٽ پڻ آهي. هڪ بالغ جي لاءِ هڪ ڏينهن لاءِ گهمڻ جي في 30 کان U.S.A 39 ڊالر برابر 150 کان 195 فرانڪ، هڪ ٻار لاءِ 24 کان 30 ڊالر برابر 120 کان 150 فرانڪ.

گهمڻ جو وقت: جولاءِ ۽ آگسٽ روزانو صبح 9 بجي کان رات 11 بجي تائين. ۽ سيپٽمبر کان جون ۾ سومر کان جمع تائين صبح 10 کان شام 6 بجي تائين، ڇنڇر ۽ آچر صبح 9 بجي کان شام 8 بجي تائين. اسان فوٽو ڪڍڻ ۽ مووي پڙڻ کان وٺي ڊزني ۾ وڌيڪ گهمڻ ڦرڻ لاءِ روانا ٿياسين. اڃان ٿورو اندر گهڙياسين ته چڱيرڙي برسات شروع ٿي وئي. اسان تيز تيز هلندا وڃي هڪ هوٽل پيڙا ٿياسين. جت اڳ ئي ڪافي رش لڳي پئي هئي پر نيٺ ڳولي ڳولي وڃي هڪ هنڌ ويٺاسين. اسان جا ڪپڙا ٿورا ٿورا پڇي چڪا هئا ۽ بدن آهستي آهستي ٿڌو ٿي رهيو هو ۽ ڏسندي ڏسندي مناسي ۾ رڦڻ لڳي. مون چيس خير ته آهي. پاڻ چيائين ته ريشمي ڪپڙا پهريال آهن. انهيءَ ڪري وڌيڪ سيءُ محسوس ٿي رهيو آهي. مون پنهنجي بدن تي پهريال ڪوٽ لاهي کيس پارايو ۽ کڻي کيس پنهنجن پاڪرن ۾ آندو پر مون ڏٺو ته سندس سيءُ ڪونه لٿو هو. ويتر مون کي به سيءُ واري ويو هو. منهنجي باڊي هيٺ واري سڄي سائينس فيل وئي. سوچيم ته جي سڙي جو اثر نه لٿو ته سڄو پروگرام الٽ پلٽ ٿي ويندو ۽ اسان کي واپس هوٽل وڃڻو پوندو. سو سوچي هڪ آئيڊيا يا نسخو دماغ ۾ اچي ويو. يڪدم هوٽل بوائءَ کي سڏ ڪري کيس چيم ته ٽي بلڪ ڪافي ۽ هڪ ڊبل پئڪ نيٽ ڪونيڪ جو آڻ پر دير نه ڪر سڙي ۾ وڃون پيا نرندا. همراھ آرڊر آڻڻ ۾ دير ٿي ڪا نه ڪئي ۽ اسان به پيئڻ ۾ دير ڪا نه ڪئي ڪونيڪ پيئڻ ڪري سيءُ ته لٿو پر مڌ چڙهي ويا. سو کيس وري به هڪ ڪافي منا لاءِ ۽ هڪ ننڍو پئڪ مون لاءِ جو آرڊر ڏنو. پاڻ وري به اڳ وانگر جلد ڪافي ۽ ڪونيڪ کڻي آيو. ڪافي ۽ ڪونيڪ پيئڻ کان پوءِ سڙي گهٽجڻ سان چستي به اچي وئي ۽ برسات به بلڪل بند ٿي وئي ۽ اسان به ٻين سياحن سان گڏ نڪري پياسين. فرخ ۽ نور کي چيم ته توهان جيترو به گهمي سگهو اوترو گهمو مون آمريڪا ۾ به ڊزني لينڊ ڏٺي آهي ۽ منا جي طبيعت به نيڪ نه آهي. سوان لاءِ اهو بهتر آهي ته خوفناڪ ۽ محنت مشقت وارا پروگرام نه ڏسي ۽ توهان ٻيا پروگرام ته ڏسو پر خلا جو سير ۽ سمنڊ اندر سير ۽ هارر شو Horror Show ضرور ڏسجو. اسان ٻن ٽن ڪلاڪن کان پوءِ توهان کي هٿ ملنداسين. پاڻ چيائون ته اسان جدا ڪونه ٿا وڃون پاڻ گڏ ٿي گڏ ٿا گهمون. توهان کي جنهن پروگرام ۾ هلڻو ناهي ته ٻاهر بيهي رهو ۽ ايئن اسان سڀ گڏ ڊزني لينڊ گهمڻ نڪري پياسين. پهرئين ڊزني ريل ۾ چڙهي سڄي ڊزني لينڊ جو چڪر لڳائي واپس انهيءَ ريلوي اسٽيشن تي لٿاسين جت انهيءَ ۾ چڙهيا هئاسين، پوءِ زمين کان مٿي ٿي مٿي ڦرندڙ هڪ مٺي ريل وانگر هلندڙ سواريءَ ۾ چڙهياسين. هن ۾ هلندي ڏاڍو مزو آيو هر شيءِ مٿان کان هيٺ ٿي نظر آئي. جنهن ڪري مزو پئي آيو. تنهن کان پوءِ نور ۽ فرخ هڪ تيز سواري هيٺائين کان مٿي ۽ مٿي کان هيٺ هلندڙ ۾ گهميا. آئون آمريڪا ۾ ان ۾ چڙهيو هوس ڪا به تڪليف محسوس ڪا نه ٿي ٿئي. پر هينئر خبر ناهي

ڇو ڄاڻي ٻجهي هن سواريءَ ۾ ڪو نه چڙهيس. تنهن کان پوءِ وري به نور ۽ فرخ مختلف پروگرامن ۾ حصو وٺندا رهيا ۽ آئون ۽ منا ٻاهر ئي ٻاهر چڪر هڻندا رهياسين. اُس نڪري چڪي هئي ۽ گهمڻ ڦرڻ ۾ مزو اچي رهيو هو. برسات جي سرديءَ وارو اثر ختم ٿي چڪو هو ۽ گهمڻ ڦرڻ ڪري بدن چست ٿي ويو هو. دل پئي چاهيو ته پيا پرين جي هن ڏيهه ۾ گهمون ڦرون. جت هڪ جنت نه پر سڄي ڌرتيءَ جي گولي جون پريون اچي گڏ ٿيون آهن جن جي ڳاڙهين اگهاڙين سٿرن تان اڪيون ته هٿن تي ڪو نه ٿيون، پر جرمن عورتن جون ٿلهيون متاريون سٿرون ڏسيو ڊپ سان گڏ جرمن مردن جي قسمت تي ڪل سان گڏ افسوس به ٿيو پئي ته اها ڳالهه به سمجهه ۾ آئي ته جرمنن سندن زالن جا خار هميشه يورپ ۾ جنگيون ڪري ئي ورتا پر اسان هي خار ڪنهن مان ڪڍون. سو چپ آهي پلي. انهيءَ تي ئي گذارو ڪرڻو پيو. جيسين وڃي جرمن سياحن جو هي ٽولو هڪ پاسيرو ٿئي. پرين جي هن آستان ۾ گهمندي ڦرندي ڪافي دير ٿي وئي هئي تنهن ڪري دل جي نه چاهيندي به مجبورن واپس وڃڻو پيو. واپس ويندي ويندي به ڊزني لينڊ جي هنن پرين کي دل ئي دل ۾ good bye چوندا اچي ڊزنيءَ جي ٽيوب اسٽيشن پهتاسين جت ڪافي رش هئي پر جڏهن ٽيوب آيو ته خبر ڪا نه پئي ته هيتري خلق ڪيڏانهن وئي. اسين به انهيءَ رش تي رش ۾ ٽيوب ۾ چڙهي پئرس جي هڪ چيڙي کان ٻئي چيڙي واري ٽيوب اسٽيشن جيڪا اسان جي هوٽل کان ٿوري پنڌ تي هئي اچي لٽاسين. پئرس ۾ هن وقت روڊ رستن تي تمام گهٽ ٽرئفڪ هوندي آهي. هلندي هلندي اچي پنهنجي هوٽل تي پهتاسين جت هوٽل رسپيشن واري فرينچ ۾ سلام کان پوءِ سوان اسان جي ٻڌائڻ جي ڪمرن جون چاٻيون کڻي اسان جي حوالي ڪيون. اسان سندس ٿورا مڃيندا اچي لفٽ جي گيت تي بيٺاسين، جت اڳ ئي ڪافي سياح لفٽ جو انتظار ڪري رهيا هئا.

جنهن هوٽل ۾ اسين رهيل هئاسين اها تمام وڏي هوٽل هئي. منجهس ڪنئين فلور ۽ گهڻي تعداد ۾ ڪمر هئا. هوٽل جي لفٽ تمام وڏي هئي. جنهن ۾ هڪ وقت پنجويهه ٽيهه ماڻهو هيٺ مٿي چڙهي لهي سگهيا ٿي پر تڏهن به رش لڳي پئي هئي. پئرس ۽ فرانس ۾ سياحن جي سيزن ۾ سڄي ملڪ ۾ بي انتها رش هوندي آهي. جنهن ۾ خاص ڪري هوٽلون، بارون، نائيٽ ڪلبون، ريسٽورانٽ، ٽرينون، بندر بازارون ۽ سپر مارڪيٽون ته سياحن سان پريون پيون هونديون آهن. پئرس، نيس، ڪينس، مونتي ڪارلو جي رنگين راتين ڪري سڄي دنيا مان سياح ڪهي هنن ملڪن ۾ اچن. جنهن ڪري صرف سياحن جي آمدني مان ۽ ٻاهرين ملڪن جي شاگردن جي فين مان ئي هي ملڪ دنيا جا امير ترين ملڪ ٿي ويا آهن. دنيا ۾ زياده ۾ زياده سياح يعني اٺ ڪروڙ فقط هڪ سال اندر فرانس ۾ اچن.

گنيز ورلڊ رڪارڊ صفحو 151 سال 2001ع جنهن ۾ خاص ڪري عرب ڇا نه پيسو خرچ ڪندا هئا. هن ملڪ ۾ عرب، ايراني گهڻو ڪري سياحت لاءِ ايندا آهن. پيو ته خود فرانس جا ماڻهو به موڪلن ۾ فرانس ۾ ئي موڪلون ملهائيندا آهن. ٻئي ڪنهن ملڪ ۾ سياحت لاءِ تمام گهٽ ويندا آهن. فرانس ۾ موڪلن جي شروعات آگسٽ ۾ ٿيندي آهي. تنهن ڪري آگسٽ جي مهيني ۾ فرانس ۾ بي انتها رش هوندي آهي ۽ اسان جو به سڄو فرانس وارو ٽوئر آگسٽ ۾ ئي ٿيو.

دنيا ۾ زياده ۾ زياده سياحت لاءِ ماڻهو فرانس ۾ اچن ٿا پر سڄي دنيا ۾ سياحت وري زياده ۾ زياده آمريڪن ڪن ۽ سياحت مان زياده ۾ زياده ڪمائي به آمريڪا کي ٿئي.

ڪنهن وقت ۾ مسلم ملڪن ۾ بي پناهه سياحت ٿيندي هئي. جنهن ۾ سعودي عربستان، ايران، عراق، ترڪي، پاڪستان، افغانستان، مراڪش، انڊونيشيا، ملائيشيا، مصر ۽ لبنان شامل هئا. جن ۾ ايران، عراق، سعودي عربستان زيارتن ڪري، مصر احرامن ۽ نيبل درياءَ جي ڪري باقي مراڪش پاڪستان، ترڪي، لبنان، انڊونيشيا ۽ ملائيشيا مختلف قديم آثارن، پرڪشش نظارن ۽ سونهن سوڀيا جي ڪري سڄي دنيا جي سياحن جي توجهه جو مرڪز هئا. ڪراچي جو شهر 1940ع ۾ سڄي ايشيا جي شهرن ۾ وڏو ڪان وڏو صاف سٿرو شهر ڊڪليئر ٿيل هو ۽ لبنان جي گاديءَ جو شهر بيروت ته سڄي دنيا جي پهرئين نمبر شهرن جي لسٽ ۾ شامل هو پر مغربي دنيا انهن مان چند ملڪن کانسواءِ باقي ملڪن کي ڪنڊرن ۾ تبديل ڪري ڇڏيو. جنهن ۾ عراق لبنان ۽ افغانستان خاص قابل ذڪر آهن.

اسان پنهنجي ڪمرن ۾ پهچي چانهه پي ٿوري دير آرام ڪري تازا توانا ٿي رات جي ماني کائڻ ۽ ٿوري دير وڙڪڻ لاءِ وري ٻاهر نڪري پياسين.

يورپ، آمريڪا ۽ جپان ۾ هندستاني پاڪستاني هوتلن جو ڪاڌو ته تمام لذت مندو آهي پر انهن ۾ گهڻو ڪري سوپ ڪونه هوندو آهي. مون کي رات جي مانيءَ ۾ سوپ پيئڻ جي ننڍي هوندي کان عادت آهي. خاص ڪري گهڻو ڦرڻ ۾ ته اهو شوق اڃان به وڌي ويندو آهي، ڇو ته گهر ۾ ڊاڪٽري اصولن مطابق ماني ملي ۽ سٺو استعمال ٿئي. آئل ۽ لون بلڪل بند، ان جي ابتڙ هوتلن جا ڪاڌا سٺيا ۽ مصالحن ڪري ڇت پٽا، کائڻ ۾ مزيدار ۽ سواڊي ٿين جو پيٽ ٿي نه پر جي، دل پئي چئي ته ويٺو ڪائجي ۽ هوتلن وارا دڪان کوليو ويٺا ٿي انهيءَ لاءِ آهن ته اسان وٽ وري وري ماڻهو اچن سواهي ڪاڌا به اهڙا لذت تيار ڪن جو ماڻهو اهي کائڻ لاءِ ڪٿان ڪٿان ڪهي اچن. اسان به فيصلو ڪيو ته ٻه راتيون اڳ جنهن هندستاني هوتل تي ماني ڪاڌي هئيسين اڄ به انهيءَ کي موقعو ڏيون هو خوش به ٿيندو ته اسان جي هوتل جي ماني هنن کي وڻي آهي، ٻيو ته اسان جي هوتل جي ويجهو به هئي ۽ ٻين هوتلن لاءِ وري پچ پچان ۽ ٽئڪسي جو خرچ ۽ دير به لڳي. سو هن سرهي شام جي خوشبودار ۽ خوشگوار موسم ۾ هلندي هلندي خبر ٿي ڪا نه پئي ۽ قدم خود بخود اچي هوتل جي دروازي تي رکيا. اسان دروازو کولي اندر داخل ٿياسين هتي هلڪي هلڪي آواز ۾ ۾ مکيش جو هي گانو وڃي رهيو هو.

ڪبھي ڪبھي ميرے دل میں خیال آتا ہے
 کہ زندگی تری زلفوں کی نرم چھاؤں میں
 گذرنے پاتی تو شاداب ہو بھی سکتی تھی
 یہ رنج و غم کی سیاہی جو مجھ پہ چھائی ہے
 تری نظر کی شعاعوں سے کھو بھی سکتی تھی
 مگر یہ ہو نہ سکا اور اب یہ عالم ہے
 کہ تو نہیں ترا غم تری جستجو بھی نہیں،

گذر رهي هڪ ڪجهه اس طرح زندگي جيسه
اسي ڪسي سهارے کي آرزو بهي نهين
نه کوئي جاده دلي نه منزل نه روشني کا سراغ
بھڻڪ رهي هڪ خلاؤں ميں زندگي ميري
ره جاؤں گا کھوڪر انھيں خلاؤں ميں اک دن
ميں ڄانتا هوں مري هم نفس مگر يوں هڪ
ڪبھي ڪبھي ميرے دل ميں خيال آتا هڪ۔

مون دل ۾ سوچيو ته ڪبھي ڪبھي ميري دل مين خيال آتا هي ڇو هميشه خيال اچڻ گھرجي. ٻيو ته
سهاڳ رات هي گھونگھت انھا رھا هون مين. بلڪل غلط پر هيئنن هجي ها ته سهاڳ رات هي..... انھا
رھا هون مين. انهن خيالن ۾ ٽيبل تي مينو پيل ۽ ڀر ۾ ويٺر بيٺل ڏٺم ته ذهن تان گاني جي ڳالهه لهي
کاڌي جي ياد اچي وئي. شايد سڀني پنهنجو پنهنجو آرڊر ڏئي ڇڏيو هو ۽ منهنجي آرڊر جي انتظار ۾
ويٺر بيٺو هو. سو سڀني ۾ ڏسي مشڪي ۽ جلد جلد ۾ ڪريلا ۽ قيمي جو آرڊر ڏئي چڻ ٿي ويهي
رهيس. مٺا آهستي چيو ته مينو ۾ سوپ به آهي توهان چيس ڪونه. مون دل ٿي دل ۾ سوچيو ته هاڻ ڇا
چوانس ڏک گسي ويو ۽ مٺا کي چيم سوپ سڀاڻي لنڊن هلندي هلندي شپ ۾ پيئنداسين، ڏاڍو مزو
ايندو.

نور ۽ فرخ پنهنجي ڏن ۾ مڱن هئا. اسان ڏانهن شايد ڌيان ڪونه هئ. انن ڏهن منٽن ۾ ويٺر
چار گرما گرم ويڄيٽيل سوپ اچي اڳيان رکيا، مٺا مشڪي چيو ته مون تنهنجي سوپ جو آرڊر به
ڏئي ڇڏيو هو. ڇو ته توکان پڇيم ته توڪو جواب ئي ڪونه ڏنو سو تنهنجي بنا پڇڻ جي ئي آرڊر
ڏئي ڇڏيو. مون پڇيس ته پوءِ تو مون کان پڇيو ته تو سوپ ڇو نه گھرايو. پاڻ چيائين ته تون ڪافي
ڊير کان وٺي چڻ وينو آهين. الائي ڇا پيو دل ٿي دل ۾ سوچين.
مٺا مون کي ٻڌايو ته توکي ياد آهي ته شاديءَ جي پهرئين رات به تو هي گانو ٽيپ ۾ وڄايو هو ۽
جنهن جا ٻول اڄ به مون کي ياد آهن. جيڪي، ڪجهه هن ريت هئا.

سمت رهي هي توشرما کي ميري باهون مين

۽ ائين ڪبھي ڪبھي فلم جي هن گاني مون کي پنهنجي پيار جي ياد پٿرس ۾ ڏياري ڇڏي. واقعي
پٿرس جو شهر انسان کي سڄي زندگيءَ جي خوشين جون گھڙيون ياد ڏياريو ڇڏي ۽ انهن مٺين يادن
کي ياد ڪندي ماڻهو سوچي ٿو ته منهنجي زندگي بي معنيٰ ڪا نه گذري آهي. اسان بل ڏئي هوٽل مان
نڪري پٿرس جي جڳمڳ روشنن مان هلندي هلندي اچي پنهنجي هوٽل تي پهتاسين.

مٺا نور ۽ فرخ کي ٻڌايو ته سڀاڻي پٿرس ڇڏي لنڊن هليو تنهن ڪري توهان پنهنجو پنهنجو
سامان هيئر ٽي پئڪ ڪري ڇڏجو. جيئن توهان کي صبح جو سوپر ڪا دقت پيش نه اچي. انهن کي
ايئن تاڪيد ڪرڻ کان پوءِ پاڻ به سڀ سامان پئڪ ڪري ڇڏيائين. سواءِ برش ۽ ريزر جي باقي
صابن، شيمپو، ٽوال، شيونگ ڪريم، آفٽر شيونگ ڪريم، باڊي لوشن، هيئر لوشن، هيئر ڪريم، فيس

لوشن، فيٽ لوشن، باڊي پرفيوم، مائوٽ واش ۽ ڪيترن قسمن جا ننڍين شيشين ۾ پرفيوم مفت ۾ استعمال ڪرڻ لاءِ پيا هئا. جيڪي استعمال ٿيل هر روز تبديل ڪري وري نوان رکي وڃن ۽ توهان هٽل چڏڻ وقت جي اهي ڪٿي وڃو ته به هٽل وارن کي ڪوبه اعتراض نه ٿئي. چو ته هٽل وارن اهي شيون توهان کي ڏئي ڇڏيون آهن. پوءِ توهان استعمال ڪيو يا پاڻ سان ڪٿي وڃو. اها توهان جي مرضي. صرف پندرهن ڏينهن جي توڙي ۾ جي اهي گڏ ڪريو ته به سون جي تعداد ۾ گڏ ٿي ويندا. اسان اڄ به دستور مطابق پنهنجي مقرر تائيم تي لائيت آف ڪري سمهي پياسين. چو ته صبح هلڻ لاءِ گهڻو ڪري هڪ ئي تائيم هوندو هو ڪڏهن ڪڏهن ويڪ اپ ڪال wake_up_cal جو وقت گهٽ وڌ هوندو هو. سو به اڌ ڪلاڪ کن.

صبح سوڀر دستور مطابق مناقرآن شريف جو دور ڪيو جنهن کان پوءِ ٿورو ٻاهر نڪري پئرس جي پرهه ڦٽيءَ کي ڏسندا اڳتي واک لاءِ هلڻ لڳاسين. هڪ رات جي پڄاڻي بي ڏينهن جي شروعات به جڻ هڪ جنم جي شروعات آهي. جنهن سان نه صرف انسان ٿو متاثر ٿئي پر سج-چنڊ-تارا-پکي-پڪڙ-جيت، جانورن سان گڏ وڻ ٽڻ ۽ ڌرتيءَ تي به انهيءَ جواثر ٿيندو آهي. صبح ٿاڻي بلڪل سانت ۽ سڪون هوندو آهي. پري پري جو آواز بلڪل صاف سٿرو ٻڌڻ ۾ ايندو آهي ۽ آهستي ماڻهن ۽ ٿرئفڪ جي چرپر کان پوءِ اها ڌرتيءَ جي سڳند ۽ سونهن قائم نه رهندي آهي. انهيءَ سانت جي جڳهه تي گوڙ ۽ دونهون اچي جاءِ والاريندو آهي. اڄ اسان مختصر واک ڪيو ۽ پئرس جي رستن، چوراھن، فوٽپاٿن ۽ گهٽين کي آخري سلام ڪندي اچي هٽل تي پهاسين. جت پهرئين فرخ ۽ نور کي جلد تيار ٿيڻ لاءِ چيو سين ۽ اسان به جلد تيار ٿي پنهنجو سامان ٻاهر در جي اڳيان رکي، لفت ۾ چڙهي اچي هيٺ آخري پيرو مفت جي نيرن سان هٿ اٽڪياسين ڇا ڪائي ڇا ڪائجي. ٽيبل تي رکيل طعامن کي ڏسڻ سان ئي دل پرڃيو وڃي پر ناشتي ۾ فرانس جي روايتي ڊبل روٽي، آلپائن ميوزلي ۽ انناس جو جوس ته ماڻهو ڇڏي نه ٿو سگهي ۽ ايئن انهن سان ئي پيٽ پرڃيو وڃي. فرخ چيو ته لنڊن ڪيڏي مهل پهچبو. مون چيس ته اٽڪل شام جو چيهين بجي گهر پهچي وڃبو. پر جڏهن انگلش چئنل ۾ شپ ۾ سير ڪبو ته لنڊن ۽ پئرس وسري ويندي ۽ دل چاهيندي آهي ته شپ ۾ پيو سير ڪجي.

اسان بس ۾ چڙهڻ کان اڳ لنڊن ۾ پوراڻيءَ کي فون ڪري ٻڌايو ته اسان شام لنڊن پهچي وينداسين. پاڻ دستور مطابق ٽي چار دفعا ويلڪم ويلڪم ڪري اسان کي پليڪار ڏنائين ۽ پاڻ ڏاڍو خوش ٿيو ته اسان پنهنجو يورپ جو توڙي ختم ڪري واپس لنڊن اچي رهيا آهيون. اسان پئرس جي سرزمين تان هميشه لاءِ قدم ڪٽي بس ۾ رکيا ۽ اسان جي گائيڊ ٻڌايو ته توهان کي هاڻ ڇا ڪرڻو آهي ۽ توهان وٽ هاڻ ڇا ڇا هئڻ گهرجي.

مثلاً لنڊن وڃڻ لاءِ پاسپورٽ. ان تي ملتي پل ويزا لنڊن کان اڳتي هر هڪ کي پنهنجي ملڪ لاءِ اوکي ٽڪيٽ ۽ وڌيڪ ڏينهن لنڊن ۾ رهڻ لاءِ مناسب ڪرنسي شپ ۾ ڪٽڻ لاءِ صرف ٻه بئگون ۽ هر هڪ کي بند ليٽر ڏنائين جنهن ۾ ڪمپني طرفان لکيل هو ته هن کي مناسب ٽپ ڏيندا ته مهرباني. اهو پاڻ واتان ڪو نه چيائين هڪ فولڊ ٿيل ليٽر ڏنائين ٽپ به انهيءَ ۾ وجهي کيس واپس ڪرڻي هئي. هٿ ۾ نوٽ ڏيڻا ڪونه هئا. جيئن شخصي تذليل نه محسوس ٿئي. ٽپ توهان جي مرضي ڏيو يا نه ڏيو

۽ ڪيتري ڏيوڪا به هجت يا بندش ناهي.

انهيءَ ڪارروائي دوران بس آهستي آهستي پئرس جي حسين شهر ۾ سين نديءَ سان لڳو لڳ رستي تان اڳتي پنهنجي منزل ڏانهن وڌي رهي آهي. سين نديءَ جي ڪنارن تي ساوڪ ۾ ننڍڙا ننڍڙا پڪي چڙهي رهيا آهن ته ڪي چهنب چهنبن سان ملائي راند ڪري رهيا آهن يا پار ۾ چنبڙي پيار ڪري رهيا آهن. ڪارا، ساوا، ڳاڙها، هيڊا ۽ رنگبرنگي پڪي هڪ ڪپر کان ٻئي ڪپر ۽ سين نديءَ جي ڀرسان وٽن ۾ رانديون ڪري رهيا آهن. نديءَ ۾ ڪا ايڪٽر پيڪٽر بوت هلي رهي آهي. نديءَ جي ڪپرن تي روڊ جي فوٽ پاٽ تي ايڪٽر پيڪٽر ماڻهو تيز تيز قدم سان اچي وڃي رهيا آهن. اسان جي بس پُل پار ڪري ٻئي ڪپر تي هڪ سڌي روڊ تي هلي رهي آهي. ٿوري ئي پنڌ تي هڪ ٻئي وڏي روڊ تي چڙهي ته روڊ تي Main street U.S.A لکيل هو. هي هڪ وڏو چوڪ آهي. جتي ڊزني لينڊ وانگر ٻارن جي تفريح لاءِ ڪنئين رانديون ۽ پارڪ ٺهيل آهن. هن ڪارنر کي Disney characters چون. هت ٻارن جي وندر لاءِ هڪ هٿرادي عاليشان ڍنڍ به ٺهيل آهي. جنهن ۾ ڪنئين ننڍيون ننڍيون پيڙيون ٻارن جي تفريح لاءِ بيٺل نظر آيون پر هيٺ هت ڪوبه ماڻهو نظر ڪونه ٿو اچي سواءِ ڪم ڪار ڪرڻ وارن جي ڍنڍ جي وچ ۾ وڏو ڦوهارو ۽ پاسن کان ننڍا ڦوهارا ٺهيل آهن. پر هيٺ بند پيا آهن پاسي کان ڪيئي جڳهيون آهن. جيڪي شايد هوٽلون ۽ دڪان آهن. انهن جي پٺيان گهوڙي گاڏيون بيٺيون آهن. هت پارڪ اندر باق تي ٽرام به هلندي آهي. ٽرام تي ڪنئين ڪارٽون ڪيترن رنگن ۾ ٺهيل نظر اچي رهيا آهن.

اسان جي بس عام بسن کان مٿانهين آهي تنهن ڪري پري پري تائين ڏسي سگهجي ٿو پر هاڻ اسان هن ٻارن جي تفريحي پارڪ کان ايترو ته پري وڃي چڪا آهيون جو هر شيءِ اکين کان غائب ٿي وئي آهي.

پئرس جي بنياد رکندڙ شخص کي شايد اها خبر ئي ڪانه هئي ته هي شهر اڳتي هلي سڄي دنيا جي سونهن ۽ سوڀيا جو اهڃاڻ بڻجي پوندو ته هو هن شهر کي پنهنجي نالي سان ضرور منسوب ڪري ها. دنيا جا ٻيا وڏا ۽ مشهور شهر لاس اينجلس، نيويارڪ، سينفرانسڪو، ٽوڪيو، لنڊن، روم، هانگ ڪانگ ۽ سينگاپور کي به ماڻهن سنواري سينگاري ڪئي اڳيان ڪيو آهي پر پئرس جي ڳالهه ئي ٻي آهي. پئرس قدرتي طرح حسين وڃميل آهي. جنهن کي ڪنهن جي سينگارڻ سنوارڻ جي ضرورت ئي ڪانهي. هن جي سونهن قدرتي طرح سان هن جي شير ۾ شامل آهي. سو سڄي دنيا خود بخود هت هلي اچي. واقعي پئرس کي قدرت دائمي سونهن نصيب ڪئي آهي، سا ختم ٿيڻي ئي ڪانهي. اسان جي بس فتح چوڪ جي يادگار کان ڦرندي پري کان شانزلي شاهراهه جو ديدار ڪرائيندي اڃان شهر جي حدن ۾ ڊوڙون پائيندي اڳتي وڃي رهي آهي. بس جي اندر صفا چڻ لڳي پئي آهي. سڀ ڪو پنهنجي ليکي شايد پئرس کان موڪلائي رهيو آهي، يا وري اچڻ لاءِ سوچي رهيو آهي. يا شايد پئرس کي ڇڏڻ لاءِ دل ٿي ڪانه ٿي چوي، يا لنڊن پهچڻ جو انتظار آهي. يا پنهنجو شهر ياد اچي رهيو آهي، ڪجهه ته آهي. جوايتري خاموشي آهي. انهن خيالن ۾ ئي اسان جي بس پئرس کي ڇڏي فرانس جي ڪشادي ۽ صاف سٿري، وٽن ۽ گلن سان سينگاريل سنواريل موٽروي تي پهچي وئي. جت بس ڪجهه اسپيد ورتي ته مسافر اکين تي ڪا شئي رکي آرامي ٿي پيا. مون ڊائري ڪٿي ڪجهه

نوٽس لکڻ شروع ڪيا. ڇا لکان، ڪٿان شروع ڪريان پوءِ لکندس ۽ ائين واپس ڊائري رکي ڇڏيم. مٺا بلڪل سٺي پئي آهي. سندس پرس هيٺ لڙڪي رهيو آهي. مون خيال ڪيو ته پرس ٺاهي رکان پر دل ۾ خيال آيو ته ننڊ خراب ٿينديس. ننڍي هوندي سٺل ٻارن کي گهر ۾ اٿاري ماني ڪارائبي هئي، ننڍي هوندي رات جي وقت سواءِ ماني ڪاٺڙ جي سمهي پوندا هئا سين ته ننڊ مان اٿاري گهر وارا ماني ڪونه ڪارائيندا هئا ڇو ته بابا سائين جو چوڻ هوندو هو ته ننڊ مانيءَ کان وڌيڪ بهتر آهي. تنهن ڪري ڪنهن به ٻار کي ننڊ مان اٿاري ماني ڪارائڻ جو ته سوال ئي ڪونه ٿي اٿيو. سوانهيءَ نظريي تي اسان به عمل ڪندا اچون ٿا.

ڊيگال جا قول آهن ته ”عظيم ماڻهن کانسواءِ عظيم مقصد حاصل ڪرڻ ناممڪن آهن“ سو دنيا ۾ جتي ملڪن جي ترقيءَ ۾ قدرتي وسيلن جو وڏو اثر آهي، تيئن وري ڪن ملڪن کي اهڙا ته عظيم حاڪم مليا، جن انهن قومن ۽ ملڪن جي تقدير تي بدلائي ڇڏي

1- چارلمين

2- پوئنڪير

3- نيپولين بونا پارت

4- جان آف آرڪ

5- پئپري

6- چارلس ڊيگال

7- جانڪالون

8- هينري IV

۽ ڪليمنشو جهڙا فرانس کي عظيم حاڪم مليا جن هن ملڪ کي به عظيم ملڪ ڪري ڏيکاريو ۽ جن هن ملڪ جي تقدير تي بدلائي ڇڏي. انهن سڀني پنهنجي وقت ۾ فرانس جي وڏي خدمت ڪئي. انهن ۾ هينري IV به هڪ آهي.

تاريخ ۾ اهڙا گهٽ ماڻهو ملندا جن پنهنجي ملڪ جي ڏکئي وقت ۾ پنهنجي ڪمائتئين شخصي خوبين سان ايتري خدمت ڪئي هوندي، جيتري نواري جي هينري، جيڪو پوءِ فرانس جو هينري IV ٿيو ۽ پنهنجي ملڪ جي خدمت ڪئي. هو هڪ اهڙي زماني ۾ فرانس جو محبوب وطن ۽ ملڪي مدبر ثابت ٿيو. جڏهن سندس ملڪ جا ماڻهو گهڻي پاڻي مذهبِي اختلافن ۽ خانداني جهيڙن ۾ ڦاٿل هئا. هن نه صرف پنهنجي تيز فهمي سان فوجي ڪاميابيون حاصل ڪيون پر عقيدتي جي معاملي ۾ دنياوي لذتن کان پاسو ڪندي انهيءَ ميدان ۾ به ڪاميابي حاصل ڪئي. بادشاهي معاملن ۾ آڀيشاهي هلائڻ سان گڏوگڏ درگذر کان به ڪم ورتو. هينري بوربان گهراڻي جو پهريون بادشاهه هو. هن پنهنجي ملڪ فرانس کي ٽيهن سالن کان هلندڙ مذهبِي جنگين کان نجات ڏياري، ان کي خوشحال، طاقتور ۽ يورپي قومن ۾ منفرد حيثيت جو مالڪ بڻايو.

ٽيهن سالن جي تجربي هينري کي ڦاٿل ڪري ڇڏيو هو ته رياست ۾ صرف ۽ صرف بادشاهه جا اختيار هلڻ گهرجن، هو گهڻو ڪري چوندو هو ته سندس بادشاهي ”عوام جي حفاظت هيٺ“ آهي پر هن فرانس جي نمائنده اداري (اسٽيٽ) اڳيان وڌيڪ سچائي سان ڳالهائيندي چيو هو ته ”توهان جي

سڀ کان قيمتي موڙي بادشاهه جي حمايت آهي. هينري جي زندگي جو سڀ کان وڏو مقصد فرانس ۾ مضبوط مرڪزي حڪومت قائم ڪرڻ هو ۽ هن فرانس لاءِ اهو ئي ورثو ڇڏيو. تنهن سالن جي افراتفري کان پوءِ فرانس جي هر نسل ۽ طبقي جي ماڻهو آزادي مٿان، حڪومت جي سٺي ڪارڪردگي ۽ امن امان قائم ٿيڻ کي ترجيح ڏني. هينريءَ جو پاڻ سان، فرانس سان ۽ فرانس جي هر هڪ ماڻهوءَ جي حالت سان جيڪو چاهه هو تنهن کيس مقبول ڪرڻ سان گڏوگڏ سندس عزت به وڌائي.

سندس دور ۾ صنعت ترقي ڪئي. هن جو وزرا عظم سولي هوگوبو نات ڪتر ڪالونسٽ هوندي به، سندس بهترين صلاحڪار ثابت ٿيو. هن جي زماني ۾ روڊن، پلين ۽ واهن جي حالت سڌاري وئي، سٺا ڪلاڻا (سوني ڏاڳي) جي ڪم ۽ شيشي جي صنعت، ملڪ جي اقتصادي حالت سڌارڻ ۾ مدد ڪئي. هينري فرانس جي بوربان گهراڻي جو پهريون بادشاهه هو. جنهن پنهنجن پوين لاءِ هڪ اهڙو خوشحال ۽ مذهبي معاملن ۾ رواداري رکندڙ ملڪ ورثي ۾ ڇڏيو جيڪو مضبوط ۽ متحد هو. هن پنهنجن اختيارن ۽ مضبوط قوت ارادي، خوش خلقي ۽ حرفت کان ڪم وٺي ناممڪن ڪي ممڪن ڪري ڏيکاريو. جڏهن آگسٽ 1610ع ۾ هڪ ڪيٿولڪ مذهبي مجنون، کيس خنجر هڻي ماري ڇڏيو. تڏهن هو سڄي يورپ ۾ سڀ کان وڌيڪ متحد ۽ طاقتور ملڪ جو حاڪم هو. هن جي بوربان جانشينن فرانس کي مهانگين ۽ فضول جنگين ۾ جيڪو ڦاسايو سوشايد اڻٿر هو پر هن جي دور، هڪ صديءَ لاءِ اهڙا بنياد مهيا ڪري ڏنا جنهن ۾ فرانس يورپ جي سڀ کان وڏي طاقت رهيو. هن ملڪ سورھين صديءَ ۾ جيڪو ڪامياب تجربو ڪيو سو ڪنهن به طرح گهٽ ڪارنامو نه هو.

ماڻهو جنهن به ملڪ وڃي ٿو ته صرف انهيءَ ملڪ جي تعريف ٿو ڪري ته، واه جو ملڪ هو. ڏاڍا سٺا ماڻهو هئا، سڀ ڪم ڪار قانون مطابق پئي ٿيو. اصل شينهن پڪريءَ گڏ پئي کاڌو پر ڏسڻ ۾ اهو آيو آهي ته انهيءَ ملڪ جي اوڻائين جي باري ۾ يا ته بلڪل ڪجهه به ڪونه لکيو ويو آهي يا وري بلڪل نه برابر لکيل آهي پر انهيءَ جي ابتڙ سنڌ ۾ جيڪي به سياح آيا انهن جيڪي ڪتاب لکيا اهي سڀ سنڌ ۽ سنڌين جي خلاف لکيل آهن. مثلاً چچ نامو مظهر شاهه جانيءَ ۾ ته سنڌين جي باري ۾ تمام گهڻو ڪينو ظاهر ڪيو ويو آهي. سنڌيءَ جي هڪ انگريز محقق لامبرڪ به Terrost ۾ حرن جي خلاف لکيو آهي حر به ته سنڌي آهن.

سو آئون به چاهيندو آهيان ته جنهن به ملڪ ۾ وڃجي انهيءَ ملڪ جي خوبيون سان گڏ خامين جو به ذڪر ڪجي پر ڪي ملڪ اهڙا به هوندا آهن جن ۾ ڪا گهٽتائي نظر ئي ڪانه ايندي آهي. تنهن ڪري انهيءَ ملڪ جي اخبارن ۽ رسالن ۾ مڙهي ڪجهه نه ڪجهه ميڙي چونڊي پڙهندڙن اڳيان رکجي سوهي ٿورو گهڻو اخباري مواد فرانس جي اڳوڻي صدر جي خلاف ڏنل سوهت لکي رهيو آهيان. جيئن توهان حڪومت جي خلاف مخالف ڌر جا رايا پڙهي ۽ معلوم ڪري سگهو.

سرد جنگ کان پوءِ دنيا ۾ وڏيون اٿلون پٿلون آيون جن ۾ ڪيترن ملڪن جو ته وجود ئي ختم ٿي ويو. جيئن يوگوسلاويا ۽ اوڀر جرمني، ته وري ڪنئين نوان ملڪ وجود ۾ آيا جيئن ازبڪستان، بوسنينا، قازڪستان ۽ ٻيا به ڪيترا ملڪ پر فرينچ اڃا تائين اڳوڻي صدر مترانڊ واري هاجيڪار پاليسيءَ جو شڪار آهن ۽ سرد جنگ جي خاتمي کان پوءِ به فرينچ قومي وقار ۽ اعتماد گهريل حد تائين اڃاگر نه

ٿيو. جيتوڻيڪ 1995ع ۾ سندس وفات کان پوءِ متراند جي شهرت 93 سيڪڙو وڌي ۽ اهو جلد پڌرو ٿيو ته هن فرانس کي شهنشاهيءَ لاءِ ڪنيو هو. هن پنهنجي جاءِ والارينڊڙ جمپڪس شراڪ کي گرفت کان ٻاهر پسماندگي ۽ بي لغام بيروزگاري واري فرانس ۾ ڇڏيو. ڦٽن تي لوڻ پرڪندي متراند جي حڪومت واري وزير دفاع کي ڪي جي بي ڇاڙ تي طور ملزم ڄاڻايو ويو آهي ۽ متراند جي وقت واريون نظر پرور عمارتون ۽ هوٽلون وغيره ڪرن پيون. ماڻهو حيران آهن ته سرڪاري توڙي خانگي خزاني جي ذخيرن ۾ ڪجهه بچيو به آهي جنهن سان هن چڙو چڙو صورتحال کي سدارجي. سرڪار هن ڏس ۾ ڪنئين منصوبا جوڙيا آهن پر انهن تي عمل تمام سست رفتاري سان ٿئي ٿو. سراسري طور ترت اڪلائڻ وارن ڪمن لاءِ به پارليامينٽ کي ٻه سال لڳي ٿا وڃن. ماڻهو اڃا تائين وڌيڪ پريشان پيا ٿين. جيڪا ڳالهه هميشه حڪومت کي ڏکي ٿي لڳي. نتيجتاً صورتحال ڪوسوٽ ڪاٺ واري يعني سنگين آهي. عوام سمجهي ٿو ته هن صورتحال جو سبب شراڪ جي قدامت پرست پاليسي آهي ۽ سرڪار جي خيال ۾ انهيءَ جو سبب نون آبادگارن جي تعداد ۾ غير متوقع اضافو آهي. جيڪي اڪثر بي سروسامان ۽ هٿين خالي اچي معيشت تي بار ٿيا آهن. ڄاڻايل صورتحال جي پيش نظر 96ع وارا اڳواڻ پيش آيا. فرانس ۾ آگسٽ جو مهينو معمول موجب لطف ۽ لذت ماڻڻ وارو هوندو آهي ۽ هن مهيني ۾ ماڻهو ڊگهين موڪلن تي سير ۽ تفريح لاءِ گهمڻ ڦرڻ نڪري ويندا آهن. پر 1996ع واري آگسٽ جو مهينو آفريڪا مان لڏي آيل 300 ماڻهن جي جنجال ۽ فساد وارو مهينو هو. انهن مان 48 ماڻهن کي چارلس پاسقوا واري 1994ع واري قانون موجب واپس پنهنجي ملڪ موڪلڻو هو. پر ٿيو هيئن ته اهي سمورا 300 ڄڻا سينٽ برنارڊ واري چرچ جي هڪ حجري ۾ وڃي لڪا ۽ انهن مان ڏهن ڄڻ بڪ هٿتال شروع ڪري ڇڏي.

آخرڪار ويڪيشن جي خاتمي کان هڪ ڏينهن اڳ پوليس چرچ تي چڙهائي ڪري ان جا دروازا پيچي داخل ٿي. انهن لڪل ۽ هٿتالي آفريڪين کي پڪڙي حراست مرڪز ۾ بند ڪيو هو. ڪارروائي کي گهڻن فرينچن ساراهيو. ڇو ته سندن خيال موجب آفريڪي ۽ عرب ماڻهن هت اچي بيروزگاري ۽ اخلاقي ڏوهن ۾ تمام گهڻو اضافو ڪيو آهي. ٻئي طرف اڪثر شاگرد ۽ دانشور طبقو لڏي ايندڙن لاءِ ٺهيل قانون تي سخت تنقيد ڪري ٿو. سندن چوڻ آهي ته مٿيان قانون حڪومت پنهنجي نااهليءَ کي لڪائڻ لاءِ ترتيب ڏنا آهن.

سن 1996ع شراڪ لاءِ لڳاتار مصيبتن جو سال رهيو. جنهن دوران ٽپال گهرن ۽ بين سرڪاري آفيسن ۽ عوامي جڳهين تي بم ڌماڪن سان ماڻهن کي ماريو ويو ۽ دهشت گرد ڦهلائي وئي. انتظاميه ٽن طرفن کان دهشت گرديءَ جي ضد ۾ آئي وغيره.

بهر حال هي هنن جا پنهنجا رايو آهن. اسان مختصر وقت ۾ پنهنجو ڪوبه رايو قائم ڪونه ٿا ڪري سگهون. تنهن ڪري پاڻ اچون ٿا واپس پنهنجي سفر جي پيچار تي.

اسان فرانس جي ميداني علائقي مان وڃي رهيا آهيون، پري پري سرسبز پهاڙن تي ڳاڙها گهر جن جي ارد گرد وڏا وڏا خوبصورت وڻ صاف نظر اچي رهيا آهن ته وري ڪنهن ڪنهن هنڌ ايڪسٽريڪٽ گهر، نه ته صرف پهاڙي پهاڙ تن مٿان سنهڙا ڊگها وڻ، پهاڙن جي سونهن ۽ عظمت کي وڌيڪ اجاگر ڪريو بيٺا آهن. ماڻهي تنگ جو هڪ شعر آهي ته

”سونهن هميشه توهان کي پهاڙن جي چوٽين تي ملندي“
آمريڪي صدر نڪسن پنهنجي جڳ مشهور ڪتاب ليڊرس (Leaders) ۾ پئرس شهر مان واپس ٿيندي بنجمن فرينڪلن جا هي لفظ ياد ڪندي لکيا آهن ته:
”دنيا ۾ هر انسان ٻن ملڪن جو شهري آهي. هڪ پنهنجي ملڪ ۽ ٻيو فرانس جو“
منهنجي سوچ مطابق انهيءَ جملي جي معنيٰ آهي ته هر ماڻهو کي فرانس اهڙو ٿو وڻي ۽ پنهنجو محسوس ٿئي جو هر انسان فرانس کي پنهنجو چوڻ تي مجبور ٿيو پوي ۽ انهيءَ جي سڪ ايئن ستائي ٿي جيئن پنهنجي ملڪ کان ٻاهر پنهنجي ملڪ جون يادون.
فرانس مون ڪنهن دفعا ڏٺو آهي پر مونکي فرانس هميشه جوان لڳو. چو ته :
”جواني ئي سونهن آهي.“

بس ۾ مائڪل جيڪسن جو گانو Thirller تمام ڏيمي آواز ۾ وڃي رهيو آهي. دل ۾ خيال ڪيم ته گائيڊ کان پڇان ته ماني رستي ۾ ڪنهن هٽل تي ڪاٽي يا لنڊن پهچي پر لنڊن ته ڪافي دير سان پهچيو. تيستائين بڪ ته لاهه ڪڍي ڇڏيندي. پر ياد آيو ته گذريل سال جڏهن پئرس کان لنڊن وڃي رهيو هوس ته ماني انگلش چئنل ۾ هلندڙ شپ ۾ کاڌي هيم سو هينئر به اتي ئي ڪاٽي وٺنداسين. شپ ۾ ڪافي ٽائيم هوندو پر هن روڊ تي به ٻن ٽن ميلن تي شاندار هوٽلون آهن جت سياحن لاءِ هر سهوليت مهيا هوندي آهي. شايد ڪٿ بهارين چو ته پئرس کان ڪيلاس Calais تائن ڪافي مفاصلو آهي. جيڪڏهن سواءِ استاپ جي هليا ته ويهي ويهي ٽڪجي پئسو پر جيڪڏهن ماني لاءِ بيهبو ته وري ڪافي دير ٿي ويندي. انهن ئي خيالن ۾ هوس ته گائيڊ هن علائقي جو تعارف ڪرايو ۽ انهيءَ سان گڏ اهو به ٻڌايو ته پاڻ ڪيلاس پورٽ پهچڻ کان اڳ وات تي هڪ جڳهه تي تمام ٿورڙي وقت لاءِ بيهنداسين. ۽ پوءِ وري اڳتي پنهنجي منزل لاءِ روانا ٿينداسين. پاڻ اهو ٻڌائڻ کان پوءِ واپس پنهنجي ليڪچر کي شروع ٿي ويو جيڪو ڪجهه هن ريت آهي.

سن 1348ع جي اونهاري ۾ پليگ (وباڻي) بيماري يورپ ۾ پکڙي ۽ چار سال برقرار رهي جنهن دوران يورپ جي آدمشماريءَ جو اٽڪل ٽيون حصو يعني 33 سيڪڙو موت جو ڪاڇ ٿي ويو. پئرس جي سرنديءَ وارا ماڻهو شهر ڇڏي بهراڙيءَ ۽ ٻين سلامتيءَ وارن ماڳن تي وڃي رهيا. نتيجي طور فصل تمام خراب ٿيا ۽ قوم خطرناڪ مالي بحران ۾ وڪوڙجي وئي.

انگريزن جي فرانس سان سؤ سال جنگ دوران فرينچ تخت تي قبضي جي نيت ڪري هن فرانس ۾ داخل ٿيڻ لاءِ ڪيترائي رستا ٺاهيا. پنهنجي بيپناهه طاقت سان تقريباً سمورو اتر يون پاڻو جنهن ۾ پڪارڊي Pkardy ۽ نارمنڊي Normandy شامل آهي. تنهن کانسواءِ شيمپين لوئر واديءَ جا ڪجهه حصا ۽ گوئين Guyenne وارو وڏو علائقو پنهنجي قبضي ۾ آندو. هن صورتحال دوران هڪ ڪرشم ساز شخصيت، هاري خاندان جي چوڪريءَ جان آف آرڪ joan of Arc عظيم سورميءَ جي صورت ۾ نمودار ٿي. جنهن مايوس ۽ چٽو چٽو فرينچ لشڪر کي منظم ۽ مضبوط بڻائي دشمن خلاف بي مثال جدوجهد شروع ڪئي ۽ بزدل فرينچ ولي عهد جي لاءِ بادشاهه چارلس ستين جي حيثيت ۾ ريمس جي ڪيٿيڊرل (گرجا ۾ سندس تاج پوشي جو بندوبست ڪيو. ڪيٿولڪ چرچ جي مخالفت ڪري هن سورميءَ کي رائج مذهب جي مخالف هئڻ جي الزام تحت روئين شهر ۾ 1431ع

۾ تياس تي تنگي ساڙي قتل ڪيو ويو. نئين تخت نشين بادشاهه جي اڳواڻيءَ ۾ آندل سڌارن ڪري مالي طور ڪجهه قوت حاصل ٿي ۽ قومي وقار به ڪي قدر بحال ٿيو. پاڻ ۾ وڙهندڙ ۽ چڙوچڙ فوجي ٽولن جي پاڻ ۾ ٺاهه ٿيڻ ڪري انهن انگريزن کي ملڪ جي وڏي حصي مان ڀڄائي ڪڍيو ۽ انگريزن وٽ فقط نارمنڊي وارو ڪيلاٽس بندر قبضي هيٺ رهيو. سيلٽڪ ٻولي ڳالهائيندڙ ماڻهن تي مشتمل اولهه وارن علائقن کي فرانس ۾ ضم ڪرڻ خاطر بادشاهه چارلس اٺين سن 1400ع جي آخر ۾ برتيني واري آخري شهزادي ايني. Anne last duchess of birttany سان شادي ڪئي.

اهڙيءَ طرح انگريز ۽ فرينچ هن رشتي جي ڪري وري پاڻ ۾ مت مائت ٿي امن ۽ شانتِيءَ سان رهڻ لڳا. اسان جي بس هڪ شاندار ٽوئرسٽ اسپاٽ تي اچي بيٺي آهي هيءَ پوائنٽ هڪ پهاريءَ جي وچ ۾ آهي. جت بيهڻ سان هڪ شاندار ويو نظر اچي رهيو آهي. يعني مٿي پهاريءَ هيٺ به پهاري وچ ۾ اسين بيٺا آهيون ۽ پري کان جبلن مٿان هيٺ پاڻي وهي رهيو آهي ۽ هيٺ ڪرندڙ پاڻيءَ تي سج جي روشني پئجي رهي آهي. جنهن ڪري پاڻي چمڪي رهيو آهي. ساوڪن مان هيٺ ڪندڙ پاڻي ڏاڍو خوبصورت لڳي رهيو آهي. هت فقط هڪ هوٽل آهي جنهن اڳيان خوبصورت پارڪ آهي. پارڪ جي وچ ۾ ننڍو تلاءُ آهي جنهن ۾ ڊائنوسار جو مجسمو لڳائي ڇڏيو آهي. پارڪ جي چوگرد ڪاٺ جون بئنجون رکيل آهن. اسان انهن تي ويهي ڪافي جو آرڊر ڏنو. نور ۽ فرخ باٿ روم ڏانهن ويل آهن. چوگرد سياح گهمي ڦري ۽ ڊائنوسار جي ڀرسان هڪ ٻئي جافوتا ڪڍي رهيا آهن. اسان هت ڪافي ڀي باٿ روم مان ٿي واپس اچي بس ۾ ويٺا مسافر بس ۾ ويٺل ڏٺم ۽ بس هلڻ لڳي. اسان فرانس جي حسين شاهراهن تان هلندي فرانس جي آخري جهلڪ ڏسندي ڏسندي اچي پنهنجي منزل يعني فرانس جي سامونڊي بندر ڪيلاٽس تي بس مان لٽا سين. هي بندر فرانس جي نارمنڊي علائقي ۾ آهي. هت اسان جي اميگريشن ۽ ڪسٽمر ڪليئرنس ٿي جنهن بعد اسان هت ڊيوٽي فري شاپ تان ڪجهه خريداري ڪئي.

اسان کي هت ڊيوٽي فري شاپ ۾ گهمندي ڦرندي ڪافي وقت ٿي ويو تنهن کان پوءِ اسان واپس بس ۾ چڙهي اچي انهيءَ شپ جي ويجهو لٽاسين. جيڪا اسان کي هتان کان ڪٿي انگلش چئنل ڪراس ڪري انگلينڊ جي سامونڊي بندر ڊورور تي لاهيندي جتان اسان ٽوئر وارن جي بس ۾ چڙهي ٽوئر شروع ڪيو هو انهيءَ پوائنٽ تي اچي لهنداسين. پوءِ هر سياح اتان کان پنهنجي پنهنجي منزل ڏانهن روانو ٿيندو. اسان بس مان لهي پنهنجي ٽوئر جي آمريڪن گائيڊ ٽوڊ ۽ رومن ڊرائيور جان ڪارلو کان موڪلائي پنهنجو پنهنجو سامان ڪٿي شپ ڏانهن روانا ٿياسين. جيڪا اسان جو انتظار ڪري رهي هئي. ٿوري دير ۾ شپ انگلش چئنل تي ترڻ لڳي. شپ جي هلڻ شرط شپ هوسٽس اسان کي اڃ جون انگريزي اخبارون، جوس، پيسٽري ۽ ٽافي ڏني. مون ڏٺو ته نور ۽ فرخ سندن سڀني تي ڪو نه هئا. نه رڳو اهي ڪونه هئا پر اڌ شپ خالي پيو هو. آئون به ٻاهر نڪري ڊيڪ ڏانهن ويس ته ڪافي تعداد ۾ شپ جا پئسنجر ٻاهر بيٺل ڏٺم جيڪي شپ جي پويان نڪرندڙ پاڻي کي ڏاڍي چاهه سان ڏسي رهيا هئا، جيڪو فين جي ڦيري ڪري پاڻيءَ کي ڏکي پويان ڪري رهيو هو ۽ انهيءَ ڪري شپ جي پوئين حصي تي پري پري تائين پاڻيءَ جي تيز ڌارا مٿي اڀري ڏاڍو سنوڏيڪ ڏئي رهي هئي. جنهن کي ڏسڻ لاءِ سوڀن ماڻهو اچي هت گڏ ٿيا آهن ۽ اسان به اهو منظر ڏاڍي شوق سان ڏسي رهيا

آهيون. هونئن به شپ تي ڏاڍو مزو اچي رهيو آهي.

فرانس کان برطانيا وڃڻ لاءِ هوائي سروس کانسواءِ ريل توڙي بس سروس پڻ آهي. جيڪا انگلش چئنل ۾ تعمير ٿيل ٽيونلن وسيلو ٿئي ٿي پر انهيءَ کانسواءِ قديم آمدرفت جو وسيلو انگلش چئنل ۾ جهاز رانيءَ وارو پڻ آهي، جيڪو صدين کان قائم آهي. فرينچ ماڻهو انگلش چئنل کي عام طور تي لا مانچي la manche يعني قميص جي ٻانهن سڏيندا آهن.

انگلش چئنل ۾ برطانيا ۽ يورپ جي سمورن وابسته ملڪن جي وچ ۾ فيري سروس چالو آهي. اها سروس جنهن ۾ ننڍيون توڙي وڏيون لانچون شامل آهن. انهن مان ڪن لانچن ۾ فقط مسافر کڻجن ٿا پر وڏين لانچن يا بيٽرين ۾ موٽرون، وينون ۽ ٽرڪون پڻ چاڙهيندا آهن. هي پٽڻ واريون بيٽريون ڏينهن توڙي رات سروس ۾ مشغول آهن. البته ڪڏهن ڪڏهن موسمي خرابيءَ، طوفان يا ويرن جي اتار چٽاڙه سبب پنهنجي نظام اوقات ۾ مجبوراً ڦير گهير ڪرڻي پوين ٿي. انهن لانچن جي اچڻ وڃڻ جو وقت ريل گاڏين جي ٽائيم ٽيبل سان پيٽي مرتب ڪيو ويو آهي. جيئن ته سمورن وسيلن وارن مسافرن کي هڪ ئي وقت تي سفر جون سموريون سهوليتون ميسر هجن ۽ اهي مرضيءَ موجب ريل يا لانچ ۾ سفر ڪري سگهن.

انهيءَ سلسلي ۾ لنڊن ۽ پئرس شهرن جي وچ ۾ هلندڙ مواصلاتي وسيلن جو ٽائيم ٽيبل سڀ کان وڌيڪ مربوط ڪيو ويو آهي.

ڊوور کان ڪيلاس ۽ بولون وچ ۾ موجود مکيه روٽن تي گهٽ ۾ گهٽ روزاني اوت موت ٻارهن چڪر لڳايا وڃن ٿا.

ڊوور ۽ ڪيلاس شهرن وچ ۾ سڀ کان ٿورو مفاصلو آهي ۽ اتي هلندڙ هائڊرو فوئل ۽ هوور ڪرانٽ لانچون سني موسم دوران فقط چاليهه منٽ وٺن ٿيون. ساڳئي فاصلي کي طئي ڪرڻ ۾ آهستي هلندڙ لانچن کي ڪئين ڪلاڪ لڳيو وڃن.

موٽر ڪار پٽڻ وسيلي کڻي وڃڻ لاءِ اڳواٽ انهيءَ جي بڪنگ ۽ رزرويشن ضروري آهي، ڇو ته موٽر گاڏين واري جڳهه اڪثر ڪري پريل هوندي آهي. فرانس ۽ انگلينڊ وچ ۾ فيري سروس ۾ سڀني کان وڌيڪ پيش پيش channel lines ڪمپني آهي. هيءَ ڪمپني انگلينڊ جي پورٽس مائوٿ شهر کان فرانس جي چربرگ شهر جي وچ ۾ پئسنجر توڙي موٽرون کڻندڙ لانچن جي سروس ڪندي آهي. جيڪي ڏينهن ۾ تي چڪر لڳائينديون آهن. هر چڪر ۾ اٽڪل سوا چار ڪلاڪ وقت لڳي ٿو. رات جي چڪر ۾ ست ڪلاڪ لڳي وڃن ٿا.

پورٽس مائوٿ کان فرانس جي شهر لي هاور تائين ڏينهن ۾ تي چڪر لڳايا وڃن ٿا، هر چڪر ۾ اٽڪل سوا پنج ڪلاڪ لڳن ٿا. اسان اڄ جنهن روت ذريعي وينداسين اهو سڀ کان وڌيڪ مشهور روت انگلينڊ جي ڊوور شهر ۽ فرانس جي ڪيلاس شهر جي وچ ۾ هلندڙ لانچن وارو آهي. هن روت تي ڏينهن ۾ چوويهه چڪر لڳايا وڃن ٿا ۽ هر طرف فقط سوا ڪلاڪ وقت لڳي ٿو.

ڊوور ۽ ڪيلاس شهرن جي وچ ۾ هن ڪمپنيءَ جون لانچون روزاني ويهارو کن چڪر لڳائين ٿيون. انهن لانچن ۾ مسافرن سان گڏ سندن موٽر ڪارون پڻ کڻندا آهن. هي لانچون چئنل ڪراس ڪرڻ ۾ اٽڪل ڏيڍ ڪلاڪ وقت وٺن ٿيون.

فرانس ۽ انگلينڊ جي وچ ۾ هلندڙ سمورين لانچن جو پاڙو عام طور ساڳيو هوندو آهي. بالغن لاءِ هڪ طرف پنجويهه پائونڊ يا چاليهه ڊالر سينيئر سٽيزن يا پاڙ وٽ مروج لفظ عمر رسیده ماڻهن لاءِ ٻويهه پائونڊ يا پنجتيهه ڊالر ۽ ٻارن لاءِ پندرهن پائونڊ يا چويهه ڊالر آهي.

هوور اسپيد hover speed نالي ڪمپني ڊوور ۽ ڪيلاس واري روت تي هوور ڪرافت لانچون هلائي ٿي جيڪي هڪ ڏينهن ۾ گهٽ ۾ گهٽ ٻارهن چڪر لڳائين ٿيون ۽ فقط پنجتيهه منٽن ۾ چينل ڪراس ڪن ٿيون.

هيءَ ڪمپني سي ڪئيت نالي لانچون پڻ هلائيندي آهي، جيڪي بولون ۽ فاكس شهرن وچ ۾ سروس ڪن ٿيون، هي لانچون هن روت تي اٽڪل چار چڪر لڳائين ٿيون ۽ اٽڪل 55 منٽن ۾ چئنل ڪراس ڪن ٿيون. هنن لانچن جو عام پاڙو 25 پائونڊ يا 40 ڊالر آهي.

هنن پٽن يعني لانچن ۾ ڪڇي ويندڙ ڪارن جو پاڙو 130 ڊالر وٺن. مون فرانس ۽ برطانيا وچ ۾ سمنڊ ذريعي هلندڙ سمورن روتن جو ذڪر انهيءَ ڪري ڪيو آهي ته جيئن لنڊن يا پئرس ويندڙ سياح اهي هڪ ٻئي جي ويجهو شهر به ڏسي سگهن ته اسان جواج جو روت اڳواٽ مقرر ٿيل هو. يعني ڪيلاس کان ڊوور - اسان ڪافي دير ٻاهر بيهي پوءِ اندر ڊائينگ هال ۾ وياسين. منا چيو ته ڪافي وقت ٿي ويو آهي سو آئون ماني ڪونه ٿي ڪانين باقي توهان پلي پاڙ لاءِ گهرايو آئون صرف جوس پيئنديس. مون پنهنجي لاءِ فش ۽ چپس جو آرڊر ڏنو. نور ۽ فرخ پنهنجي پنهنجي پسند جو آرڊر ڏنو. ٿوري دير ۾ اسان جي آرڊر جي تعميل ٿي ۽ اسان به تانوَ خالي ڪرڻ ۾ دير ٿي ڪا نه ڪئي. جيڪي پڻ پنهنجي منزل ڏانهن وڃي رهيا آهن. آئون پئرس ۾ ڪنئين دفعا آيو آهيان. سو بهتر ٿو سمجهان ته توهان کي به پئرس جي رهائش ۽ تفريح جي سڀيتن ماڳن مڪانن جي باري ۾ ڪجهه رهنمائي ڪريان.

پئرس جي سڀيتن ٿورسٽ رهائش ۽ ماني جي هوٽلن / ريسٽورانٽن، نائيت ڪلبن، وائين بارس، پبلڪ بارس، ميوزڪ هالن، گي ۽ لئسبين ڪلبن جو تفصيل ڪجهه هن ريت آهي.

پئرس شهر جون سستيون هوٽلون

1 - هوٽل برٽانيڪ hotel britannique

2 - مينسارٽ هوٽل Hotel mansard

3 - ٽم هوٽل لوور Tim Hotle louvre

4 - هوٽل اوپل Hotel opal

5 - گرانڊ هوٽل سينٽ مچل Grand Hotel st: Michel

6 - هوٽل لي هوم لائن Hotel le home latin

7 - هوٽل ڊي لاسوربون Hotel de la Sorbonne

8 - هوٽل جاردن ڊيس پليئنس Tim Hotel jardin des plantes

9 - ڊيلهيڙ هوٽل Delhy's Hotel

10 - هوٽل اوائٽڪ Hotel Aviatic

11 - هوٽل ڊيو گلوب Hotel du globe

12۔ هوٽل ڊي نيورس Hotel de nevers

13۔ هوٽل لنڊ برگ Hotel lind bergh

14۔ هوٽل سول فيرينو Hotel solferino

سستا ريسٽورانٽ

1۔ اينجلىنا Angelina

2۔ ڪيفي رچيليو Café richelien

3۔ جو ايلين Joe Allen

4۔ لي پول آءُ پات Le pule ou pot

5۔ ليس ڪيور Les cure

6۔ چيز جانو Chez janou

7۔ ايل ايمبسيد ڊي آورن L' Ambassade d' Auvergne

8۔ براسري ڊي آءُ لي سينٽ لوئس Brasserie De' I' lle st: Louis

9۔ چيز جو گولڊن برگ Chez jo golden berg

10۔ رائل ميڊلين Royal Madeleine

11۔ آءُ پيٽ رچ Au petit Riche

12۔ لاپي ٽائيت ٽونڪينوئيز La_ p'tite tonkinoise

13۔ بسترو ڊي ايل ايتائيل Bistro de I' etoile

14۔ پيراؤڊن Perraudin

15۔ پيتائيت هاسٽلري Petite Hostellerie

16۔ آڪس ڪارپينٽيئرس Aux charpentiers

17۔ چيز ڊائين Chez Diane

18۔ ڪريمر ريسٽورانٽ پوليدور Cremerie Restourant Polidor

19۔ لايستائيد اوڊيئن Le Bastide Odeon

20۔ لي پروڪوپ Le Procope

21۔ ريسٽورانٽ ڊيس بيٽڪس آرٽس Restaurant des beaux Arts

22۔ روٽيسري ڊي اين فيس Rotisserie d_ en face

ٽيٽر ۽ ميوزڪ هال

1۔ سائيت ڊي لامپوزڪ Cite de la music

2۔ ميسن ڊي ريڊيو فرانس Maison de radio france

3۔ اوپيرا باسٽل Opera Bastille

4۔ اوپيرا ڪامڪ Opera comique

- 5- اوپيرا گارنيئر Opera Garnier
- 6- ٿيٽر ڊيس ڪيمپس ايلائيسيز Theater des champs Elysee's
- 7- ٿيٽر ميوزڪل ڊي پئرس Theater musical de pairs
- 8- ٿيٽر نيشنل ڊي شيلاٽ Theater National de chaillot
- 9- لي باٽا ڪلان Le bata clan
- 10- اولمپيا Olympia
- 11- آءِ ڪيو ڊي لاهولي Au caveau de la bolee
- 12- آءِ لاپن اگائيل Au lapin Agile
- 13- ٿيٽر ڊيس ڊيوڪس اينس Theater des denx Anes

نائيت ڪلبون

- 1- چيز مڪائو Chez michou
- 2- ڪريزي هارس سيلون Crazy horse saloon
- 3- فوليز برگر Folies Bergere
- 4- ليڊو ڊي پئرس Lido de paris
- 5- مولين روج Moulin Rooge
- 6- ولا ڊي ايسٽ villa de este
- 7- جاز ڪلب لا ولا Jazz club la villa
- 8- لي بلبو ڪيٽ / ڪلب سينٽ جرمين Le bliboquet/club st: germain
- 9- نيو مارنگ New Morning
- 10- سلو ڪلب slow club

ناچ گهر / ڊانسنگ ڪلب

- 1- بس پالا ڊيئم Bus palla dium
- 2- لا بالا جو La balajo
- 3- لي نيورور سائيڊ La new River side
- 4- لي سينٽ Le saint
- 5- ليس بينس Les bains
- 6- ليس ايٽائيلس Les etoiles
- 7- ريكس ڪلب Rex club

وائين بارس

- 1- آءِ ساوگنن Au sauvignon

- 2- جوونائيلس Juveniles
3- ليس بيڪ چانتس Les bacchants
4- وليمز وائين بار Willi's wine bar

پبلڪ بارون

- 1- اڪيڊمي ڊي لايئر Academic de la biere
2- بار ڊي ڪريلان Bar de carillon
3- بار هيمنگوي/ باروينڊوم Bar hemingway/bar Vendome
4- ڊي چائنا ڪلب The china club
5- هيريوز نيويارڪ بار Harry's new yark barr
6- لي فورم Le forum
7- پب سينٽ جرمن، ڊيس پريس Pub saint Germain_ des_ pres

گي ۽ لئسبين ڪلبون

- 1- بنانا ڪيفي Banana café
2- لائڪيمپيسل La champmesle
3- لي بار Le bar
4- لي بار سينٽرل Le barr central
5- ايل اينٽراڪٽ Le entr acte
6- لي ڪيئن Le queen.

اسان جو هي محل نما جهاز هاڻ انگلينڊ جي ڪپرن کان گهڻو پري ڪونهي. اسان هتان کان هاڻ برطانيا جو بحري بندر ۽ ان جي پهاڙن تي اڏيل ڪوٽ قلعا چٽي طرح ڏسي رهيا آهيون. جهاز جي ڪپتان اسان کي لائوڊ اسپيڪر ذريعي ٻڌايو ته پاڻ هاڻ جلد برطانيا جي بحري بندر ڊوور تي پهچڻ وارا آهيون، جنهن ڪري توهان خاموشيءَ سان پنهنجين پنهنجين سڀتن تي چيله جا بيلٽ ٻڌي آرام سان ويهي رهو. جيسين وڃي هي جهاز ڪپر پيڙو ٿئي اسان به ايئن پنهنجون پنهنجون سڀتن درست ڪري خاموشيءَ سان انهن تي ويهي رهياسين.

اسان سڀ کان پهرئين فون ۾ سڪا وجهي پوراڻي ڪي فون تي پنهنجي اچڻ جو ٻڌايو. تنهن بعد پنهنجو پنهنجو سامان سهيڙي اچي گيت جي ويجهڻ ٿياسين. ڇو ته هيٺ لهڻ لاءِ گيت تڏهن ڪلندا آهن جڏهن جهاز جي ڏاڪڻ هيٺ زمين تان جهاز سان لڳندي آهي ۽ پوءِ مسافر هيٺ لهندا آهن پر جهاز سان ڏاڪڻ اڃان ڪا نه لڳي هئي. انهيءَ کان اڳ جهاز جي هيٺان ويڪري ڏاڪڻ لڳائي پهريائين جهاز اندر گاڏين کي هيٺ لٽو ويو. تنهن کان پوءِ اسان ۽ اسان جي سامان کي هيٺ لهڻ جي اجازت ملي. اسان به لائين ٺاهي هڪٻئي جي پويان هڪ هڪ ٿي جهاز مان هيٺ لهڻ لڳاسين ته اسان جي ٽوٽر ڪمپني ڪاسموس وارن جو اسٽاف هٿن ۾ ڪاسموس جو لکيل هي پينر کڻي ته

اسان توهان کي پنهنجي ڪامياب سفر تان واپس اچڻ تي خوش آمديد چئون ٿا. بينل نظر آيو. اسان جي بس به ٿوري پري اسان جي انتظار ۾ استارٽ ٻيڻي هئي. اسان جي گائيڊ جي رهنمائي ۾ اچي پنهنجي بس ۾ ويٺا سين. جنهن تي ڪاسموس لکيل ڪو نه هو. پر ڪاسموس جي نالي سان بينر لڳل هو.

اسان سواءِ ڪنهن بندش جي پنهنجي پنهنجي پسند جي سڀتن تي ويهي رهياسين ۽ هڪٻئي کي ائڊريسون ۽ فون نمبر ڏيڻ لڳاسين. ته توهان جڏهن به اسان جي ملڪ ۾ اچو ته اسان سان ضرور ملجو. ايئن هڪ ٻئي کان موڪلائڻ جي گڏجاڻي ڪرڻ لڳاسين. ڪنهن چيو ته اڄ ئي شام جو فلائيٽ ۾ آئون پنهنجي ملڪ واپس هليو ويندس ته وري ڪنهن چيو ته به ٽي ڏينهن هت لنڊن ۾ گهمڻ کان پوءِ پنهنجي ملڪ ويندس يا وري گذر سفر جو هڪٻئي سان حال احوال ته پئرس ۾ ڏاڍو مزو هو. روم ڪيترن قديم آهي، سوئيزرلينڊ کي ڪيئن نه پراڻي طرز تي اڃان تائين قائم رکيو اچن.

چند شهرن کان سواءِ باقي ٻيو سڄو يورپ ڪيڏو نه مهانگو آهي. مطلب ته سڀ ڪنهن وٽ چوڻ لاءِ ڪجهه نه ڪجهه ضرور هو. ڇو ته پندرهن ڏينهن جي هن ٽوئر ۾ اسان هاڻ هڪٻئي لاءِ اجنبي ڪو نه هئاسين. تنهن ڪري جيسين وڃي بس ڊوور جي هن ننڍڙي شهر جي روڊن تي ڊوئر لڳي تيسين اسان تمام پنهنجائپ واري انداز ۾ هڪٻئي سان روح رهاڻيون ڪندا رهياسين.

ڊوور جو شهر، جنهن جي بحري بندر تان چينل پار ڪندڙ گهڻي ٽريفڪ اچي ۽ وڃي ٿي، سامونڊي تفريح گاهه جي حيثيت ۾ ڪا خاص ڪشش نه ٿورڪي. پر اهو ڪينٽ واري ساحل جي ٻين تفريحي ماڳن جو سير ڪرڻ ۽ گهمڻ لاءِ مرڪز طور ڪم اچي ٿو. انهن بندرن کي سينڪ پورٽس سڏبو هو. جن ۾ ڊوور بندر پڻ شامل هو. بندرن جي اها فيڊريشن وچئين دور ۾ قائم ٿي. جنهن کي بحري فوج مهيا ڪرڻ جي عيوض برطانوي سرڪار طرفان گهڻيون سهوليتون مليل هيون. رات جو لنڊن لاءِ تمام گهٽ سواري ملڻ سبب مجبورن ڊوور ۾ رهڻو پوي ٿو. ڊوور جو مکيه پتڻ شهر جي اوڀر طرف ميل کن پنڌ تي آهي. لنڊن لاءِ ڪوچ هتان هلي ٿي. ريلوي اسٽيشن شهر جي اتر اولهه طرف ڏهن منٽن جي پنڌ تي آهي. بس اسٽيشن شهر جي وچ ۾ پينسيٽر اسٽريٽ ۾ واقع آهي. ٽوئرسٽ آفيس ٽائون وال اسٽريٽ ۾ آهي.

لنڊن روڊ تي چارلٽن هائوس وٽ هڪڙي يوٿ youth هاسٽل پڻ آهي. اونهاري جي مند ۾ گڊوائين روڊ تي ڪنئين مسافر خانان به آهن. ڊوور جي وائيت ڪلفس سامونڊي ڪناري وارين سفيد ٽڪرين تي گهمڻ ۾ خاص لطف حاصل ٿئي ٿو ۽ ٻيڙيءَ ۾ سير ڪندي هنن ٽڪرين جو نظارو به ڏاڍو دلڪش آهي. هنن ٽڪرين جي چوٽيءَ تان ويهه ميل پري ڪيلائس ٽڪرين جو نظارو پڻ ڪري سگهجي ٿو.

شهر ۽ اوڀر طرف وارن پتڻن جي وچ تي سمنڊ جي ڪناري هڪ اوچي هنڌ تي ڊوور شاهي محل اڏيل آهي. هي محل نارمن دور حڪومت جي نشاني آهي، جيڪو وچئين دور ۾ تعمير ٿيندڙ مورچن وارين ديوارن سان گهيريل آهي. محل جي احاطي اندر رومي دور ۾ تعمير ٿيل لائيت هائوس جا آثار موجود آهن. اهو لائيت هائوس پهرين عيسوي صدي ۾ ٺهيو هو. تنهن کان سواءِ هتي هيل فائير ڪارنر پڻ آهي. جنهن ۾ سرنگهون ٺهيل آهن. برطانوي نيوي وارا ٻي مهاڀاري لڙائي دوران حملي جي وقت ۾

محل ۽ قلعي جي دفاع لاءِ انهن سرنگهن کي استعمال ڪندا هئا.

هت وائيت ڪلفس ايڪسپيريئنس نالي هڪڙو زبردست ميوزم قائم ڪيو ويو آهي. انهيءَ ۾ هڪڙي ڊرامائي تصوير آويزان آهي جنهن ۾ رومي شهنشاهه حملہ آور جي حيثيت ۾ ڊيل نالي شهر جي ويجهو سمنڊ جي ڪناري تي لهندي ڏيکاريو ويو آهي. ڄاڻايل شهنشاهه اهو حملو سن 55 ق. ۾ ڪيو هو. ٻي تصوير ۾ ڊوور شهر جو سن 1944ع جو نظارو ڏيکاريل آهي.

پراڻي ٽائون هال کان هيٺ هاءِ اسٽريٽ تي شهر جو جيل وڪٽورين دور جي جيلن واري طرز تعمير جو مثال آهي. جنهن ۾ ڪجهه وڌيڪ ڪورٽ روم ۽ ايڪسرسائيز يارڊ پوءِ تعمير ڪيا ويا آهن.

شهر جي عجائب گهر ۾ رومي مصوريءَ جا ناياب شاهڪار موجود آهن. جيڪي پينٽ هائوس ۾ ڏسي سگهجن ٿا. هي ميوزم مارڪيٽ اسڪوائر ۾ قائم ڪيو ويو آهي. شهر جي اولهه طرف هڪڙو زبردست اوچو ميدان آهي، جيڪو اصل ۾ ڊهيل، نيپولين واري دور ۾ قلعي جي جاءِ وقوع آهي. هتي هڪڙي عجيب شيءِ ٽيٽي ڏاڪڻ ٺهيل آهي. جنهن کي گرانڊ شافت سڏين ٿا. حملي جي حالت ۾ فوجي انهيءَ تان تمام تيزي سان جلدي هيٺ لهي قلعي ۽ بندر جي حفاظت ڪري سگهندا هئا.

اسان جي بس اچي برٽش ڪسٽم ۽ اميگريشن جي بلڊنگ ٻاهران بيٺي جت سواءِ ڪنهن ٻچ پڇان جي اسان کي ٿوري ئي وقت ۾ فارغ ڪري ڇڏيائون. جنهن کان پوءِ اسان برٽش موٽر وي ذريعي لنڊن ڏانهن روانا ٿي وياسين. چوٿي سرسبز ميدانن ۾ ساوڪ ٿي ساوڪ جي وچ ۾ اسان جي بس تيز اسپيڊ ۾ هلي رهي آهي. آئون ۽ مڻا گڏ ويٺل آهيون، نور ۽ فرخ پٺيان ويٺا آهن. اسان جي ڀر واري سيٽ تي ڪاسموس وارن جي اسٽاف جي چوڪري وائين پي رهي آهي ۽ پاڻ سان ڳالهيون ڪري رهي آهي. آئون ٻڌڻ جي ڪوشش ڪريان ٿو پر خبر ناهي ڇا پئي چئي، پاڻ اڪيلي آهي شايد ٽن ٽي وئي آهي پر وائين جي بوتل ۾ اڃان به وائين ڪافي مقدار ۾ نظر اچي رهيو آهي. سندس نظرون دريءَ کان ٻاهر آهن. پاڻ ڪيڏيءَ مهل ٿورو مشڪي رهي آهي. آئون سمجهان ٿو ته مون کانسواءِ ٻئي ڪنهن به پئسنجر جو هن ڏانهن ڌيان ڪونهي. يورپ ۾ ماڻهو ٻئي جي طرف بلڪل ڪونه ڏسن انهيءَ کي اخلاق کان ڪريل سمجهيو ويندو آهي. ماڻهو ٻئي طرف ڌيان ڏئي، ٻئي جي پرائوسي ۾ دخل اندازي ٿو ڪري

بس ڊيل وانگر هلندي لنڊن کي ويجهو ٿيندي وڃي. لنڊن ۾ پهچڻ کان پوءِ به بس کي ٽوٽر آفيس پهچڻ ۾ ڪافي وقت لڳي ويندو آهي. چوٿي خوبصورت منظر لڳو پيو آهي. آسمان ۾ ڪڪرن تي سج جي تيز روشني پوٽ ڪري ڪڪر ڏاڍا خوبصورت لڳي رهيا آهن. آئون کين ڏسي رهيو آهيان ته ڪڪر بيٺا آهن يا آسمان ۾ اڳتي وڃي رهيا آهن پر تمام آهستي آهستي ڪجهه وڻ آمريءَ جهڙا نظر آيم ڌيان سان ڏٺم پر آمريءَ جا وڻ ڪونه هئا. يورپ ۾ وڻ ڏسڻ جو مزو جرمنيءَ ۾ آهي. جتي ڪرسمس ٽريءَ جا ٻيلا ڏاڍا دلڙيب ۽ وڻندڙ ٿا لڳن. ڪلاڪن جا ڪلاڪ انهن مان لنگهندي به دل ڪانه ٿي پر جي. سڄي يورپ جي سڀني ملڪن ۾ سوئين سال بادشاهت رهي جن ۾ فرانس، اٽلي، جرمني ۽ روس ۾ بادشاهت ختم ٿي وئي پر بيلجيم، هالينڊ، سوئيڊن، موناڪو، لگزمبرگ ۽ انگلينڊ ۾ اڃا تائين نالي ماتر بادشاهت قائم آهي، جيتوڻيڪ انگلينڊ جي بادشاهت به اڄڪلهه لوڏن ۾ آهي

پر تنهن هوندي به ملڪ جي وڏي اڪثريت اڄ به بادشاهن ۽ موجوده راڻيءَ سان جذباتي طرح پيار ڪري ٿي ۽ هو چاهين ٿا ته بگهه پيلس ۽ منجهس رهندڙ شل سدائين خوش رهن. جيتوڻيڪ شهزادي چارلس جي ڪردار مان برطانيا جي وڏي اڪثريت خوش ناهي. مون ڪيترا ڀيرا انهيءَ باري ۾ انگلينڊ جي اخبارن ۾ پڙهيو ۽ مختلف انگريز شهرين سان انهيءَ تي بحث ٿيا جن جا رايو سندن راڻيءَ جي باري ۾ ڪجهه هن ريت آهن ته:

هيءَ بادشاهت برطانوي نه پر جرمنيءَ وارن کان اڏاري ورتل آهي ۽ نه وري اها حقيقي بادشاهت آهي. شاهي اختيار ٽين ڊائوننگ اسٽريٽ Ten Downing street وٽ آهن. اهي اختيار پارليامينٽ نه پر وزيراعظم سان واسطو رکڻ ٿا.

اهڙيءَ صورت ۾ وزيراعظم سموري جمهوري عمل ۾ اعليٰ حيثيت جو مالڪ آهي. جيتوڻيڪ وزيراعظم کي سمورا اختيار حاصل آهن. تنهن هوندي به شاهي خاندان سياسي طور تي غير جانبدار ڪونهي. غير سياسي تاجدار جي تابعداريءَ جو مطلب آهي ته سياستدانن کي حاصل اختيار ڪلي ناهن. سياستدان رياستي مشينري آهن ۽ مختيار ڪل حاڪم ڪونه آهن.

مٿئين ڳالهه پڻ حقيقت تي مبني ڪانهي ڇو ته بادشاهه کي سياستدانن کي روڪڻ جو اختيار نه رهيو آهي ۽ اهو سياستدانن کي اهي اختيار حاصل آهن. جنهن جي احتساب کان اهي آڃا آهن. مون کي يقين آهي ته منهنجي ماءُ اهو سڀ ڪجهه ڪري سگهي ها جيئن ڪا راڻي، عوام جي خواهشن کي پيش ڪرڻ جو بهترين طريقو يعني ووٽ جو حق آهي. بادشاهن ۾ اها توقع رکي نٿي سگهجي ته اهي عوام جي پاران عوام لاءِ ڪو عمل ڪن. البته صدر جي حيثيت ۾ اها ڳالهه سندس ڪمن ۾ شامل آهي.

گهڻا ماڻهو صدر جي پيٽ ۾ غير سياسي بادشاهه کي وڌيڪ فوقيت ڏين ٿا. بااختيار صدر جي لاءِ اهڙي حمايت نظر نه ٿي اچي جهڙي طرح فرانس ۽ آمريڪا جي سياسي نظام جي تشڪيل ۾ برطانوي خيالات کي اهميت حاصل هئي. جيڪڏهن ملڪ ۾ بادشاهي نظام قائم آهي ته اهو نسل وراثت جي بنياد تي برقرار رهندو ۽ برطانوي عوام انهيءَ کي تبديل ڪرڻ نه ٿو گهري، هڪڙي تازي جائزي موجب ٽن ماڻهن مان هڪڙي ماڻهوءَ جي خواهش عوامي جمهوريت واري آهي. اها خالص اقليت واري سوچ چٽبي.

جڏهن ته ماڻهو عام طور تي بادشاهت جي موجوده صورتحال کان خوش ڪونه آهن ۽ شهزادي چارلس جي وڏي عهد واري وراثتي حق کي رد ڪرڻ گهرن ٿا. سندن گهر آهي ته ايندڙ بادشاهه شهزادو وليئم ٽئي. ايتري قدر جوانهيءَ لاءِ ٿي وي مباحثن دوران به لکن جي تعداد ۾ اهڙي راءِ ڏين ٿا. اهي چون ٿا ته بادشاهي هجي پر سندن عمل ۾ اها ڳالهه ظاهر آهي ته هو انهيءَ لاءِ پنهنجي ووٽ جو حق استعمال ڪرڻ گهرن ٿا. ۽ بادشاهت کي پنهنجي مرضيءَ موجب هلائڻ گهرن ٿا. ظاهر ٿيو ته اهي پنهنجن عملن موجب بادشاهي نه پر صدارتي نظام آڻڻ گهرن ٿا.

فرانس جي صدارتي نظام جي جديد تاريخ کي برطانوي بادشاهت طرفان عوام کي گمراهه ڪرڻ وارين ڪوششن سان پيٽڻ گهرجي. اهو ادارو جيڪو اختيار لڪائڻ گهرندو هجي، ۽ اهو فرد جيڪو عوام ڏانهن ذميوار هجي انهن جي پٺ پيٽ ٿيڻ گهرجي. باصلاحيت ماڻهن کان سواءِ بادشاهي قومي

اخلاق ڪيرايو وجهي، ڪليساڻي ذميواري توڙي مڙي نالي ۾ اڳواڻن جي حيثيت ۾ برطانوي شاهي خاندان پنهنجي قدر قيمت جي ڏيوالپڻي واري خطري جي منهن ۾ آهي چو ته سندس شاهي طلسم ٿئي پيو آهي. گهڻن ماڻهن کي اڃا تائين اها ڳالهه وڌيڪ وڻندي هوندي ته ڪو اهڙو ٺاهه ٿئي جنهن ۾ خالص برطانوي ڳالهيون گهڻيون هجن. پر بدقسمتيءَ سان هن نئين پيدا ٿيل وچئين صورتحال ۾ اهڙن خيالن جي اثاٺ آهي. جتي تبديلي اچڻ جو امڪان موجود آهي.

تنهن ڪري اهڙي بنيادي حل لاءِ غور ڪرڻ گهرجي جنهن ۾ بادشاهي جي روايتي تجديد ٿئي ۽ بادشاهي شان ۾ ڪوتاهيءَ سبب پيدا ٿيل ناراضگي ختم ٿئي. برطانوي تاريخ ۾ هن کان اڳي پڻ اهڙي قسم جو حل اختيار ڪيو ويو هو. جڏهن سياسي طاقت ۽ بادشاهي اختيار هڪٻئي جي خلاف ڌاڙ ٽي لڳل هئا. هيئن ته فقط روايتي شان ڌاڙ ٽي لڳل آهي. تڏهن گهربل تبديلي ڪيتري نه آسان هئڻ گهرجي. جڏهن کان شاهي خاندان اڪثر گهوٽالن جو شڪار ٿيڻ سبب ٻين ملڪن جي شاهي خاندانن مان ماڻهو اڏاريا آهن، انهن مان ڪن ننڍي عمر جي ماڻهن کي سير ڪرائڻ جي بهاني اغوا به ڪيو ويو ته هاڻي ڪو فرد اڏارو چوڻو وڃي سگهجي. بادشاهي ادارو ته برقرار رکڻو پوندو پر انهيءَ اداري ۾ رهندڙ ماڻهن کي تبديل ڪرڻو پوندو.

ايندڙ هزارين واسطي قوت برداشت جو حامل ۽ ترقي يافته سماج مثبت علامت طور سامهون ايندو تنهن ڪري ڊچ ۽ سوئيڊش فردن تي مشتمل نئين بادشاهت جي قيام جي حمايت ڪرڻ گهرجي. هي قدم شاهي خاندان طرفان ويهين صديءَ جي آخر ۾ وچئين دور وارين پڌري پٽ خطرناڪ ۽ بي مزي ٿيندڙ ڪوششن ۾ واضح ۽ عاليشان تبديليون آڻيندو. يورپ ۾ هن وقت مثالي شاهي خاندان خير کي آهن. برطانوي شاهي خاندان ۾ موجود فرد بلڪل بيڪم ۽ سدائين وندا، هميشه پنهنجي شريڪن سان عيش ڪوشي ۾ مشغول رهڻ سبب شاهي ذميوارين جو احساس فنا ٿي ويو آهي. گهڻا ماڻهو شاهي خاندان جي اندروني ڪشمڪش کي طلاق جو سبب ڄاڻائين ٿا. انهيءَ جي بجاءِ بدران غور انهيءَ ڳالهه تي ڪرڻ گهرجي ته شاهي خاندان ۾ موجود اندروني ڪشمڪش پڻ مدي خارج آهي. مٿئين وچئين طبقي وانگر جن سان امير خاندانن جي غير حاضري دوران رلي ملي ويندڙ شاهي خاندان جي افراد ۾ طلاق بازي جي گهڻي رجحان جي توقع رکي پئي سگهجي. تازو هاڻي ڊچيس آف يارڪ جنهن طبقي سان تڏيل جوشڪار ٿي انهن سببن بابت ٿيندڙ ڳالهيون بي وزن آهن.

شاهي خاندان جي چڱائين ۽ مدائين تي بحث ڪرڻ ته انهيءَ کي تبديل ڪري سگهون ٿا، يا ٻاهرئين دٻاءُ کانسواءِ پنهنجي اندروني خلفشار سبب اهواز خود فنا ٿي ويندو وغيره هاڻي فضول آهي. شاهي خاندان خود پاڻ بادشاهت ۽ جمهوريت جي وچ واري غير ترقي يافته منزل مقصود تي سڀني ڌرين کان اڳي پنهنجي هڪ هتي قائم ڪرڻ لاءِ ڪوشش ڪري پيو. اها اڳين منزل وچ ٿرائي واري آهي. منهنجي خيال ۾ شاهي خاندان کي امير طبقي ۽ مٿئين وچئين طبقي ۾ ضرور اهڙي اميد رکڻ گهرجي ۽ انهيءَ ڳالهه تي حيرت آهي ته شاهي خاندان پنهنجي پيسي مان لطف اندوز ٿي نه ٿو ٿئي سگهي ۽ اڻڪٽ مشغولين جو اهتمام ڪري سگهي. اها وچين منزل پنهنجي شاني شريڪ خاندان ۽ اميرن سان گڏجي عيش عشرت ۾ مشغول رهڻ ئي هوندي ۽ وري ڏيک اهڙو پيو ڏيندو جڏهن ته ترقي پسند ٿيڻ ۾ ڪوشاڻ آهي. اهڙي ريت هي شاهي خاندان ٻنهي طريقن سان

بازي ڪٽڻ جي ڪوشش ۾ آهي.

ليڊي ڊائنا جي سندس بواءِ فريبنڊ دودي الفائد سان پٿرس ۾ ڪار ايڪسيڊنٽ ۾ موت جي وقت شاهي خاندان تي برطانيا جي عوام ڏاڍي رنج جو اظهار ڪيو. خاص ڪري انگلينڊ جي اخبارن شاهي خاندان تي ايڏي ته نڪته چيني ڪئي جو راڻي ايلزبيٿ کي نه چاهيندي به انگلينڊ جي عوام کي ريڊيو ۽ ٽي وي تي خطاب ڪري پنهنجي پوزيشن واضح ڪرڻي پئي. جنهن کان پوءِ وڃي برطانوي عوام جي ڪجهه ڪاوڙ گهٽي نه ته برطانيا جو عوام راڻي ايلزبيٿ سان ڏاڍو پيار ڪندو آهي. پرنسيس ڊائنا جي مرڻ وقت برطانيا جي عوام کي پرنسيس ڊائنا سان ڏاڍي همدردي هئي. چوندا آهن ته پٿر پرايوڙڪ سڀ ڪنهن جا پنهنجا، پر ڊائنا جي موت وقت برطانوي عوام ڏاڍو جذباتي نظر آيو پر چون ٿا ته هاڻ سندس ورسجي جي موقعي تي ماڻهو نه هئڻ جي برابر ايندا آهن ۽ اها ڳالهه نه رهي آهي.

اسان جي بس لنڊن شهر جي گهٽين، چوڪن مان هلندي هلندي اچي پنهنجي ڪاسموس ٽوٽر وارن جي آخري منزل تي پهتي جت اسان بس مان لهي قطار ٺاهي بيناسين ته هر هڪ جو سامان کڻي انهيءَ سيل جي اڳيان رکيائون ۽ ايئن هر سياح پنهنجو پنهنجو سامان کڻي هڪ ٻئي کان موڪلائيندو وڃي ٽئڪسي ۾ ويٺو ۽ اسان به ڪاري ٽيڪسي ڪري لنڊن جي شاهراهن تان گهمندا ڦرندا اڳتي پنهنجي منزل ڏانهن وڌڻ لڳاسين. لنڊن ڪيترا ڀيرا اچڻ ڪري ۽ هينئر به يورپ جو ٽوٽر لنڊن مان شروع ڪرڻ ڪري اڄ لنڊن پرايو نه پر جهڙو ڪر پنهنجو شهر ڪراچي نظر اچي رهيو آهي. مون دنيا ڏٺي آهي پر جيڪي شهر گهڻي ۾ گهڻو گهميا آهن انهن ۾ هڪ بئنڪاڪ ۽ ٻيو لنڊن آهي. جيڪي مون پاڪستان جي شهرن لاهور ۽ اسلام آباد کان به وڌيڪ دفعا ڏٺا ۽ وڌيڪ گهميو ڦريو آهيان. اسلام آباد ته ننڍو شهر آهي پر آئون لاهور ۾ شايد ڀلجي پوان پر لنڊن ۽ بئنڪاڪ ۾ گهمندي ڦرندي ڀلجڻ جو ته سوال ئي پيدا ڪونه ٿو ٿئي.

جوانيءَ ۾ هر سال يا ته ڪڏهن سال ۾ ٻه دفعا به بئنڪاڪ وڃڻ ٿيندو هو. پهرئين ته بئنڪاڪ ۾ هوٽلن ۾ رهڻ ٿيندو هو پر پوءِ آخر ۾ انهيءَ دوست جي گهر رهيو هو جنهن جي ڪري بئنڪاڪ وڃڻ ٿيندو هو. ڪڏهن ته ايئر پورٽ کان سڌو انهيءَ جي گهر ڏهه يا ٻارهن ڏينهن صرف انهيءَ هڪ گهر تائين محدود واپسيءَ ۾ بنگ هٿ ۾ سڌو ايئرپورٽ ۽ جتان واپس ڪراچي. صرف هڪ ڀيرو اسان ٻئي گڏجي سينگاپور وياسين. اهو ٻيو ماڻهو هو ڪيسرا سينگڪسم جاد جنهن ڪري ايترا دفعا بئنڪاڪ ويس. انهيءَ ڳالهه کي به ڪيترائي سال ٿي ويا آهن. هاڻي ته نيوبيئر جو ڪارڊ به هڪٻئي ڏانهن ڪونه موڪليون. آخري خط 1998ع ۾ لکيائين جنهن ۾ لکيائين ته منهنجي شادي ٿي وئي آهي ۽ پنهنجي نئين گهر جي انڊريس ۽ فون نمبر به موڪليائين ۽ چيائين ته جڏهن به بئنڪاڪ اچين ته مونسان ضرور ملجان. آئون توکي پنهنجي گهوت سان به ملائينديس. انهيءَ کان پوءِ صرف هڪ دفعو نيوبيئر جو ڪارڊ مليو جنهن کان پوءِ وري نه آئون بئنڪاڪ ويس ۽ نه ڪورابطو ٿيو. پنهنجي دل تي هي شعر لکي ڇڏيم ته

اب ڪي هم ڇڻڙي تو شايد خوابون ميں مليں
جس طرح سوکھے ہوئے پھول کتابون ميں مليں۔

۽ ايئن پراڻين يادن ۾ گم سمر ويٺو هوس ته انگريز ڊرائيور ٽئڪسيءَ جي دري کولي اسان جي لهڻ واري انٽرپس جو پڇيو ۽ مون صرف هي لفظ کيس ٻڌايا ته endlshom 96 balham پاڻ انگريز لنڊن ۾ ڄائو هو پر تڏهن به ٽئڪسي بيهاري لنڊن A.To.z جو نقشو ڏسي پڻ ڪري پوءِ اڳتي هلڻ لڳو ۽ ٿوري دير ۾ اچي پوراڻي جي گهر جي اڳيان بيٺو جنهن تي 96 نمبر ڏسي اسين به ٽئڪسي مان هيٺ لٿاسين. پاڙو ڏيئي پنهنجو سامان کڻي اچي در تي گهٽي وڃائي سين ته پوراڻي دروازو کولي اسان کي پليڪار ڪئي. آئون ۽ منا مٿي ماڙ تي پنهنجي بيد روم ڏانهن هليا وياسين نور ۽ فرخ پوراڻي سان ڪچهريءَ ۾ لڳي ويا. جيڪو ڪافي وقت اڪيلو رهڻ ڪري هنن سان ڪچهريءَ ۾ شامل ٿي ويو ۽ اسان به هات شاوڙ وٺي ٿوري دير آرام لاءِ لٽياسين ته نور فون ڪري پڇيو ته توهان لاءِ چانهه موڪليان. مون چيس ته اڌ ڪلاڪ کان پوءِ ۽ ايئن اسان اڌ ڪلاڪ ۾ ٿورو رست ڪري ورتو ته چانهه به پهچي وئي. مون منا کان پڇيو ته شام ٽاڻي گهمڻ لاءِ ڪيڏانهن هلبو پاڻ، چيائين ته پندرهن ڏينهن جو ٿڪ آهي اڄ گهر ۾ ئي آرام ڪبو.

مٿي بورچي خاني ۾ آئون دال پٽ ٿي رڌيان سو کائي سمهي رهيو. نور کي چئو ته ڏٺو ڀاهران گهرائي وئي. مون کيس ٻڌايو ته پوراڻي ٻاهر Bar.B.Q. ٺاهڻ هينئر ئي شروع ٿي ويو آهي. سو تو وارو پٽ هلي بني ۾ کائينداسين. باقي هت لنڊن آيا ٿي گهمڻ آهيون. سو جي آرام ڪيوسين ته پوءِ روز روز لنڊن ته ماڻهو ڪونه ٿو اچي. ٻيون ته به ڪلاڪ اڌ هت بالم جي گهٽين ۾ چڪر هڻي آياسين ته وري لنڊن وارا ٿي وينداسين پاڻ چيائين ته صرف بالم گهمڻ هلبو ته پوءِ بهتر آهي. مون فون ڪري نور ۽ فرخ کان پڇيو انهن چيو ته اسان پوراڻي سان گڏجي درياءَ ٿيمس گهمڻ ٿا وڃون سورات جو دير سان گهر اينداسين اسان به کين پنهنجو پروگرام ٻڌايو ته اسان ڪلاڪ اڌ بالم مان چڪر لڳائي واپس جڳهه تي پهچي وينداسين توهان پلي اطمينان سان گهمي ڦري اچجو. اسان سڀ گڏجي نڪتاسين هي ڀرسان ئي ٿيوب ۾ چڙهي هليا ويا. اسان پهرئين هڪ بوڪ اسٽال تان جنگ اخبار جيڪا هتان روزانو لنڊن مان شايع ٿئي ۽ ٻيا پڻ ڪجهه رسالا خريد ڪري بالم جي رستن تي اوڀر طرف هلندا ڪافي اڳتي نڪري وياسين. واپسيءَ ۾ منا سيف ويز Safe ways سپر مارڪيٽ مان باقي هفت ڪن رهڻ جي لاءِ ڪافي خريد ڪئي. اسان سامان کڻي واپس پوراڻيءَ جي گهر آياسين جيڪو انهيءَ سپر مارڪيٽ کان گهڻو پري ڪونه هو. منا پنهنجي هٿ سان دال ٺاهي ۽ ٻيو پوراڻي جو تيار ڪيل ڪجهه Bar B.q کائي ٻارن سان ڪراچيءَ فون تي ڳالهائي سمهي پياسين. منا فجر مهل معمول مطابق قرآن پاڪ جو دور ڪيو. جنهن کان پوءِ اسان واک تي وياسين ۽ ناشتو به ٻاهر هڪ بنگاليءَ جي هوٽل تي دال پورين ۽ حلوي سان ڪري پوءِ گهر آياسين ته سواءِ پوراڻيءَ جي ٻيا يعني نور ۽ فرخ اڃا تائين سٽا پيا هئا.

پوراڻي اسان کي ڪلهه جي دريا ٿيمس جي سِير ۽ ٻي جنگ عظيم جي هڪ جهاز جيڪو هاڻ هنن درياءَ ٿيمس ۾ سياحن لاءِ بيهاري ڇڏيو آهي. هن ٿوئر جو سربستو حال احوال ٻڌايو ۽ اسان کي مشورو ڏنائين ته توهان به اهو درياءَ ٿيمس جو ٿوئر ڪري اچو. اهو ٿوئر لنڊن جي خاص سوکڙي ۽ يادگار آهي. جيڪو لنڊن اچڻ واري هر سياح کي ضرور سِير ڪرڻ گهرجي. اسان به نور ۽ فرخ کي سٽل ڇڏي ٽئڪسي ڪري انهيءَ حسين يادگار ٿوئر جي لاءِ روانا ٿي وياسين. جيڪو واقعي اسان جي

زندگي جي يادگار لمحن مان هڪ هو. لنڊن گهمڻ جو واقعي اڌ مزو صرف هن هڪ ٽوئر ۾ سمايل آهي پر هن ٽوئر ۾ ماڻهو سان پيارو ساٿي ساڻ شامل ضرور هجي. ٽيمس جي انهن هلندڙ سڀني ٻيڙين (بوٽس) ۾ بار روم آهن. سو بوتل کڻي ويڃڻ جي ڪا به ضرورت ڪانهي. اهي بار رومز تمام مهانگا آهن. آئون جڏهن پيئندو هوس ته به زندگيءَ ۾ ڪڏهن به ڏينهن جو ڪونه پيئتم. هاڻ ته ڪافي وقت ٿيو آهي جو پيئڻ ڇڏي ڏنو اٿم. جيتوڻيڪ منهنجي دل وارو ڊاڪٽر چئي ٿو ته جيڪر هر روز به پئنگ پيئڻ ته سنو پر هاڻ جي پيئڻ ڇڏي ڏنو اٿئي ته وري نه پيڃان. مون کيس چيو ته قسم ڪونه ڪنيو اٿم ته پاڻ کلي پيو. ڊاڪٽر حق ڊاڪٽر سان گڏ هڪ درويش صفت انسان پڻ هو. اسان جي ٽئڪسي اچي درياءَ ٽيمس جي سفر جي شروعات واري جڳهه وٽ ٻيڻي جيڪا ويسٽ پل جي ڀرسان آهي. هت ڪافي سياح بس مان لهي رهيا آهن. هيٺ به ڪافي سياح بيٺا آهن. جيڪي ڏاڍو خوش نظر اچي رهيا آهن. هيٺ جهاز ۾ چڙهڻ واري جڳهه لاءِ وڏا وڏا ٿلها ٺاهي ڇڏيا اٿن. جن تي ٿوري دير انتظار ڪندي ئي سياح وڃيو بوٽس ۾ چڙهڻ. چوٽه بوٽس جي ڪا به ڪوٽ ڪونهي. هڪڙي ٿي پر جي اڳيان نڪري ته پٺيان بيٺل اچيو اڳئين جي جڳهه وٺي ۽ سلسلو جاري آهي. اسان به پنهنجي واري تي هڪ بوٽ ۾ چڙهي پياسين. جيڪا اسان کي کڻي اڳتي رواني ٿي وئي. اسان به بوٽ جي آخري ماڙ تي چڙهي لنڊن جي هن حسين منظر کي ڏسڻ لڳاسين. بوٽ هاڻي درياءَ جي بلڪل وچ ۾ پئي هلي. درياءَ جا ڪپر پري ٿي ويا آهن. پر انهن تي لنڊن جون ڊگهيون ڊگهيون جڳهيون پري کان ڏاڍيون خوبصورت لڳي رهيون آهن. ٽيمس نديءَ ۾ پاڻي گهڻو هڻڻ ڪري ڪپرن تائين پري پئي آهي پر پٽرس ۾ درياءَ سين بلڪل هيٺ وهڻ ڪري منجهس گهمڻ دوران اهو مزو نٿو اچي جيڪو لنڊن جي درياءَ ٽيمس ۾ گهمڻ ۾ آهي. هت هر جڳهه ۽ شيءِ صاف ۽ چٽي نظر اچي رهي آهي. جيڪا ڳالهه پٽرس ۾ سين نديءَ ۾ گهمندي ڪانهين. سين تمام هيٺ ٿي وهي جنهن ڪري ڪپرن تي ڪجهه به نظر نٿو اچي. ٻيون به ڪيتريون بوٽس ٽيمس ۾ گهمي ڦري رهيون آهن. جيڪي سڀ جون سڀ سياحن سان ڀريون پيون آهن.

لنڊن شهر مان وهندڙ ٽيمس ندي ۾ ٻيڙين ذريعي سير ڪرڻ لاءِ توهان کي سڄو ڏينهن هزارين سياح ملندا، هڪڙا ٻيا ٻيڙين ۾ چڙهندا ته ٻيا پيا لهندا. هن نديءَ جي ڪنارن ۽ آسپاس ۾ سير جي خيال کان نهايت پرڪش نظارا ۽ جڳهيون موجود آهن. جتي بيحد لطف حاصل ٿئي ٿو. لنڊن شهر جي تاريخ ۽ ترقي جي هن نديءَ سان نهايت گهڻي وابستگي آهي. لنڊن شهر کي هي درياهه سمنڊ سان به ڳنڍيندڙ آهي. جنهن وسيلي ماضي ۾ شهر دولت ۽ طاقت حاصل ڪئي. هي درياءَ لنڊن شهر جي واپار جو مکيه ذريعو ۽ سلطنت جي واحد شاهراهه هئي. ٻيڙين ۾ هر ڪو سرڪاري جلوس هن درياءَ مان وڌي ڌام ڌور سان ڪڍيو ويندو هو. اهي ٻيڙيون هن وقت گرڊن وچ ميري ٽائيم ميوزم ۾ ڏسڻ ۾ اينديون.

سمورن مکيه سياسي قيدين کي درياءَ جي رستي لنڊن ٽاور آندو ويندو هو. جيئن سندن ساٿين کي کين ڇڏائڻ جو امڪان باقي نه رهي. جيڪو خشڪي وارن رستن تي موجود هوندو هو.

جڏهن لنڊن شهر جون گهٽيون وڌيڪ ڪشاديون ڪيون ويون ته درياءَ تي تجارتي ٽرئفڪ جي رش گهٽجي وئي ۽ شهر ۾ گهوڙي گاڏيون ۽ تانگا هلڻ لڳا.

درياءَ ۾ ٻيڙين ذريعي سير ڪرڻ سان جيڪو لطف حاصل ٿئي ٿو سو خشڪيءَ تي سير ڪرڻ

سان هرگز حاصل ٿي نٿو سگهي. ٻيڙين ذريعي سير ڪرڻ ۾ معلوم ٿيندو ته درياءَ جي ڪناري ۽ ان جي آسپاس شهر ڪنڀين وڌيو ۽ ويجهيو شهر جا ڪيترائي يادگار ماڳ ۽ ميدان هن درياءَ جي ڪناري تي قائم آهن.

هتي ڪافي اهڙيون ڪمپنيون آهن جيڪي ٿيمس درياءَ ۾ سير ڪرڻ لاءِ موٽر لانچون هلائينديون آهن. اهي لانچون ويسٽ منسٽر پل وٽ ٺهيل ٿلهين Piers کان پوري شهر ۾ درياءَ جو سير ڪرائين ٿيون.

ويسٽ منسٽر کان گرين وچ تائين هلندڙ ٿيمس پئسنجر بوٽ سروس، ويسٽ منسٽر پيئر يعني ٿلهي کان ٿئي ٿي ۽ اپريل، مئي، سيپٽمبر ۽ آڪٽوبر مهينن ۾ ساڍي ڏهين بجي صبح کان هر اڌ ڪلاڪ ۾ ساڍي چار بجي شام تائين جاري رهندي آهي. جون ۽ آگسٽ مهينن ۾ روزانو ساڍي ڏهين بجي صبح کان ساڳئي وقفي سان پنج بجه شام تائين چالو هوندي آهي.

بالغن لاءِ هڪ طرفو پاڙو 4.80 پائونڊ يعني 7.70 ڊالر ۽ سورهن سالن کان گهٽ عمر وارن ٻارن لاءِ هڪ طرفو پاڙو 2.40 پائونڊ يعني 3.85 ڊالر آهي.

ٻن بالغن ۽ ٽن ٻارن تائين فيملي ٽڪيٽ 12.50 پائونڊ يا ويهه ڊالر هڪ ۽ پندرهن پائونڊ يا چوويهه ڊالر اوت موت پاڙو آهي.

ويسٽ منسٽر پئسنجر ايسوسيئيشن لميٽيڊ طرفان اوياري وهڪرن ۾ هلندڙ لانچون ويسٽ منسٽر پيئرن کان هلي ڪيو هيملٽن ڪورٽ تائين وڃن ٿيون. هنن لانچن ۾ ٻارون پڻ آهن. هيءَ سروس ايسٽر واري تهوار کان اڳ ۾ ايندڙ سومر کان شروع ٿئي ٿي ۽ آڪٽوبر جي آخر تائين روزانو چالو رهندي آهي. هن سروس ۾ ويسٽ منسٽر ٿلهين کان ڪيو تائين اڍائي کان چار ڪلاڪ کن وقت لڳيو وڃي. انهيءَ جو دارومدار وير جي اوتار ۽ چاڙهه تي هوندو آهي. هي لانچون روزانو ساڍا ڏهه بجي صبح سوا يارهن بجي منجهند ۽ 12 بجي منجهند تڙ تان چڙهنديون آهن.

بالغن لاءِ اوت موت ٽڪيٽ اٺن کان ٻارهن پائونڊ، چئن کان چوڏهن سالن جي ٻارن لاءِ چار کان ست پائونڊ آهي.

مئي کان سيپٽمبر تائين هتان شام جو پڻ لانچون هلنديون آهن. اهي روزانو ساڍي ستين ۽ ساڍي اٺين بجي شام جو هلنديون آهن. اهي لانچون خاص آرڊر تي رات جو ساڍي نوين بجي پڻ هلايون وينديون آهن. انهن جو هڪ طرفو پاڙو بالغن لاءِ پنج پائونڊ ۽ ٻارن لاءِ 3.50 پائونڊ آهي.

ٿيمس نديءَ تي شهر جي حدن اندر ڪيتريون ئي عاليشان پليون تعمير ٿيل آهن. انهن ۾ هڪڙي پُل جو نالو لنڊن برج آهي. هيءَ پُل جيتوڻيڪ ڪڏهن به ڪري يا ڊني ڪانهي پر انهيءَ کي ڪافي دفعا نئين سر تعمير ڪيو ويو آهي. هن پُل جي اڳوڻي پجيري کي سن 1960ع ۾ اڪوڙي هاواسو ڍنڍ ڏانهن موڪليو ويو ۽ هتي وري نئون ڍانچو تعمير ڪيو ويو.

هن لنڊن برج جي اوڀر طرف درياهه تي ٺهيل ٻي پُل جو نالو ٽاور برج آهي. هيءَ ٽاور برج لنڊن برج کان وڌيڪ سهڻي ٺهيل آهي. شايد پوري دنيا ۾ هن پُل جا گهڻي ۾ گهڻا فوتا ۽ تصويرون پينٽ ڪيون ويون آهن. هن پُل جي وچئين دروازي جي ڍانچي کي ڊاهي سن 1994ع ۾ انهيءَ کي نئين سر تعمير ڪيو ويو.

سن 1993ع ۾ هن پل جي سالياني جشن طور هن پل اندر قائم ايوان ۾ هڪڙي نمائش منعقد ڪئي وئي هئي. هن پل جي ٽاورن جي چوٽيءَ تي ٺهيل پيڇري وٽان شهر جو نهايت وڏندڙ نظارو ڏسڻ وٽان آهي. هتان ٽاور آف لنڊن، پارليامينٽ هائوس ۽ سينٽ پال چرچ وارا عاليشان منظر ڏسڻ ۾ اچن ٿا.

هن پل جي ڏاکڻي ٽاور هيٺ هڪڙو انجڻ روم آهي جتي پل جي رستن کي هيٺ لاهڻ ۽ مٿي چاڙهڻ لاءِ ڪم ايندڙ مشينون نصب ٿيل آهن. هن پل کي جديد ڪاريگري سان ٺاهيو ۽ آراسته ڪيو ويو آهي. هتي وڊيو ۽ ڪمپيوٽر پڻ نمائش لاءِ رکيل آهن. جن وسيلي پل جي تاريخ ۽ بي سائنسي معلومات حاصل ڪري سگهجي ٿي. سير ڪرڻ وارن لاءِ هيءَ پل اپريل کان آڪٽوبر تائين روزانو ڏهه بجي صبح کان ساڍا ڇهه بجي شام تائين ۽ نومبر کان مارچ تائين روزانو ساڍا نوَ صبح کان ڇهه بجي شام تائين کليل رهندي آهي.

بالغن لاءِ ٽڪيٽ 5.70 پائونڊ ٻارن لاءِ 3.90 پائونڊ آهي. ايڇ ايم ايس بيلفاست بحري جهاز H.M.S Belfast ساڍا يارهن هزار ٽن وزني آهي. اڄڪلهه شاهي بحريه جي ترندڙ نمائش طور استعمال پيو ٿئي. هي جهاز بي عالمي لڙائي دوران شاهي بحري فوج وٽ هو. هن وقت هي غراب ٽيمس نديءَ تي ٺهيل ٽاور برج ۽ نئين لنڊن برج جي وچ ۾ لنگرانداز آهي روسي يلغار دوران ۽ پوءِ واري جنگي دور ۾ هن جهاز نمايان خدمت سرانجام ڏني. ڪوريا سان جنگ دوران هن جهاز کي سڌو حملو ڪندڙ جهاز سڌڻ لڳا. هن جهاز جو هر هڪ حصو گهمي سگهجي ٿو. انهيءَ مان پتو پوندو ته گذريل پنجاهه سالن دوران هن جهاز جا فوجي ڪهڙي نه جان فشانيءَ سان دشمن سان وڙهندا رهيا. گهمڻ واسطي هي جهاز اونهار ۾ روزانو ڏهين بجي صبح کان پنج بجي شام ۽ سياري ۾ روزانو ڏهين بجي صبح کان سوا چار بجي شام تائين کليل هوندو آهي. بالغن لاءِ 4.40 پائونڊ ۽ ٻارن لاءِ 2.20 پائونڊ ٽڪيٽ آهي. ٽاور واري تڙ کان جهاز تائين پهچائيندڙ پٽڻ واري لانچ جو پاڙو 50 پينس آهي.

هن جهاز اندر هوٽل ۾ ٻار روم به آهي. پر بل مهاڻگواٽس اسان هت ڪا به شيءِ استعمال ڪانه ڪئي. هي بحري جهاز عام بحري جهازن جهڙو آهي. اسان پئرس کان لنڊن تائين جنهن بحري جهاز ۾ آياسين انهيءَ کان هي جهاز ننڍو آهي. پر جيئن ته هن کي خاص سياحت لاءِ هت بيهاريو ويو آهي. انهيءَ ڪري هن کي هنن تفريح گاهه ٺاهڻ ۾ ڪافي دولت خرچ ڪئي آهي. مون ۽ مناهت ۽ سڄي هن ٽيمس نديءَ جي سير ۾ هڪٻئي جا ڪافي فوٽا ڪڍيا ۽ هتي هن جهاز ۾ به ٻين سياحن وانگر اسان به ڪافي فوٽا ڪڍيا ۽ ڏاڍو افسوس ٿيو ته مووي ڪئميرا ڪونه کڻي آياسين. ڏينهن به روشن لڳو پيو آهي. مووي ڏاڍي سٺي پر جي ها. اسان هت چار ڪلاڪ کن ٽيمس ندي جو سير ڪري ٽئڪسيءَ ۾ چڙهي ٽرافلگر اسڪوائر ۽ انهيءَ سان گڏوگڏ نئشنل گئلري ۽ سينٽ مارٽن وارو چرچ ڏسڻ لاءِ روانا ٿياسين. لنڊن ۽ يورپ جو هر ماڻهو مرد توڙي عورت ڪم ڪري. تنهنڪري گهر کان ٻاهر نڪري ڪنهن نه ڪنهن سواريءَ تي سوار ٿي پنهنجي منزل ڏانهن روانو ٿئي. پر تڏهن به پنهنجي ملڪ جي وڏن شهرن واري رش نظر نه ٿي اچي. ڇو ته هنن قومن پنهنجي ملڪ جي ماڻهن لاءِ ايڏيون ته سهوليتون مهيا ڪيون آهن جو عام ماڻهو به انهن سهوليتن مان فيضياب ٿي رهيو آهي. لنڊن ۾ سرڪيولر ريلوي ۽ انڊر گرائونڊ ٽيوب جي ايڏي ته سهوليت آهي جو ماڻهو پنهنجون گاڏيون به

استعمال ڪونه ڪن. سواءِ پري جي مسافري ۽ موڪلن تي وڃڻ لاءِ باقي هر ننڍو وڏو ماڻهو زياده تر انهن سوارين کي استعمال ڪري سو توهان جڏهن ٽئڪسي ۾ چڙهندا ته توهان کي پاڻ وانگر ڪلاڪن جا ڪلاڪ لنڊن جي روڊن تي بيٺڻ جي تڪليف کي منهن ڏيڻو ڪونه پوندو. اسان کي ٽئڪسي گهمائي ڦيرائي آڻي ٽرافلگر اسڪوائر جي ڀرسان لاٿو. مناهت ٻاهر ڪبوترن جي چاري واري دڪانن تان ڪبوترن لاءِ چارو ورتو ۽ مون ڪئميرا لاءِ سيل ورتا. لنڊن جي هن علائقي ۾ ٻين سياحتي مرڪزن وانگر هميشه سياحن ۽ سيلانين جي رش لڳي پئي هوندي آهي.

اٽڪل ست ملين آباديءَ وارو لنڊن شهر يورپ ۾ پڪيٽ ۾ وڏي ۾ وڏو شهر آهي. هن جي پڪيٽ پندرهن سئو چورس ڪلوميٽرن کان به وڌيڪ ٿيندي جنهن جو مرڪز ٽيمس ندي آهي. ملڪ ۾ دولت توڙي واءِ سواءِ جو مرڪز ڀڄ هتي آهي. جيتري قدر شهر جي باشندن جو تعلق آهي. ته صوبائي زندگي آريٽل موٽروي جي سرڪٽ کان پري يا ٻاهر شروع ٿئي ٿي. لنڊن جي شهرين جي وڌيڪ مهذب هئڻ علائقائي سطح تي منفي توڙي مثبت اثر پيدا ڪيا آهن پر لنڊن جي بيمثال خصوصيت ۽ اعليٰ لياقت کان انڪار نه ٿو ڪري سگهجي. جيڪو سندس ولولي ۽ ڪاميابيءَ جو سبب آهي. هنن خصوصيتن جي قطع نظر لنڊن يورپ ۾ واحد راجڌاني آهي. جنهن کي پنهنجي ذاتي نگران تنظيم حاصل ناهي جنهن جو ثبوت مکيه ضروريات بابت ڏهاڪو ڪن سالن کان سياسي تعطل برقرار آهي. نتيجو اهو نڪتو آهي ته شهر ۾ خانگي ملڪيت جي نمائش ۽ وري سڌاريل علائقن ۾ شراب ۽ شباب عروج تي آهي. ٻئي طرف ماڻهن ۾ گدلاڻ ۽ بدحالي به وڌي پئي. رات جي وقت ۾ لنڊن جي ويسٽ اينڊ علائقي جي گهرن جا رستا شهري بي گهر ماڻهن لاءِ سمهڻ جي جاين ۾ تبديل ٿيو پون ۽ ڏينهن جو ڪم تي ويندڙ مسافر پبلڪ ٽرانسپورٽ نظام سان محاذ آرائي ۾ مبتلا رهن ٿا.

لنڊن کي موجوده صورتحال کان ته بهتر ٿيڻ کپي پر اهو اڃا به جلوه افروز آهي. مرڪزي کليل شاهي رستن تي ڪنئين شاهي عمارتون پڪڙيل آهن ۽ سندن سوڙهن گذر گاهن ۽ ڦاٽڪن کي جانچيندي ۽ گهمندي رات جي وقت ۾ ماڻهن جي ڀڃ پڻ جاري ۽ ساري آهي. توقع جي برخلاف شهر ۾ تمام گهڻي ساوڪ ۽ شادابي آهي، منجهس تمام گهڻا ۽ وڏا پارڪ ۽ باغيچا پوکيل آهن.

شهر ۾ عجائب گهر ۽ گئلريون به تمام گهڻيون ۽ مختلف قسمن جي نوادر سان ڀريل ۽ سجايل آهن. نوادر جي گهڻائي پنهنجي بادشاهت واري دور ۾ پنهنجي غلام ڪالونين ۾ ڦرلٽ جي دولت سان گڏ ڪئي وئي آهي هنن ڪا به شيءِ ڪانه ڇڏي. ويندي ويندي لاش به پاڻ سان گڏ کڻي ويا يعني احرام مصر مان مصرين جون مميون ڪي قدر هنن کي سوکڙي طور يا عطبي جي صورت ۾ مليل آهن. بلاشبہ شهر پنهنجي شاندار ماضيءَ جنهن ۾ قديم رومي آثارن کان وٺي برطانوي سلطنت جي مرڪز واري حيثيت وارن گهڻن يادگارن جو مرڪز ڀڄ آهي.

قديم رومي حاڪمن لنڊنيئم شهر ٽيمس ندي جي اترئين ڪناري تي سن 43 عيسوي ۾ اڏيو. پر حقيقت ڪري انهيءَ ۾ ڪو واڌارو يا سڌارو يارهين صدي عيسويءَ تائين ڪونه ٿيو. يارهين صدي عيسوي ۾ نارمنڊي واري ڊيوڪ وليئم ثاني آخري ڪامياب حملہ آور جي حيثيت سان لنڊن شهر کي پنهنجي راجڌاني بڻايو. وليئم ثاني انگلينڊ جو پهريون بادشاهه هو. جنهن جي تاجپوشي ويسٽ منسٽر ابييءَ ۾ ٿي. هن بادشاهه ٽاور آف لنڊن واري مکيه ۽ مرڪزي حيثيت جي حامل عمارت وائيت

هال جي چوڌاري پنهنجي عظمت جا نشان ڇڏيا هئا پر سن 1666ع ۾ لنڊن شهر کي لڳيل زبردست باهه سبب شهر جون گهڻيون بهترين عمارتون، اٽڪل تيرهن هزار گهر ۽ تقريباً نوي گرجا گهر سڙي رک ٿي ويا. اهڙي طرح گذريل مهامي سان شروع ٿيل تباهي جي چڪر جوائنت انهيءَ باهه تي پورو ٿيو. هن باهه مان اتفاقاً فائدو حاصل ڪندڙ سر ڪرسٽوفر رين هو. جنهن کي تباهه ٿيل عمارتن جي جڳهه تي نيون عمارتون تعمير ڪرڻ جو ڪم سونپيو ويو. جنهن ۾ گرڊن وچ ۾ تعمير ٿيندڙ بحري فوج واري اسپتال ۽ سينٽ پال واري ڪيٿيڊرل (شاهي گرجا) جي تعمير شامل هئي.

بدقسمتيءَ سان انهيءَ باهه کان پوءِ وارين عظيم عمارتن جو پڻ ٿورو تعداد وڃي بچيو آهي. سن 1940-41ع ۾ جرمنيءَ جي بمباريءَ سان گهڻيون عمارتون تباهه ٿي ويون. ٻيون جديد تعميرات سبب ڦٽيون جنهن لنڊن کي جديد ڪاٻاڙي بڻائي ڇڏيو آهي. لنڊن جي اصلي خصوصيت جاين جڳهين ۾ نه پر اها لنڊن جي شهرين ۾ ڏسڻ ۾ اچي ٿي. گهٽ م گهٽ سترهين صدي عيسوي کان وٺي شهر ڪنئين مختلف ثقافتن جو آماجگاهه ٿي پيو آهي. جڏهن کان دنيا جي هر طرف ۽ ملڪ کان ماڻهو هتي اچي رهڻ لڳا. جن ۾ هندستاني، پاڪستاني، بنگالي، ڪيريبين، رومي سمند جي ڪنارن تي رهندڙ ۽ ڏور اوڀر وارن ملڪن جا هزارين ماڻهو شامل هئا. آباديءَ جي انهيءَ يلغار شهر ۾ وسعت آڻي منجهس ميٽروپولس يعني شاهي شهر جا آثار پيدا ڪيا.

ٽرافلگر اسڪوائر واري علائقي ۾ تمام گهڻي ٽرئفڪ هوندي آهي. هن اسڪوائر وٽ 185 فوت اوچو پلر ٺهيل آهي. جنهن تي عظيم بحري سالار ايڊمرل هوريٽيو نيلسن جو مجسمو آويزان آهي. جيڪو 1805ع ۾ ٽرافلگر واري فرينچ نيوي هٿان مليل شڪست واري جنگ ۾ مري ويو. راڻي وڪٽوريا جي دور جي پينٽر ايڊون سيئر انهيءَ پلر جي بنياد وٽ چار شينهن محافظن وانگر ڊڙائين ڪيا آهن. پاسي کان ٻه قوهارا لڳل آهن. جيڪي اونھاري ۾ گرميءَ کان عاجز سياحن کي پاڻ ڏانهن ڇڪين ٿا.

سنڌ جي فاتح سر چارلس نيپئر جو مجسمو به هت رکيل آهي. جيڪو حڪومت نه پر سندس ذاتي دوستن ٺهرايو آهي. هت بي شمار سياح سڄو ڏينهن ايندا ويندا رهندا آهن. جيڪي شينهن تي ويهي ۽ ڪبوترن کي چارو ڪرائي فوتا ڪڍڻ ۾ ڏاڍو لطف اندوز ٿيندا آهن. اسان به ڪافي فوتا ڪڍيا ۽ اڳي ڪڍيل فوتن کي ياد ڪري نئين انداز سان هڪ ٻئي جا فوتا ڪڍياسين.

ٽرافلگر اسڪوائر جي ڏکڻ طرف هڪڙو ٽڪنڊو يا ٿر وائو آهي. اتي چارلس اول جو مجسمو لڳل آهي. اهو هنڌ چارنگ ڪراس (نشان) وارو اصل ماڳ آهي. جتان لنڊن کان مختلف طرفن ۽ شهرن ڏانهن ويندڙ رستن جي ماپ ڪئي ويندي آهي. هن هنڌ تي اهو نالو يعني چارنگ ڪراس ايڊورڊ اول پنهنجي زال ايليٽز جي جنازي جي جلوس واري رستي تي لڳل يادگار نشانن مان آخري نشان طور مقرر ڪيو هو. اهو يادگار نشان اڃا تائين چارنگ ڪراس ٽرين اسٽيشن جي اڳيان اوڀر طرف موجود آهي.

اسان هتان کان پوءِ ٽرافلگر اسڪوائر جي اترئين پاسي نئشنل گئلريءَ طرف وياسين. جتي دنيا جي عظيم فن پاران جو زبردست ذخيره موجود آهي برطانيا کي پنهنجا وڏا فنڪار پيدا ڪيا. ۽ ڪن روشن خيال فنڪارن جي پذيرائي به ڪئي پر هن ملڪ دنيا جي فني شاهڪارن کي گڏ ڪرڻ وارن شوقينن جو چڱو تعداد پيدا ڪيو جن خاص طور تي ارڙهين صديءَ دوران اعليٰ ثقافتي فني شاهڪار

۽ نوادرات حاصل ڪرڻ لاءِ پوري يورپ جو سير سفر ڪيو. جنهن ڪري لنڊن ۾ پوري يورپ جي سمورن مکيه فني اسڪولن ۽ فنڪارن جا ايترا ته گهڻا شاهڪار موجود آهن جيترا سندن اصل ملڪن ۾ به مس موجود هوندا. مثلاً فقط اٽليءَ جي فني شاهڪارن جي تعداد تي نظر وجهڻ سان اٽليءَ جي تقريباً سڀني وڏن فنڪارن جهڙوڪ پيرو ديلا فرانسيسيڪا، رافائيل، بوٽيسييلي، بوسلو، مائيڪل اينجلو، ڪارا واگيو، ٽائيٽين، پائولو ويرونيوز ۽ مانٽيگنا وغيره جا هزارين فني نوادرات گئلريءَ جو سينگار آهن. اسپين جي عظيم فنڪارن جا سڌا جڳ مڱائيندڙ زرڻن فني شهپارا هتي سونهن جي سامان ۾ شامل آهن. مثلاً ويلاسڪيٽز وارو ”راڪيبي وينس“ شاهڪار ايل گريڪو گويا ۽ پين ڪمال جي صاحبن جا فني جواهرات ڪثرت سان موجود آهن. انگلينڊ کان هيٺ وارن ملڪن جي پڻ ڪمال جي ڪاريگرن جهڙوڪ ميملنڪ، وان آٽيڪ جو فني ڪارنامو ارنالفني ميرئيچ، وان ڊروبلن رُبنس ۽ ٻين جي مصوري جو پڻ وڏو ذخيرو موجود آهي. هتي ريمبرانت جي پڙتجسس تصويرن جي ترتيب جو پڻ عجيب نماءُ آهي.

پوسين، لورين، واٽيو ۽ ڊيوڊ وارين تصويرن جو مجموعو ملڪ ۾ موجود ويهين صديءَ جي فرانسيسي فني شاهڪارن جو هتي پهتل اوائلي حصو آهي. تنهن کانسواءِ مونيت جو شاهڪار ”واٽر ليز“ توڙي سيزاني ۽ سيوريت جون تصويري ڪاوشون پڻ هتي آويزان آهن.

جيڪڏهن توهان هن فن جو تاريخي جائزو وٺڻ چاهيو ٿا ته پوءِ توهان کي گئلري وٽ بلڪل جديد طرز واري 1991ع ۾ ڪلنڊر سينسبري عمارت ۾ انهيءَ جي شروعات ڪرڻي پوندي، منجهند جي وقت ڪمرن ۾ خصوصاً آچر تي پيهه سبب هتي تصويرن کي گهرائي سان ته ڏسڻ ئي ناممڪن ٿيو پوي ليونارڊو جو ڪارٽون ڏسڻ وارن جي هميشه تمام گهڻي رش هوندي آهي. اهو ڪارٽون سندس زبردست شاهڪار ”ورجن آف دي راکس“ جي پويان، هتي قائم هڪڙي چپيل يعني ننڍڙي عبادت گاهه، جنهن تي گولين جي ڌڪ جو اثر به نه ٿو ٿئي ۾ سجايل آهي.

روشن خياليءَ واري ۽ ان کان پوءِ واري دور جا فن پارا ته اڳوڻي مکيه عمارت ۾ زير نمائش آهن. پر هيءُ نئين سينسبري بلڊنگ پڻ، گئلريءَ ۾ سمورين تصورن جي نمائش لاءِ گهربل جڳهه مهيا ڪرڻ کان قاصر آهي. انهيءَ جي باوجود هتي وارين هيٺين گئلرين ۾ سجايل بهترين تصويرن جي عاليشان مجموعي جي مشاهدي ۾ نظر چڱڪ نه ڪندا.

ٽرافلگر اسڪوائر جي اولهه طرف جيمس گبس طرفان ارڙهين صديءَ جي شروعات ۾ اڏيل ”سينٽ مارٽن ان دي فيلڊس“ وارو چرچ قائم آهي. جنهن ۾ ڪيترائي قديم طرز جا ڪالم ۽ هڪ غير رواجي طرز جي مناري سان مهاڙي ٺهيل آهي. نئشنل گئلري جي ڀر سان سينٽ مارٽن واري جڳهه ۾ عظيم انسانن جي تصويرن جي پڻ هڪ الڳ قومي نمائش قائم ڪئي وئي آهي. جنهن کي ”نئشنل پورٽريٽ گئلري“ سڏين ٿا. هيءُ نماش سومر کان چنڇر تائين صبح 10 بجي کان شام 6 بجي تائين ۽ آچر تي منجهند 12 بجي کان شام 6 بجي تائين مفت ڏيکاري وڃي ٿي. هيءُ گئلري سن 1856ع ۾ قائم ڪئي وئي. هتي موجود نوادرات ۾ هڪڙي هينري ائين جي ماڻهو جي قد کان به وڏي تصوير آهي. جيڪا هينس هولبين جي ٺهيل آهي. بيشڪ هي ميوزم تصويرن جي مختلف فني قسمن جو تاريخي مجموعو به پيش ڪري ٿو ته ٻئي طرف برطانيا جي مشهور هستين جو تعارف پڻ

پيش ڪري ٿو. ٽيو دور گهراڻي ۽ دور سان واسطو رکندڙ شخصيتن جون تصويرون مٿين ماڙ تي سجايل آهن. وچين ماڙ تي وڪٽورين دور وارن ماڻهن جون تصويرون رکيل آهن. بلڪل هيٺئين طبقي گرائونڊ فلور تي ويهين صديءَ جي مشهور ماڻهن جهڙوڪ پوپ ايڪٽرن، رانديگرن، سياستدانن ۽ شاهي گهراڻي جي شخصيتن جون تصويرون سجايل آهن. هن عمارت جي هڪڙي حصي ۾ وقت بوقت خصوصي نمائشون پڻ لڳايون وينديون آهن. جن ۾ فوتوگرافي جون بهترين نمائشون به شامل آهن.

هن چرچ ڏسڻ کان پوءِ اسان پنڌڻي پنڌ لڏڻ جي روڊن تي گهمندا ڦرندا اڳتي وڃي رهيا آهيون. ڊبل ڊيڪرس جنهن جي ڇت ڪانهي تنهن ۾ سياح مٿي ويٺا ڪچهريون ڪري رهيا آهن. هتي سڄي انگلينڊ ۾ اهڙيون بسون جام هلن. توهان هڪڙيءَ ٽڪيٽ ۾ بس، زير زمين ٽيوب ۽ ٽرين ۾ چڙهي گهمي ڦري سگهو ٿا. انهن ۾ گهمڻ لاءِ هڪ ڏينهن هڪ هفتي ۽ سيزن ٽڪيٽ ٽين جيڪي توهان کي انهن جي اڏن تان ملي ويندا. ٽڪيٽ جو مدو جيئن وڌيڪ تنهن ڊسڪائونٽ زياده. اسان اڃا سڄو ڏينهن گهميا ڦريا آهيون. ۽ هيٺر به ڪافي وقت پنڌ ٿي پنڌ لڏڻ جا چڪر لڳاياسين سو هاڻ هڪ ٽئڪسي ڪري واپس پنهنجي رهائش واري جڳهه ڏانهن وڃي رهيا آهيون. شام جي وقت ۾ ڪافي ماڻهو فوت پاڻن تي گهمي ڦري رهيا آهن. اسان کي ٽئڪسي واري آڻي پنهنجي جڳهه پيڙو ڪيو. پوراڻي ٻڌايو ته فرخ ۽ نور به ٻاهر گهمڻ ڦرڻ لاءِ نڪري ويا آهن. اسان ڪپڙا بدلائي ريسٽ لاءِ بيد تي لپتي پاسين.

ٿورو آرام ڪري ڇانهه پي ٻاهر تهلڻ لاءِ نڪري پياسين. اسان جو گهر جيڪو Endlsham روڊ تي آهي. تنهنجي هڪ ڇيڙي تي اسڪول آهي. جنهن ۾ صبح جو ٻار اسڪول ويندا آهن. تنهن مهل اهي راند ڪندا ٽينگ ٽپا ڏيندا رهندا آهن ۽ سندن کلڻ، ڳالهائڻ صاف ٻڌڻ ۾ ايندو آهي. ننڍو ٻار ۽ پاليل جانور انسان کي انهيءَ ڪري وڻندا آهن، جو انهن جو ڪوبه مطلب مفاد ڪونه هوندو آهي. هو صرف پيار ٿي پيار ۽ معصوميت جو اهڃاڻ هوندا آهن. آئون لڏڻ ڪيترا دفعا آيو آهيان. ڪيترن ئي اسڪولن ۾ وڃڻ ٿيو آهي ۽ گهرن ۾ هتي پڙهيل ڪافي شاگردن سان ملاقات ٿي آهي پر ڪراچي جي بيسڪ ايڊيو ڪيشن به پنهنجو مٿ پاڻ آهي. هتي اسڪولن ۾ ٻار ڏاڍا صحتمند ۽ خوش نظر ايندا آهن.

هي رات جو تائيم آهي هن وقت هت هميشه خاموشي هوندي آهي. هت اسڪول تائيم کان پوءِ مون ڪوبه چوڪيدار يا گارڊ ڪونه ڏٺو. جيئن ڪراچي جي پرائيوٽ اسڪولن ۾ هوندو آهي پر اڃا اندر ماڻهو نظر اچي رهيا آهن. شايد ڪا تقريبن آهي. اسان اسڪول جي پاسي مان لنگهي اڳتي وڃي رهيا آهيون. بيلو ڪيب وارن جي آفيس، ڪپڙن ڌوئڻ جو دڪان جت ماڻهو شام جي وقت پنهنجا پنهنجا ڪپڙا کڻي اچي خودبخود ڌوئڻ ۽ جيسين ڪپڙا مشين ۾ ڌوپجي تيار ٿي ۽ سُڪي به وڃن تيسين هي ويٺا اخبارون ۽ رسالا پڙهن ۽ هڪ ٻئي سان بلڪل ڪونه ڳالهائين. پنهنجو ڪم لاهي چپ چاپ هليا وڃن پر هڪ ٻئي سان هڪ لفظ به ڪونه ڳالهائين. ان جي ابتڙ پاڻ جيڪر بس، ريل، هوائي جهاز يا ڪنهن سڀر مارڪيٽ ۾ پنهنجي ڀرسان وينل ماڻهو کي ڏسون ته ضرور به پڇون ته توهان ڪير آهيو. ڪٿي ويٺا آهيو. ڇا ڪندا آهيو. پوءِ جي ڀر واري چيس ته آئون ڪجهه ڪونه

ڪريان، غريب مسڪين آهيان ته ڳالهه ٿي پوري پر جي ان چيس ته آئون اسيمبلي ميمبر آهيان به چوڙائڻ ۽ به ٻڌائڻ منهنجو محبوب مشغلو آهي يا راشي کاتي ۾ وڏو رشوتي ڪامورو آهيان ته پوءِ توهان جي خوشامد ڪرڻ ۾ ڪا به گهٽتائي ڪا نه ٿيندي. اها به اسان جي غلام هئڻ جي هڪ نشاني آهي ته حاڪم ڪٿي به ملي ته سندس خوشامد ڪرڻ اسان جي فرض ۾ شامل آهي. اسان اڳتي مين روڊ تي پهتا آهيون. سامهون مڪڊونلڊس وارن جو دڪان آهي پر سان سپر اسٽور آهي جنهن طرف اسان وڃي رهيا آهيون. ان طرف وائين شاپ ۽ ٻيا به ڪيترن قسمن جا دڪان آهن. اسان آهستي وڃي رهيا آهيون. منا چيو ته رات جي ماني ٻاهر ڪنهن پاڪستاني هوٽل تي کائون. مون چيس ته پوءِ پاڻ کي گهر پوراڻيءَ کي ٻڌائي اچڻ گهرجي ها. هو ته ماني ٺاهي ڇڏيندو سواج نه سڀاڻي رات جو ٻاهر ماني کائينداسين. اڄ واک ڪري گهر ٿا هلون سڄو ڏينهن ٿيو آهي جو نور ۽ فرخ سان به ڪونه گذريا آهيون. سو مانيءَ تي انهن سان ڪچهري به ٿي ويندي ايئن واک به ڪندا وڃون ۽ ڪچهري به ڪندا وڃون. رستي تي هڪ پب آهي جنهن ۾ اندر درين جي شيشي مان سڀ ڪجهه نظر اچي رهيو آهي. اندر ڪافي رش آهي پر اسان هلندا وڃون.

ٻي جنگ عظيم ۾ جڏهن جرمنيءَ فرانس فتح ڪيو ته ڊيگال ۽ ٻيا ڪيترا يورپ جي ملڪن جا سربراهه پنهنجا پنهنجا ملڪ ڇڏي اچي لنڊن پيڙا ٿيا ۽ هي ريڊيو اسٽيشن ذريعي پنهنجي قومن کي حوصلو ۽ همت ڏيئي رهيا هئا تنهن دوران خود برطانيا جا ماڻهو به جنگ جي خوف ڪري ڏاڍا هراسيل هئا. ننڍا وڏا شهر سُنسان لڳا پيا هئا، پر انهيءَ دوران به حڪومت اهو حڪم جاري ڪيو ته سڄي انگلينڊ جا پب کليل رکيا وڃن ته جيئن ماڻهو اُت ايندا رهن ۽ زندگي روان دوان رهي ۽ ماڻهو همت نه هارين. واقعي ڪڏهن ڪڏهن ننڍيون ننڍيون ڳالهيون وڏا ڪم ڪريو ڇڏين.

اسان اڳتي وڃي رهيا آهيون منا چيو ته ڀُل کان پوءِ واپس ورنڊاسين اسان صبح جو به واک تي انهيءَ پل تائين ايندا آهيون. رات ٿي وئي هئي پر هنن ملڪن ۾ ڊپ ۽ خوف جي ته ڪا ڳالهه ئي ڪانهي. سو اسان پنهنجو چڪر پورو ڪري پوءِ واپس ٿينداسين. عام ماڻهوءَ کي ته ڊپ ڪونهي پر هنن ملڪن جي بادشاهن، صدرن ۽ وزيراعظم کي به تر برابر به پنهنجي ملڪ جي عوام کان خوف خطرو ڪونهي. انهيءَ جو مثال 10 ڊائونگ اسٽريٽ آهي. جت ملڪ جي وزيراعظم جي آفيس ۽ رهاڻشگاهه آهي. وزيراعظم هائوس جو در هڪ عام فٽ پاٿ تي ڪلندو آهي. جت سڄو ڏينهن عام ماڻهو ايندا ۽ ويندا رهندا آهن. حڪومت انهيءَ فٽ پاٿ کي عام پبلڪ لاءِ بند نه ڪيو آهي. هن فٽ پاٿ تي هلندڙ هڪ عام وانهڙو آساني سان ڪجهه به ڪري سگهي ٿو.

اسان پنهنجو راتونڊ ڀُل تائين مڪمل ڪري واپس گهر ڏانهن وڃي رهيا آهيون. ڪافي دڪان بند پيا آهن. ماڻهن ۽ ترٽفڪ جي رش نظر ڪانه ٿي اچي. اسان بالمر جي عام شاهراهه نه پر سيف وي Safe way واري پٺئين روڊ کان گهر ڏانهن مڙيا آهيون. انهيءَ رستي سبب ڪافي شارٽ ٿيو وڃي. گهر جي دروازي تي پهچي بيل وڄايم ته نور دروازو کوليو پاڻ خير سان گهمي ڦري اچي ويا هئا. اسان مٿئين ماڙ تي پنهنجي بيد روم ڏانهن روانا ٿياسين ٿوري دير ۾ دستور مطابق نور اسان لاءِ ماني کڻي آيو جيڪا کائي سمهي پياسين. سڄي ڏينهن جو ٿڪ هو ۽ سڀاڻي به وري سڄو ڏينهن گهمڻو ڦرڻو هو. صبح جو اٿي تيار ٿي منا ۽ مون ناشتو ڪيو. نور ۽ فرخ اڃان سُتا پيا هئا. اسان گهر کان ٻاهر

نڪري پهرئين اردو اخبار جنگ ۽ انگريزي اخبار خريد ڪري اڄ جي پنهنجي گهمڻ جي پوائنٽ تاور آف لنڊن لاءِ ٽئڪسي ڪري روانا ٿياسين.

تاور آف لنڊن وڃڻ لاءِ ٻين لنڊن جي اهم جڳهين وانگر ٽيوب سروس پڻ هلندي آهي پر اسان ٽئڪسي ڪري اوڏانهن وباسين، صبح سوڀر آهي ڪا گهڻي رش ڪانهي. ٽئڪسي واري اسان کي لنڊن جو سير ڪرائي لنڊن برج مٿان ڦيرائي آڻي تاور آف لنڊن جي اڳيان لاٿو. تاور آف لنڊن ٽيمس نديءَ جي بلڪل ڪپ تي آهي ۽ ڏاڍي پرڪشش جڳهه تي ٺهيل آهي. هت ٽيمس نديءَ جي ٻنهي ڪپرن تي لنڊن جون اهم جڳهون ٺهيل آهن. جت سياح وڏي تعداد ۾ گهمڻ اچن ٿا جن ۾:

1- تاور آف لنڊن

2- لنڊن برج

3- سائوٿ وارڪ ڪيٿيڊرل

4- شيڪسپيئر گلوب ٿيٽر

5- لائيڊ بلڊنگ

6- ڪئنسين اسٽريٽ

7- بئنڪ آف انگلينڊ

8- مينشن هائوس

۽ ٻيون ڪوڙ ساريون جڳهون آهن. لنڊن تاور جي ڀرسان ڪي ايف سي وارن جي هڪ بهترين ريسٽورانٽ آهي جت هر وقت رش لڳي پئي آهي. انهيءَ کانسواءِ ٻيا به ڪيترا شاپس آهن. خاص ڪري هتان ئي ٽيمس ندي جي سير لاءِ توهان کي بيشمار بوٽس ملنديون جن ۾ چڙهي گهمي ڦري واپس هتي اچي لهو. يا ڪنهن ٻئي هنڌ اها توهان جي مرضي، مطلب ته هر وقت هن جڳهه تي رونق ۽ چهچتو لڳو پيو آهي. هتي هزارن جي تعداد ۾ سياح ٻيا اچن ۽ وڃن، تاور آف لنڊن جي به اندر ۽ ڀرسان تمام وڏا گهاٽا وڻ بيٺل آهن. جن جي هيٺيان بيشمار ڪاٺ جون بئنجون پيون آهن. انهن تي ويهي سياح ٽيمس نديءَ ۾ هلندڙ لانچون ڏسي لطف اندوز ٿي رهيا آهن. تاور آف لنڊن ۾ داخل ٿيڻ لاءِ وڏيون وڏيون قطارون لڳيون پيون آهن. اسان به هڪ قطار ۾ بيهي رهيا سين. برٽش ميوزم ۾ داخل ٿيڻ لاءِ ڪا به في ڪانهي پر هت تاور آف لنڊن ۾ داخلا في آهي ۽ انهيءَ جي ٽڪيٽ وٺڻ لاءِ اسان قطار ۾ بيٺا آهيون. پنهنجي واري تي اسان کي به ٽڪيٽ ملي جيڪا هت ۾ ڪٿي تاور آف لنڊن جي اندر داخل ٿيڻ لاءِ مين گيت تي اچي بيٺا سين گيت بند آهي. تاور آف لنڊن جي اندر جو سير پاڻ مرادون پر سڄو سير گائيڊ گروپ جي شڪل ۾ ڪرائيندا آهن. تنهنڪري جيئن جيئن گائيڊ وندا ٿين. تيئن تيئن ماڻهو اندر داخل ٿين ۽ انهن کي اول کان آخر تائين گهمائي ڦيرائي ٻاهر روانو ڪن.

فرانس جي لوور عجائب گهر ۾ يورپ جا سياح گهڻي تعداد ۾ انهيءَ ڪري وڃن جو انهيءَ ۾ مونا ليزا جي تصوير رکيل آهي ۽ تاور آف لنڊن ۾ هندستاني، پاڪستاني ۽ بنگلاديشي وڏي تعداد ۾ انهيءَ ڪري وڃن جو هت هندستان جو مشهور هيرو ڪوه نور رکيل آهي. جيڪو ماڻهو تاور آف لنڊن گهمي ڏسي سگهي ٿو. تنهن ڪري هت هندستان ۽ پاڪستان جا ماڻهو وڏي تعداد ۾ اچن، اهڙي طرح سان ٽيپو سلطان جي تلوار وري اسڪاٽ لينڊ جي تاريخي قلعي ڪئيسل آف ايڊنبرگ ۾ رکيل

آهي. اسان سان گڏ ننڍڙن ٻارن جو هڪ گروپ به شامل آهي. جنهن کي سندن ماسٽريائي هر هڪ ڳالهه سمجھائي رهي آهي.

ڪيڏا نه پيارا ٻارڙا آهن. پنهنجي استاد جي هر ڳالهه ڌيان سان ٻڌي رهيا آهن ۽ معصوم زبان ۾ پنهنجي استاد کان سوال ڪري رهيا آهن. منا تمام ڌيان سان کين ڏسي رهي آهي ۽ مون کي ٻڌائي رهي آهي. هت اسان کي هڪ سنڌي فئملي به گڏي جيڪي حيدرآباد جا آهن. اسان جو گائيد اسان کي هر هڪ شيءِ جي باري ۾ اهڙي ته سهڻي نموني سان سمجھائي رهيو آهي. جن ته هر هڪ شيءِ جي اسان جي اڳيان تصوير چڪجي وئي. پاڻ هر هڪ ڳالهه تمام وڏي آواز ۽ تقرير جي انداز ۾ ٻڌائي ۽ سمجھائي رهيو آهي. سلسلو اول کان آخر تائين جاري رهيو. ٿاور آف لنڊن ٽوڪيو ٿاور ۽ ايفل ٿاور وانگر صرف ٿاور نه پر هڪ قلعي نما محل آهي جنهن جي هڪ وڏي تاريخ آهي جيڪا سون سالن تي محيط آهي پر انهيءَ جي مقابلي ۾ ٽوڪيو ۽ پئرس وارا ٿاور جديد دور جي ٿاورن جي عڪاسي ڪن ٿا. ٻنهي جي پنهنجي پنهنجي جدا ۽ منفرد حيثيت آهي. ٻنهي کي هر روز سڄي دنيا جا ماڻهو هزارن جي تعداد ۾ ڏسن ٿا. اسان ٿاور جي ٻاهران ٿاور جي باري ۾ هڪ ڪتاب خريد ڪيو آهي. جنهن کي آهستي آهستي پڙهندا گائيد کي ٻڌندا، فوٽو ڪڍندا اڳتي وڌي رهيا آهيون.

ٿاور تي لڳل جهنڊي ڏانهن اشارو ڪري منا پڇيو ته هي ڇا جو جهنڊو آهي، مون کيس ٻڌايو ته هي برطانيا جو قومي جهنڊو آهي.

لنڊن ٿاور شهر تي نو سئو سالن کان وڌيڪ وقت حڪمراني ڪئي آهي ۽ اڄ پڻ اهوراڄڌانيءَ جو سڀ کان وڌيڪ اهم علامت وارو ۽ سياحن لاءِ جڳ مشهور ۽ پرڪشش آهي.

پنهنجي طويل تاريخ دوران هي ٿاور شاهي محل، قلعو، قيد خانو، قاسي گهاٽ، اسلحي گاهه، ڪارخانو، ضرب خانو، چڙيا گهر ان سان گڏ شاهي جواهرات، نوادرات ۽ هٿيارن جو نمائش گهر به رهيو آهي. اڄ اهو ٿاور برطانوي تاريخ جي طاقتور ترين علامتن يعني قديم شاهي غلامن، لنڊن جي ڪانگن جيڪي بلڪل تر جي ڪانگن جهڙا ڪارا ۽ وڏا ڪانگا آهن ۽ شاهي هيرو جواهرن جو گهر آهي. لنڊن ٿاور حقيقت ۾ هڪ نه پر گهڻن ئي ٿاورن، محلن، قلعن ۽ متفرڪ جڳهين جو مجموعو آهي. جن کي پسڻ ۽ پروڙڻ سان متاثر ڪندڙ ڄاڻ ۽ لطف حاصل ٿئي ٿو. هيٺ انهيءَ جو مختصر جائزو پيش ڪجي ٿو.

الهندو شاهي دروازو ۽ آبي رستو

هي علائقو لنڊن ٿاور جي سياحن لاءِ مقرر ڪيل مکيه دروازي کان وٺي آبي رستي جي دنگ وٽ ڪريڊل ٿاور تائين مشتمل آهي. هي ماڳ ٿاور وٽ پهچڻ شرط يا ته موٽندي ٿاور ڇڏڻ وقت گهمي سگهجي ٿو.

الهندو لنگه

ايدورڊ پهرئين جي وقت کان وٺي (1272ع کان 1307ع) محل ۾ ويڃڻ جو مکيه زميني رستو ڪيترن ٿاورن ۽ لچڪدار پلين مان گذرندو هو جيڪو پوءِ ٿيندڙ ڪيترين ئي ترميمن سبب، اڄ اها اصلي صورت وڃائي ويٺو آهي. ايدورڊ اول طرفان قلعي ۾ ٿيل توسيع ۾ نئين ٻاهرئين پناهه ديوار ۽ شهر ۽ نديءَ وارا مکيه دروازا شامل آهن. شهر جي طرف وارو نئون شاهي دروازو 1275ع کان 1281ع

جي وچ ۾ اڏيو جنهن ۾ ٽي ٽاور (1) لائين ٽاور (2) مڊل ٽاور ۽ (3) باءِ وارڊ ٽاور جوڙيا ويا. لائين ٽاور بعد ۾ ڊاٽو ويو. هن وقت جديد ڪنڪريٽ پل، ٽاور هل کان مڊل ٽاور تائين وڃي ٿي. جديد پل تان قديم لچڪدار پل جا آثار ۽ لائين ٽاور جي ٻاهرين ديوار ڏسڻ ۾ اچي ٿي. جنهن جا پٿر ٽاور شاپ جي اڳيان ٺهيل پٿريءَ ۾ لڳل نظر ايندا.

هن ٽاور ۾ شاهي چڙيا گهر قائم هو. جنهن ۾ شينهن به هوندا هئا. تنهن ڪري هن ٽاور جو نالو ”لائين ٽاور“ رکيو ويو. شاهي چڙيا گهر 1834 ۾ موجوده لنڊن زوڏانهن منتقل ڪري لائين ٽاور کي ڏاهي انهيءَ هنڌ پمپ هائوس اڏيو ۽ ان کي ٽاور شاپ طور استعمال ڪجي ٿو.

مڊل ٽاور

لائين ٽاور کان مڊل ٽاور ڏانهن هڪڙي لچڪدار ننڍي پل هئي سا هاڻي ڦٽي وئي آهي. 1717ع ۾ جارج اول مڊل ٽاور ۾ ترميم ۽ ڪجهه سڌارو ڪري گيت تي هٿيار وغيره چاڙهيا. هي ٽاور هن وقت يئومين گارڊ (قديم غلام محافظ) جي رهائشگاهه آهي. ٽاور جو بچاءُ حقيقتاً گيت وٽ لوهي سيخن جي ٺهيل ٻن تاقن کي زمين ۾ لڳل کانچن ۾ لڳائي ڦاٽڪ بند ڪرڻ سان ٿيندو هو. اهي کانچا اڄ به ڏسڻ ۾ اچن ٿا.

باءِ وارڊ ٽاور

مڊل ٽاور ۽ باءِ وارڊ ٽاور جي وچ ۾ هڪ ننڍو رستو هوندو هو جنهن ۾ اصل کان هڪ لچڪدار پل هوندي هئي. ياد رکڻ گهرجي ته انهيءَ هنڌ موجود ڪاهيءَ ۾ 1843ع تائين پاڻي ڀريل هوندو هو. هي گيت هائوس ايڊورڊ اول جي ٺهرايل ٻن گول ٽاورن سميت اڃا تائين گهڻن ئي اصل مهانڊن جو حامل آهي. مڊل ٽاور وانگر باءِ وارڊ ٽاور پڻ لوهي سيخن جي ٺهيل ٻن تاقن سان ڦاٽڪ بند ڪري محفوظ رکيو ويندو هو. ڦاٽڪ وٽان لنگهندي اهو سيخدار تاقن ۽ خوني سوراخن جو سلسلو ڏسڻ ۾ ايندو جيڪي سوراخ شايد حملہ آور دشمنن طرفان گيت کي باهه سان ساڙڻ لاءِ استعمال ڪيا ويا هئا. ڦاٽڪ جي اڳئين پاسي ساڄي طرف تير اندازيءَ لاءِ ٺهيل اصلي سوراخ آهي. جيڪو ڦاٽڪ جي حفاظت لاءِ استعمال ٿيندو هو.

ڦاٽڪ جي ٿورو پويان ساڄي طرف هڪ ننڍو خانگي لنگهه آهي. جيڪو گهاٽ کان ٽاور ڏانهن ويندڙ هو ۽ شاهي خاندان پاران پندرهنين ۽ سورهنين صدين دوران استعمال هيٺ هو. انهيءَ لنگهه تي ننڍڙي ڦاٽڪ ۽ گهاٽ واري پاسي کان لچڪدار پل پڻ ڏسي سگهجي ٿي. اهو پوسٽرن گيت اصل ۾ ايڊورڊ اول ٺهرايو هو. پر سندس موجوده صورت پندرهنين صديءَ کان شمار ڪجي ٿي.

واٽرلين يا آبي رستو

باءِ وارڊ ٽاور جي هيٺان لنگهڻ کان پوءِ اوهان انهيءَ هنڌ پهچندا جتي اوهان جي کاٻي هٿ تي اتر طرف ويندڙ ضرب خاني واري گهٽي آهي ۽ اڳيان آٿو- واٽر لين. اهو هنڌ ايڊورڊ اول جي دور وارو آٿوٽر وارڊ يعني خارجي ميدان آهي. اهو وارڊ ايڊورڊ اول طرفان لنڊن ٽاور جي توسيع دوران ان وقت قائم ڪيو ويو. جڏهن 1275ع کان 1282ع جي وچ ۾ محل جي اولهه، اتر ۽ اوڀر طرفن کان هڪ نئين ٻاهرين بچاءُ واري اضافي ديوار (آٿوٽر ڪرتين وال) تعمير ڪئي وئي ندي سان لڳو لڳ موجود واٽرلين وارو سمورو علائقو آٿوٽر وارڊ قرار ڏنو ويو ۽ ٿيمس ندي جي ڪناري سان لڳو لڳ ٽاورن تي

مشتمل بچاءَ جي شاهي ديوار تعمير ڪئي وئي انهيءَ کان اڳ اندروني پناهه واري ديوار تي اڏيل سمورا تاور ندي جي ڪپ تي قائم هئا. تنهن ڪري انهيءَ هنڌ جو نالو واٽر لين سڏيو ويو. اندرين ۽ ٻاهرين بچاءَ جي ديوارن جي وچ واري بيل تاور کان وٺي سالت تاور تائين واري ايراضيءَ جو تمام وڏو حصو واقعاً شاهي ضرب خاني وارن جي ورڪشاپ آفيسن ۽ گهرن جي قبضي هيٺ هو جيڪي ملڪي ناڻي جا سڪا تيار ڪندا هئا. بيل تاور جو اتر يون پاڻو اڃا تائين منت اسٽريٽ طور جاتو وڃي ٿو. منت اسٽريٽ لڳ، اڳيان نهارڻ سان ٻاهرين بچاءَ واري ديوار جي پويان چبوترن تي ٺهيل ارڙهين صديءَ وارن گهرڙن جي قطار نظر ايندي جتي يثومين واردر پنهنجن ڪتبن سميت رهن ٿا.

بيل تاور

بيل تاور، منت اسٽريٽ ۽ واٽر لين واري ڪنڊ تي ٺهيل آهي ۽ وائيت تاور کانسواءِ محل جي سمورن تاورن ۾ پراڻو آهي. بيل تاور ۽ ساڻس ملندڙ ڪريٽن وال جيڪا واٽر لين سان لڳو لڳ وڌندي بلدي تاور سان ملي ٿي. لنڊن تاور ۾ 1190ع واري اوائلي توسيع ۾ شمار ڪجن ٿا جنهن وقت اهي درياءَ جي ڪپ تي موجود هئا. بيل تاور جي بنياد وارا بلاڪ ان جي ڀرسان موجود هڪ ڪڏي مان ندي جي ڪپ تي موجود ڏسي سگهن ٿا. تاور جي بناوت مان اندازو آهي ته شايد اهو ٻن مرحلن ۾ تعمير ٿيل آهي. مٿين ٻي ماڙ جيڪا گول آهي سا هيٺئين پنج ڪنڊي طبقي مٿان پوئين مرحلي ۾ اڏيل پائنجي ٿي.

جيتوڻيڪ موجوده بيل تاور 1651ع کان موجود ڄاڻايو وڃي ٿو پر ڪرفيو جو گهنڊ هن تاور مان گهٽ ۾ گهٽ 5 سئو سالن کان وڃندو رهي ٿو. لنڊن تاور جي تاريخ ۾ ڪانسٽيبل جي رهائش گاهه بيل تاور سان گهڻو اڳ ڳنڍي وئي.

ٽيوڊور بادشاهن جي زير حڪومت جڏهن محل جي محافظ اعليٰ ڪانسٽيبل جي نائب يعني ليفٽيننٽ جنهن کي ريزيڊنٽ ڊپٽي به سڏبو هو. ان جي ڊيوٽي ۾ قيدين جي سلامتي شامل هئي. ان وقت بيل تاور تمام مکيه حيثيت وارن قيدين جي رهائش گاهه بڻجي ويو. جهڙوڪ سرٿامس مور ۽ شهزادي ايلزبيٿ جيڪا راڻي ايلزبيٿ اول هئي. واٽر لين سان گڏ اڳيان وڌڻ سان مٿي ڪاٻي طرف موجوده راڻي جي رهائش جو پويون حصو ڏسڻ ۾ ايندو. جتي تاور جو گورنر اڃا تائين رهندو آهي. ٿورو اڳتي توهان جي ساڄي طرف تي ميڊيٽيول پبليس جو گيت آهي. ۽ ٿورو پوئتي ٿرائيٽرس گيت آهي. بلدي تاور جو رستو مخالف رخ ۾ انروارڊ ڏانهن وڃي ٿو.

ٿرائيٽرس گيت

سينٽ ٿامس جو تاور بادشاهه جي رهائش لاءِ بادشاهه ايڊورڊ اول سن 1275ع جي وچ ۾ اڏايو. بلدي تاور واري آبي رستي بچاءَ هن تاور لاءِ الڳ هڪ نئون آبي رستو پڻ جوڙايو ويو. انهيءَ نهر کان ايندڙ آبي ڦاٽڪ کي ٿرائيٽرس گيت سڏجي ٿو. چيو وڃي ٿو ته ڪيترائي حڪومت جا غدار ماڻهو انهيءَ ڦاٽڪ مان داخل ٿيا هئا. مثلاً راڻي ايني بولين ۽ سرٿامس مور سندن اهو سفر آخري ٿيڻو هو. وائيت تاور جي ڇت تي ٺهيل ٽانڪيءَ ۾ پاڻي پهچائڻ لاءِ ٿرائيٽرس گيت جي پويان هڪڙي ڀول ۾ مشين استعمال ٿيندي هئي. مشين اصل ۾ پاڻيءَ جي زور تي يا وري گهوڙي جي طاقت سان ڪم ڪندي هئي ۽ پاڻ تي هلائي ويندي هئي. سن 1724-26ع ۾ مشين بندوڦن جي نالين ۾ سوراخ

ڪرڻ لاءِ ڪم ايندڙ مشينون هلائڻ لاءِ استعمال ڪئي وئي 1860ع ۾ ان کي هٽايو ويو.

هينري ٽئين وارو گيت ۽ لوئر ويڪ فيلڊ ٽاور

واٽر لين سان اڳتي وڌندي، اوڻويهين صديءَ واري پل هيٺيان هينري ٽئين واري ذاتي آبي ڦاٽڪ جا آثار نظر ايندا. ڄاڻايل پل سينٽ ٿامس واري ٽاور ۽ ويڪ فيلڊ ٽاور کي ملائي ٿي. اهو آبي ڦاٽڪ اصل ۾ نهر کان سڌو ويڪ فيلڊ ٽاور جي هيٺئين طبق ۾ داخل ٿيندو هوندو. ويڪ فيلڊ ٽاور جي هيٺئين طبق ۾ محافظن لاءِ هڪڙو ڪمرو هو. واٽر گيت تي چوڪي ڏيندڙ سپاهيءَ انهيءَ ڪمري ۾ رهندا هئا. اهي سپاهي لڳ ڀڳ 1280ع تائين تير بازيءَ جي ڳڙڪين وسيلي نهر تي چوڪي ڏيندا آيا. جڏهن نهر جي صفا لڳ ڪپ سان هڪڙي نئين ٻاهرئين بچاءُ واري ٽاورن تي مشتمل پت اڏي آئوٽر وارڊ قائم ڪيو ويو. تڏهن انهيءَ هيٺئين طبق جون تير اندازيءَ واريون ڳڙڪيون بند ڪري، فرش کي ٻاهرئين زمين جي ليول مطابق مٿي ڪيو ويو هو پر پوءِ اها پراڻي وري خارج ڪرائي وئي جيئن ته اسٽن جي پٿرن تي ٿيل ڪم کي اصل حالت ۾ ڏيکاري سگهجي. اصلي حالت کي مڪمل ڪرڻ لاءِ مٿئين ڪمري ۾ ڪاٺ جو فرش نئين سر اصلي نموني مطابق تعمير ڪيو ويو آهي. انگلينڊ ۾ گهڻيون جڳهيون اڄ به ڪاٺ جون ٺهيل آهن. ڪاٺ جي جڳهين ۾ سردي گهٽ لڳي. اڄڪلهه ته هر شيءِ سينٽرلي هٿيڊ آهي پر تڏهن به هت گهر ڪاٺ جا ٺاهين. جنهن گهر ۾ اسان رهيل آهيون. اهو به ڪاٺ جو ٺهيل آهي. ويڪ فيلڊ ٽاور جو مٿيون طبق وچئين دور جي محل جي هڪ ڀاڱي طور عوام لاءِ نمائش خاطر کليل آهي.

ويڪ فيلڊ جي هيٺئين طبق مان نڪري کاٻي طرف مڙي بلدي ٽاور جي ڦاٽڪ مان لنگهي واپس اچي واٽر لين ۾ داخل ٿيندو.

ڪريڊل ٽاور

واٽر لين تي اڃا وڌيڪ اڳتي ڪريڊل ٽاور ٺهيل آهي. جيڪو بادشاهه ايڊورڊ ٽئين (1377ع-1327ع) پنهنجي رهائشگاهه لاءِ ذاتي استعمال واري هڪ نئين آبي ڦاٽڪ طور تعمير ڪرايو هو. بادشاهه جي رهائش ان وقت لينٿرن ٽاور ۽ ان جي آسپاس جاين تي مشتمل هئي. ڦاٽڪ اندر لوهي سيخن واري دروازي جي ڇهل لاءِ فرش ۾ ٺهيل ڪانچا اڃا تائين ڏسجن پيا. پٿر جي ٺهيل سهڻي گولائي واري ڇت پٿر قابل توجهه آهي.

ڪريڊل ٽاور بعد ۾ قيد خاني طور استعمال ٿيو. سن 1599ع ۾ ٻن قيدين هر هڪ نالي

1- فادر جان گيرارڊ ۽ 2- جان آرڊن

ٽاور مان ڀڄڻ جو بندوبست ڪيو. اهي ٽاور مان رسي ذريعي نڪري هيٺ پاڻيءَ سان ڀريل ڪاهي ۾ سندن ساٿين پاران تيار بيٺل ٻيڙيءَ تي چڙهي فرار ٿيڻ ۾ ڪامياب ٿيا. ڪريڊل ٽاور جي سامهون راڻي ايلزبيت ثانيءَ وارو آرچ ڦاٽڪ آهي. جيڪو انوارڊ ڏانهن وڃي ٿو. هت ڪافي سياحن فوتا ڪڍيا جنهن کان پوءِ اسان جو هي ڦاٽڪ اڳتي وڌيو.

ميڊيٽيول محل

ميڊيٽيول محل ۾ داخل ٿيڻ جو رستو واٽر لين ۾ ٽرائيٽرس گيت جي ڀرسان آهي. لنڊن ٽاور جي عمارتن جو اهو تعداد جن کي بادشاهه شهر ۾ موجودگيءَ دوران رهائش طور استعمال ڪندا هئا، انهن

جڳهين جو گڏيل نالو ميڊيٽيول محل رکيو ويو. انهن مان به مکيه حصي کي انموسٽ وارڊ چئجي ٿو. تنهن حصي ۾ سير ڪندي وال واک جي ڏکڻ کان ۽ ويڪر فيلڊ ۽ لينٿرن ٽاورن وچان به ڏسي سگهيو. **سينٽ ٿامس وارو ٽاور**

هي ٽاور بادشاهه ايڊورڊ اول 1275ع کان 1279ع تائين ٻن مقصدن ڪارڻ جوڙايو هو. يعني هڪ ته بادشاهه جي رهائش لاءِ وڌيڪ جڳهه جو حصول ۽ ٻيو انهيءَ سان گڏ هڪ اهڙو نئون آبي گهاٽ جنهن وسيلي بادشاهه نديءَ جي طرف کان محل ۾ پهچي سگهي. هن ٽاور کي هاڻي ٿرائيٽرس گيت سڏجي ٿو ڇو ته انتظاميه جو خيال هو ته غداريءَ واري مقصد سان ويست منسٽر کان هتي ايندڙ ماڻهو انهيءَ ڦاٽڪ مان داخل ٿي هن محل ۾ پهتا هئا.

هن ٽاور جي بناوت ۾ ڪيتريون ئي تبديليون ڪيون پئي ويون آهن. قديم آثارن جي اصلي صورت ۽ پوءِ ٿيل تبديلين کي ڏيکارڻ لاءِ جيڪي تيرهين صديءَ کان وٺي اتي ٿينديون رهيون آهن. هن ٽاور جي پهرئين چيمبر کي جيئن جو تيئن رهڻ ڏنو ويو آهي.

سن 1532ع ۾ بادشاهه هينري اٺين جي ٻيو نمبر زال ايني بولين جي تاجپوشي جي تياريءَ جي سلسلي ۾ اعليٰ عملدارن ۽ دربارين جي رهائش جي لاءِ هن ٽاور جي نئين سر وڌي پئماني تي تعمير ٿي. ارڙهين صديءَ جي شروع ڌاري ٽاور جي حالت افسوسناڪ ٿي وئي. بندوڦن جي نالين ۾ سوراخ ٺاهڻ لاءِ ڪم ايندڙ مشينون سنڀاليندڙ مستري، قديم غلام محافظن جو ڪجهه تعداد ۽ ٽاور ۾ قائم اسپتال ۾ داخل مريضن جي رهائش جو بندوبست پڻ هتي ئي ڪيل هو.

1860ع ۾ ٽاور جي اصليت کي بحال ڪرڻ لاءِ هڪ ماهر تعميرات اينٿوني سالون کي مقرر ڪيو ويو. اڄ هي ٽاور انهيءَ آب تاب سان قائم آهي. جيئن سالون ٺهرايو هو. ٽاور جواهرات خاني جي ناظم ۽ ڪجهه عرصو پوءِ لنڊن ٽاور جي ڊپٽي گورنر جي رهائش لاءِ ڪم آيو. جواهرات خانو ڀرسان موجود ويڪر فيلڊ ٽاور ۾ قائم هو. هي ٽاور فقط 1990ع کان عوام جي سير لاءِ کوليو ويو. هن ٽاور جو پهريون اڻ تبديل شده ڪمر و بادشاهه جو ميگنا ڪيمرا شاهي ڪمر و ليکبو هو. هن چيمبر ۾ اسٽرانگ روم خواب گاهه ۽ غسل خاني جو بندوبست هو. بدقسمتيءَ سان ڄاڻايل ڪوائف مان هن وقت باقي تمام ٿورو بچيو آهي پر چيمبر ۾ ٺهيل هڪ سوڙهي گذرگاهه ۾ موجود اهو اسٽرانگ روم ۽ غسل خاني جا نشان ڏسڻ ۾ ايندا. انهيءَ هنڌ وٽان نهر جو نظارو ڪري سگهجي ٿو. چيمبر کي اهڙي طرح ڊيڪوريت ڪيو ويو آهي، جيئن اندازاً بادشاهه ايڊورڊ اول جي وقت ۾ هوندو. ٿيل تبديلين جا اهڃاڻ به پنهنجي جاءِ تي موجود آهن. انهيءَ تبديليءَ جي باري ۾ گائيڊ اسان کي سٺي نموني سمجهايو.

ٻيو نمبر ڪمر واصل ۾ بادشاهه جو ذاتي ڪمر و آڻا هو ۽ ان کي پڻ شاهي ڪمري وانگر نئين سر تعمير ڪيو ويو. هتي بادشاهه ماني کائيندو. وندرندو ۽ عبادت ڪندو هو. هڪ ننڍي گذرگاهه جتان اصل ۾ ٿيمس نهر جو نظارو ڪبو هو ۽ هاڻي اتان کان گهاٽ ۽ ٽاور برج به ڏسجي ٿي. انهيءَ گذرگاهه ۾ عبادت ڪندو هو. انهيءَ گذرگاهه ۾ عبادت لاءِ هڪڙي ننڍي ڊيسڪ رکيل آهي.

اوڻيهين صديءَ ۾ ٺهيل هڪڙي ڊڪيل پل آهي، جيڪا هن ٽاور کان ويڪر فيلڊ ٽاور ڏانهن وٺي وڃي ٿي.

ويڪ فيلڊ ٽاور

هيءَ ٽاور لنڊن ٽاور جي سڀني ٽاورن ۾ وائيت ٽاور کان پوءِ ٻيو نمبر وڏو ٽاور آهي. اڳ ۾ موجوده محل جي عمارت ۾ واڌاري طور هي ٽاور 1220ع کان 1240ع جي وچ ۾ بادشاهه هينري ٽئين جي دور حڪومت ۾ جوڙيو ويو. بادشاهه جي مکيه ذاتي ڪمري جي حيثيت سان گڏوگڏ محل جي وڌايل بچاءَ وارن عناصر ۾ هيءَ ٽاور مضبوط هنڌ هو. نديءَ جي صفا ڪپ تي هئڻ ڪري هڪ پاسي مکيه آبي ڦاٽڪ تي ضابطو رکندو آيو. جيڪو پوءِ بلدي ٽاور سان ملايو ويو ۽ ٻئي طرف درياءَ کان محل ڏانهن ويندڙ ننڍو پويون گذرگاهه پڻ هو. جيڪو واٽر لين ۾ ڏسي سگهجي ٿو. واٽر لين وٽان ويڪ فيلڊ ٽاور جي هيٺين چيمبر جو معائنو ڪري سگهجي ٿو. جتي ڪنهن وقت ۾ محافظن جو هڪ ڪمرو به هوندو هو.

ٽاور جو مٿيون طبق، وڏين درين ۽ بخاري وارو چيمبر جنهن جي گولائي واري ڇت اوڻهين صديءَ ۾ نئين سر تعمير ڪئي وئي، بادشاهه هينري ٽئين جي ذاتي خواب گاهه طور تعمير ٿيو هو. سندس بسترواٽر اوڀر ۾ موجود خلوت خاني ۾ رکيل هوندو. ان وقت اولهه ۾ خانگي هال قائم هوندو جتي بادشاهه پنهنجي صلاحڪار ڪائونسل سان ملندو هوندو ۽ طعام تواضع ڪندو هوندو.

لکيل احوالن، شاهدين ۽ بچي ويل سامان جي آڌار تي ڪمرن کي اندر بادشاهه ايڊورڊ اول جي وقت ۾ ٿيندڙ سينگار ۽ آرائش وانگر آراسته ڪيو ويو آهي. ايڊورڊ اول جي وقت ۾ هن ڪمري جي خواب گاهه واري حيثيت ختم ٿي ۽ اهو سينٽ ٿامس جي ٽاور واري هڪ نئين چيمبر جو انتظار گاهه طور ڪم اچڻ لڳو. ايئن ئي هي ڪمرو وري حاضريءَ جو ڪمرو يا شاهي تخت واري چيمبر طور ڪم اچي ٿو. ويٽ منسٽر ايبلي ۾ رکيل تاجپوشي لاءِ ڪم ايندڙ ڪرسيءَ جو نقل ڪري ٺاهيل تخت ڪمري ۾ اولهه طرف ٺهيل دڪيءَ تي رکيل آهي. 1307ع ۾ ايڊورڊ جي وفات بعد بادشاهه جو ذاتي چيمبر لينٽرن ٽاور ۾ منتقل ڪيو ويو ۽ ويڪ فيلڊ ٽاور جي رهائشي حيثيت ختم ٿي وئي.

ڪاٺ جي رنگيل پردي پويان هڪ ننڍڙي عبادت گاهه ٺهيل آهي. جنهن ۾ شيشي جي درين مان روشني پهچي ٿي. ان ۾ پادري جي ويهڻ لاءِ هڪڙي صندلي، ساڄي طرف برتن ڌوئڻ جي گهيندي ۽ کاٻي طرف ٽائون رکڻ لاءِ ڪپڙ رکيل هو. ڪاٺ وارو اسڪرين وچ تيرهين صديءَ جي آڪسفورڊ شائر واري اسڪرين جو نقل ڪري ٺاهيل هو. روايت موجب هيءَ عبادتگاهه خصوصي طور هينري ڇهين سان وابسته آهي. هينري ڇهون 1422 کان 1461ع تائين ۽ پوءِ به وري 1470 کان 1471ع تائين انگلينڊ جو پلاٽيجينٽ (لينڪيسٽر) خاندان گهراڻي جو بادشاهه ٿي گذريو آهي. هن کي 1471ع ۾ نئين يارڪسٽ بادشاهه ايڊورڊ چوٿين خانداني ويڙهه (وارس آف روزز) دوران قيد ڪيو ۽ کيس ويڪ فيلڊ ٽاور ۾ سندس حيثيت موافق رهايو ويو ۽ پوءِ ٿوري عرصي ۾ ئي کيس بادشاهه جي حڪم سان عبادت دوران قتل ڪيو ويو.

حقيقت ۾ هينري ڇهين جي قيد کان گهڻو وقت اڳ ئي ويڪ فيلڊ ٽاور سرڪاري رڪارڊ ۽ ڪاغذن جي آفيس ۾ تبديل ٿي ويو هو. تنهنڪري اهو گمان غالب آهي ته کيس لينٽرن ٽاور ۾ ئي رکيو ويو هجي جتي نئون بادشاهه خود رهندو هو.

جڏهن سرڪاري رڪارڊ چانسري لين ۾ پنهنجي نئين آفيس ۾ منتقل ٿي ويو جيڪا 1856ع ۾

ڪلي هئي ته ان وقت ويڪ فيلڊ ٽاور جي مٿئين طبق ۾ شاهي تاج ۽ جواهرات جو گهر قائم ڪيو ويو. تان جوا هو وري 1967ع ۾ نئين جوئيل هائوس ۾ منتقل ٿي ويو. نيٺ 1994ع ۾ اڃا به هڪڙي نئين جوئيل هائوس جو قيام عمل ۾ آندو ويو جيڪو اڃا تائين قائم آهي.

وال واڪ

ويڪ فيلڊ ٽاور وٽان سيٽهي چڙهندي توهان وال واڪ تي پهچندا، ديوار جو هيءَ هنڌ لنڊن ٽاور جي سڀ کان وڌيڪ اندرئين حصي جي نقشي کي سمجهڻ لاءِ تمام سٺو آهي. اڄ اها چپر واري ايراضي ٽاور جي اوائلي تاريخ سان گهٽ وابسته لڳي ٿي، پر حقيقت ۾ اها محل جي بلڪل اصل شامل عنصرن مان هڪ آهي. وائيت ٽاور جي اوڀر ۾ چپر تي ٿيل نشان اٽڪل 200ع ۾ اڏيل رومي ديوار جو ليڪو آهي. جنهن سان گڏ اٽڪل 400ع ۾ اڏيل رومي قلعي جو بنياد موجود آهي. جنهن جي مٿان يارهين صديءَ ۾ وارڊ روب ٽاور اڏيو ويو. وال واڪ جي بلڪل هيٺان درياءَ جي طرف کان شهر کي ڏنل پٽ جو حصو ٻاهر ظاهر آهي. هيءَ پٽ اٽڪل 390ع ۾ جوڙيل هئي ۽ اها گئلري واري ڏڪان جي سامهون ڏسي سگهجي ٿي.

حقيقت ۾ وائيت ٽاور انهيءَ رومي ديوار جي اندرئين ايراضي ۾ اڏيل هو. اتر ۽ اوڀر طرف کان شاهي ڪاهي ٺاهي ان جي ڪناري تي مٽيءَ جو وڏو بند ٻڌي ان جي مٿان ڪاٺ جي ديوار ٺاهي ٽاور کي محفوظ ڪيو ويو. ٽاور جي حفاظت لاءِ ان کان پوءِ وڌيڪ اپاءُ ورتا ويا ۽ ٽاور جي اڳئين طرف واري ايراضي تيرهين صديءَ ۾ ٽاور جي ڏکڻ اولهه ڪنڊ تي هڪ شاهي گيت هائوس اڏي بند ڪئي وئي. وائيت ٽاور جي کاٻي طرف ان جا بنياد ڏسي سگهجن ٿا. انهيءَ گيت کي ڪولڊ هاربر گيت سڏيو هو ۽ اتان کان محل جي بلڪل اندرئين ڀاڱي ۾ وڃي سگهيو هو. ويڪ فيلڊ ٽاور ۽ هن گيت هائوس جي وچ ۾ انهيءَ ديوار جا آثار موجود آهن، جيڪا محل جي انهيءَ انموسٽ وارڊ جي اولهه طرف جو بچاءُ ڪندي هئي. انهيءَ ۾ تير اندازيءَ لاءِ ٺاهيل ڳڙڪيون اڃا تائين موجود آهن. انموسٽ وارڊ ۾ بادشاهه جو شاهي هال، بورچي خانو، مهمان خانو ۽ هينري ٽئين جي بي زال، راڻي اينني بولين جي تاجپوشيءَ جي سلسلي ۾ خاص مهمانن جي رهائش لاءِ اڏايل عمارتون به شامل هيون بعد ۾ محل ۾ توسيع ڪئي وئي. هينري اٺين وائيت ٽاور جي ڏاکڻي پاسي کان جواهرن جو گهر جوڙايو جنهن جو رخ نديءَ ڏانهن هو. ان جي اوڀر طرف انهيءَ سان گڏ هڪڙي ٻي عمارت اڏائي. محل جي اولهه طرف لينٿرن ٽاور ۽ وارڊ روب ٽاور جي وچ ۾ هڪ عبادت گاهه ٺاهيو ويو. محل جي اوڀر طرف سالت ٽاور ۽ براڊ اڀرو ٽاور تعمير ڪيا. بادشاهن جي رهائش ختم ٿيڻ کان پوءِ محل جي چوڌاريءَ اڏيل اهي عمارتون ڪافي عرصو سلامت رهيون. منجهانن ڪي 1674-75ع ۾ ڪيرايون ويون. شاهي هال سميت ٻيون جايون گدامن ۽ آفيسن ۾ تبديل ٿي ويون. 1775-77ع ۾ لينٿرن ٽاور باهه لڳڻ سان ڇٽ ٿي ويو ۽ ان سان گڏ ٻيون عمارتون به ڪري پيون.

لينٿرن ٽاور

اصل لينٿرن ٽاور، راڻيءَ جي رهائش طور ٺهندڙ ويڪ فيلڊ ٽاور سان گڏ تعمير ٿيو. 1774ع ۾ باهه لڳڻ سبب تباهه ٿيو ۽ ترت پوءِ ڪيرايو ويو. موجوده عمارت اوڻيهين صديءَ جي پڇاڙيءَ ۾ تعمير ٿي ۽ اڄ اها تيرهين صديءَ جي ڪجهه انهن خاصيتن کي پيش ڪري ٿي، جيڪي ايڊورڊ اول جي وقت ۾

محل جي زندگيءَ ۾ موجود هيون.

جيئن ئي لينٿرن تاور مان نڪرندا ته راڻي ايلزبيت ثاني واري چاڙهيءَ تان لهڻ کان اڳ وال واڪ وٽان ڪيترائي اهم تاور ڏسي سگهندا. ڏور اوڀر طرف تاور برج ڏانهن نهارڻ سان آئوٽر وارڊ جي ڏکڻ اوڀر ڪُنڊ تي ڊيولن تاور ڏسڻ ۾ ايندو. ڪنهن وقت ۾ هن تاور وٽان هڪ گذرگاهه نڪري ڪاهي وٽان ٿيندو محل جي پوئين طرف پهچندو هو. ڊيولن تاور جي ساڄي طرف هيٺائون ۽ بلاڪ جهڙو نرالو تاور ويل تاور آهي.

روس کانسواءِ باقي سڄي مغربي يورپ جي ملڪن ۾ گهڻو ڪري سمورا اهم محل ۽ گر جا گهر ڏٺا اٿم جنهن ۾ سڀني کان زياده سادگي مون کي برطانيا ۾ نظر آئي. جن پنهنجي محل محلاتن تي ٻين مغربي ملڪن جي مقابلي ۾ تمام گهٽ خرچ ۽ سادگي اختيار ڪئي. شايد تنهنڪري ئي ٻين ملڪن ۾ بادشاهتون متجي ويون پر برطانيا ۾ اڃان به نالي ماتر بادشاهت قائم آهي. هونئن به دنيا ۾ اها چوڻي مشهور آهي ته آخر ۾ صرف پنج بادشاهه قائم هوندا چار تاش جي پتن جا بادشاهه ۽ هڪ برطانيا جو بادشاهه. لنڊن کان اسڪاٽلينڊ ويندي مون لوهه يا سيمينٽ جي لائيت جي ٿنڀي جي بجاءِ ڪاٺ جا ٿنڀا ڏٺا. جن تي سڄي علائقي جي سون ميلن ۾ لائيت جو نظام هلندڙ هو. اهڙا ڪاٺ جا ٿنڀا پاڻ وٽ سنڌ ۾ به اڄ کان پنجاهه سال اڳ عام جام هئا ۽ انهن جي نشاني طور ڪراچيءَ کان ٺٽي واري پراڻي روڊ تي به ٽي سال اڳ به اهڙا ٿنڀا نظر ايندا هئا، پر هاڻ غائب آهن. باقي لوهه جا ڪيترائي واپدا جا نوان ٿنڀا بيڪار لڳا پيا آهن. جن کي ٻئي ڪنهن ڪم ۾ به آڻي سگهجي ٿو. پر ايئن ڪونه ٿو ڪيو وڃي ۽ اسان جي اربين رابين جي قومي دولت ضايع ٿي رهي آهي ۽ ڪو به انهن کان پڇڻ وارو ڪونهي. رڳو قومي اڪائونٽس ڪاميٽي جي رپورٽ ٿي پڙهجي ته وار ڪانڊارجيو وڃن، ڏاڍيون مزيدار رپورٽون هونديون آهن. هڪ مثال نموني طور حاضر آهي.

هڪ پڪ اپ ملير ڪينٽ وارن ساڍن چئن لکن ۾ خريد ڪئي. اها ساڳي پني عاقل چانوڻي وارن ساڍن پنجن لکن ۾ ورتي. ته وري اها ساڳي پڪ اپ ملتان وارن ساڍي ڇهن لکن ۾ خريد ڪئي، گاڏي ساڳي ماڊل ۽ سال ساڳي اهو سڀ ڪجهه اخبارن ۾ به اچي چڪو آهي پر جيڪو اخبارن ۾ ڪو نه ٿو چڀجي اهو ته الائي ڇا هوندو پر پاڻ اهڙين خبرن جا عادي ٿي چڪا آهيون.

اسان لنڊن تاور جي تاريخي ماڳ کي ڪلاڪن جا ڪلاڪ ڏسڻ کان پوءِ پنڌ ٿي پنڌ ٿيمس نديءَ جي ڪپرن تي هلندي هلندي اچي لنڊن برج تي بيٺا آهيون. جت اسان بيشمار تصويرون ڪڍيون جنهن کان پوءِ اسان لنڊن برج ٽپي ٻي ڪپ تي ڪليل ڇت واري بس تي چڙهي گهمندا ڦرندا اچي آڪسفورڊ اسٽريٽ تي پهتاسين. لنڊن ۾ گهمڻ ڦرڻ لاءِ بيشمار بازاريون مارڪيٽون آهن پر هر سياح کي لنڊن جون مکيه بازارون ۽ مارڪيٽون گهمڻ گهرجن. انهن مکيه بازارن ۾ چند هيٺيون آهن.

1- آڪسفورڊ اسٽريٽ: جت مارڪ اسپينسر ۽ سيلف رجز جا دڪان آهن.

2- ريجنٽ اسٽريٽ

3- بانڊ اسٽريٽ

4- پڪڊلي

5- ڪئيران بائي اسٽريٽ Caran by street

6- جيرمين اسٽريٽ Jermyn Street

7- سو هو Soho

8- نائيٽس برج Nights bridge

جت هٽرڊس جڳ مشهور مارڪيٽ آهي.

9- سلون اسٽريٽ Sloane Street

10- والتون اسٽريٽ

لنڊن جون مشهور مارڪيٽون.

1- ڪانوينٽ گارڊن مارڪيٽ Convent garden market

2- جوبلي مارڪيٽ

3- ايپل مارڪيٽ

4- چيلسا مارڪيٽ

5- مارٽن، ان ڊي فيلڊس مارڪيٽ Martin in the fields market

6- وڪ مارڪيٽ Ber wick market

7- پورٽو بيلو مارڪيٽ Porto bello market

هي چند بازارون ۽ مارڪيٽون مون صرف سينٽرل لنڊن جون لکيون آهن، نه ته لنڊن سڄي بازارن ۽ مارڪيٽن سان ڀري پئي آهي. اسان کي بس آڻي هڪ چوڪ تي لاٿو جتان ٿوري ئي پنڌ تي آڪسفورڊ اسٽريٽ آهي. اسان شيشن جي فوٽ پاٿن تان هلندي سعودي عرب ايتراڻين جي آفيس کان ڦرندي مٿن آڪسفورڊ اسٽريٽ تي پهچي چڪا آهيون. جتان مناڪجهه خريداري ڪئي. اسان هٿ بلڪل هڪ ننڍي ريسٽورانٽ تي چڪن رول ۽ ڪوڪ پيئي. اسان هن هوٽل مان گهر فون ڪئي ته نور ڪنئي جنهن کي اسان پنهنجي اچڻ جو ٻڌايو. لنڊن شهر جا ٻه ايريا ڪوڊ آهن. هڪ سينٽرل لنڊن لاءِ آهي ٻيو هيٿرو ايتروپورٽ، ويملڊن، گرین وچ ۽ ٻين علائقن لاءِ آهي. انگلينڊ جو ڪنٽري ڪوڊ 0044 آهي.

اسان مارڪس اسپينسر ۽ ٻين ڪوڙ سارين سپر مارڪيٽن ۾ گهمندا ڦرندا رهياسين. ته دڪان بند ٿيڻ جو وقت به ويجهو اچي چڪو هو. لنڊن جون مکيه بازارون ساڍي ڏهين بجي کُلن ۽ شام ساڍي پنجين بند ٿين. سواءِ اربع ۽ خميس جي انهن ڏينهن ۾ دڪان شام جو ستين بجي بند ٿين ۽ چنڇر جي ڏينهن ٻنپهرن جو هڪ بجي دڪان ۽ مارڪيٽون بند ٿين ۽ آچر بلڪل موڪل هوندي آهي. يعني سيون ڊيزاي ويڪ ۾ ڏيڍ ڏينهن شهر جون بازارون ۽ مارڪيٽون بند هونديون آهن. لنڊن جون بئنڪون صبح جو ساڍي نوين بجي کُلن ۽ شام ساڍي ٽين بجي بند ٿين. بازارن ۽ بئنڪن کان سواءِ لنڊن جي واپار جون آفيسون صبح جو نوين بجي کُلن ۽ شام پنجين بجي بند ٿين. بارون ۽ پيس (پب) مخفف آهي پبلڪ بار جو) صبح جو يارهين وڳي کُلن ۽ بند به رات جو يارهين بجي ٿين. لنڊن ۾ بازارن ۽ مارڪيٽن جي بند ٿيڻ مهل ٿوري رش ٿيندي آهي. تنهنڪري اسان ٿيوب جي بدران ٽئڪسي ڪري گهر ڏانهن روانا ٿياسين. لنڊن شهر ۾ گهمڻ ڦرڻ لاءِ گهڻو ڪجهه آهي پر لنڊن جي ارد گرد به بهترين قسمن جون گهمڻ ڏسڻ لاءِ تفريح گاهون آهن. جن ڏانهن صبح جو وڃي شام جو واپس

لنڊن اچي سگهجي ٿو. اهي جڳهيون ضرور ڏسڻ گهرجن. جيڪي هيٺيون آهن.

1- برائٽن Brighton

2- ونڊسٽر Windsor

3- آڪسفورڊ سٽي Oxford City

4- ڪئمبرج ٽائون Cambridge twon

5- ڪئنٽربري Canter Bury

6- شيڪسپيئر اسٽارٽ فورڊ Shakespear start ford

7- سالسبري Salisbliry

گاڏيءَ اسان کي اچي گهر اڳيان لائق دروازو کليو ته اسان وڃي پنهنجي بيد روم ڀيڙا ٿياسين. ٿوري دير آرام ڪري ڪافي پي اچي هيٺ ڪچن ۾ ويٺاسين. نور ۽ فرخ به اُت ويٺا هئا. اسان کين پنهنجي سڄي ڏينهن جي رواداد ٻڌائي. هنن ٻڌايو ته اسان به ٻاهر گهمڻ ويا هئاسين. اسان اڄ رات ٻاهر ڪيڏانهن به گهمڻ ڪونه ويٺاسين. پر نور ۽ فرخ ۽ پورا ٿي ٻاهر گهمڻ ويا. اسان ڊال پٽ سان گڏ مڇي به فرائي ڪري کاڌي. اچڻ مهل مون لنڊن جون مشهور اخبارون خريد ڪيون هيون. جيڪي هي هيون.

دي ٽائم The time

دي ٽيليگراف The telegraph

دي ڊيلي ميل The Daily mail

دي مانچيسٽر The Manchestr

گارڊينن Guaredian

۽ انهن اخبارن سان گڏ، لنڊن مان شايع ٿيندڙ هڪ رسالو (City limits) به خريد ڪيو هو. سو ويهي اهي اخبارون پڙهيم جن کي پڙهندي پڙهندي ۽ منجهن ڇپيل ائڊورٽائيز ڏسندي ڏسندي اڪيون پورجي ويون، ۽ سار وڃي صبح جو منڙي آواز ٿي ٿي. ايئن هڪ حسين ترين رات منهنجي زندگي جي ڪئلينڊر مان گهٽجي وئي ۽ آئون صبح جو ڌرتيءَ تي پونڊر ڪنوارن ڪرڻ کي ڏسڻ لاءِ پنهنجي دريءَ جي سامهون بيٺو آهيان جت ڪنوارن ڪرڻ سان گڏ لنڊن جون ڪنواريون چوڪريون ايڏو ته ٽڪڙو وڃي رهيون آهن. جو چڱي طرح ڏسڻ کان اڳ ئي نظرن کان غائب ٿيو وڃن.

اسڪول جا ابهم ٻار سهڻن يونيفارمن ۾ ٽڪڙا ٽڪڙا اسان جي رهائشگاهه جي ڀر واري اسڪول ڏانهن وڃي رهيا آهن. سڄي يورپ ۾ سواءِ بيلجيم ۽ فرانس جي باقي سڀني ملڪن جا شهري جنهن ۾ مرد، عورتون، ٻار اچي وڃن ٿا ڏاڍا ٿلها آهن. ننڍي هوندي ٻڌندا هئاسين ته ٿلها ۽ ڏندرا ماڻهو هميشه نقصان ۾ آهن. ڇو ته ٿلهو ماڻهو گهر ۾ گهڙندو ته زال پيٽ کي ڏسي سمجهندي ته پيٽ ڀريو پيو آهي، پوءِ ڀلي ڪٿي همراھ بک ۾ ماندو هجي ۽ ائين ڏندرو ماڻهو به جنهن جا ڏند قدرتي طرح سان وات کان ٻاهر نڪتا پيا هوندا آهن پوءِ ڀلي ڪٿي ڪيترن غمن ۾ گهيريل هجي پر سڀڪو پيو سمجهندو ته ڪلي پيو. معنيٰ ته ڏاڍو خوش آهي. سو هت يورپ ته سڄو ٿلهن ماڻهن سان ڀريو پيو آهي. باقي بک ۽ سُڪ جي ته کين خبر هوندي

منا چانهه آئي منهنجي اڳيان رکي. هيڏو سارو چانهه جو مڱ ڪنهن کان ڪٽندو. جيسين تيار

ٽيس ته ناشتو به مونڪان اڳ تيار ٿيو رکيو هو. منا ۽ مون گڏجي ناشتو ڪيو. پاڻ گرما گرم سلائيڙ تي مون کي بٿر هڻي ڏنائين. جنهن مٿان مون ايپل مڙبو هڻي واپس کيس ڏنو. آئون سلائيڙ سان صرف بيدي جي سفيدي کائي رهيو آهيان ۽ زرد پري ڪري رهيو آهيان. چو ته بيدي جي زرد پري ٻاڪرو مغز ۽ سڄو گيهه چون ٿا ته rich source of colestrol آهي. ڪولسترول ٻين گهڻين براين سان گڏ Sex killer به آهي.

پر هاڻ نئين تحقيق مطابق آمريڪن هارٽ ايسوسيئيشن جي ڪاڏي واري چارٽ ۾ ٻڌائن ٿا ته بيدي جي زرد ڪولسترول ته آهي پر خراب سٽپ Bad colestrol نه پر سٺو سٽپ Good colestrol آهي. يعني L.D.L نه پر H.D.L آهي. جيڪو انساني صحت لاءِ مضر نه پر مفيد آهي. سائنس ايتري ترقي ڪئي آهي پر اڃان اها به خبر ڪانه پئي آهي ته بلڊ پريشر چوٽو ٿئي. رڳو گمان انداز Persumption آهن. آمريڪن هارٽ ايسوسيئيشن جي پرنٽ آئوٽ تي بلڊ پريشر واري حصي جي پهرئين ست تي هي اکر لکيل آهن ته بلڊ پريشر چوٽو ٿئي ان جي ڪا به خبر ناهي.

منا پڇيو ته اڄ جو ڇا پروگرام آهي. مون کيس ٻڌايو ته اڄ انگلينڊ جي راڻيءَ جي گهر ٿا هلون. پاڻ کلي چيائين سڄ ٻڌائي ته اڄ ٻاهر گهمڻ جو ڪهڙو پروگرام آهي. مون وري کيس ساڳيو جواب ڏنو ۽ سڄي رام ڪهاڻي ٻڌائي ته انگلينڊ جي راڻي جي لنڊن واري سرڪاري رهائش گاهه ٿا هلون. پاڻ پڇيائين ته اُت اچڻ ڏيندا. پوءِ مون کيس سڄو احوال ٻڌايو ته 1992ع ۾ بڪنگهم پيلس جي هڪڙي حصي کي زبردست باهه لڳي جنهن ۾ محل جو هڪڙو حصو سڙي ويو. محلات ۽ ان ۾ رکيل نوادرات. فرنيچر، پردا، ڪارپيٽ ۽ بجليءَ جي فٽنگ کي به زبردست نقصان پهتو.

باهه کان پوءِ بڪنگهم پيلس وارن حڪومت کي لکيو ته محل جي مرمت ڪرايو ۽ سٽرپل سامان به وٺي ڏيو. حڪومت کين جواب ڏنو ته اسان چريا آهيون جو راڻيءَ جي ذاتي گهر جي مرمت ڪرايون. راڻيءَ کي حڪومت جيڪو ساليانو پئسو ڏئي ٿي. راڻي صاحبو کي چئو ته انهيءَ مان محل کي ٺهرائي ۽ راڻيءَ وري کين جواب ۾ چيو ته حڪومت جيڪو مون کي الائونس ڏئي ٿي انهيءَ مان ته منهنجو گذر سفر ئي مس ٿو ٿئي سو آئون هي هيڏو سارو خرچ يعني محل جي مرمت ۽ سامان سڙو ڪيئن وٺي سگهنديس.

ڪافي وقت ٻنهي ڌرين ۾ لڪپڙهه هلندي رهي پر ڪو به خاطر خواهه نتيجو ڪونه نڪتو. آخر مجبور ٿي شاهي خاندان هن نتيجي تي پهتو ته محل جي باقي حصي کي عام ماڻهن لاءِ ايستائين تڪيٽ تي کولي ڇڏجي جيستائين گهربل فنڊ حاصل ٿين. نيٺ ڪافي ائڊورٽائيز کان پوءِ محل عام ماڻهن لاءِ کوليو ويو ۽ ڏسندي ڏسندي بي پناهه دولت گڏ ٿي وئي. جنهن سان محل جي نئين سر مرمت ڪئي وئي. محل ته تيار ٿي ويو پر شاهي خاندان انهيءَ مان ايتري ته دولت ڪمائي جو هاڻ جنهن موسم ۾ برطانيا ۾ جامر سياح اچن انهيءَ دوران راڻي وڃي بي محل ۾ رهي ۽ هي محل سياحن لاءِ مخصوص ڪريو ڇڏين، ۽ ايئن پاڻ به بڪنگهم محل گهمي اينداسين. انهيءَ تي منا چيو ته تنهنجي معنيٰ ته جي شاهي محل کي باهه نه لڳي ها ته مومل برطانيا جي راڻيءَ جو محل نه ڏسي سگهي ها. اسان کلندي ڪئميرا ڪٺي ۽ ايئن جڳهه مان ٻاهر نڪري پياسين. هلندي هلندي اچي ٿيوب اسٽيشن تي پهتاسين، جت ڪافي رش هئي. اسان قطار ۾ بيهي تڪيٽ خريد ڪري ٿيوب اسٽينڊ اندر اندر

گرائونڊ جو انتظار ڪرڻ لڳاسين. انڊر گرائونڊ اندر هڪڙا پيا ايندا آهن ته ٻيا پيا ويندا آهن. ڪي انڊر گرائونڊ هيٺ ته ڪي مٿي. انهن لاءِ لائيت تي سيٽهيون ٺاهيون اٿن. جيڪي سڄو ڏينهن پيون هيٺ مٿي هلن ۽ ڪا خراب ٿئي ته هي بورڊ هڻي ڇڏين ته آئوٽ آف آرڊر. پهرئين پاڻيءَ جي جهازن پوءِ هوائي جهازن، ريلوي ۽ ٽيوب جي ڪري دنيا جو مفاصلو ئي گهٽجي ويو آهي.

انهن سهوليتن جي ڪري اوائل ۾ ماڻهن واپار ڪيو. پوءِ شاگرد ٻاهرين ملڪن ڏانهن پڙهڻ لاءِ ويا. تنهن پڄاڻا علاج ۽ زيارتن سانگي دور دراز ماڳن ڏانهن وڃڻ لڳا. انهن سهوليتن ڪري ماڻهو پري پري هڪ ٻئي سان مائٽي به ڪرڻ لڳا. تنهنڪري نه رڳو اهي ماڻهو پر انهن جا مائٽ به شادين مرادين ڪري پري پري ملڪن ۾ هڪٻئي وٽ اچڻ وڃڻ لڳا ۽ ائين هي مفاصلا ويا گهٽجندا ۽ ماڻهن جو هڪ ٻئي سان ميل جول ويو وڌندو ۽ ماڻهن جا مفاد جيڪي هڪ هنڌ ساڪن هئا، سي ويا ڏورانهن ڏيهن تائين پکڙجندا.

اسان جي روت جي انڊر گرائونڊ ٽيوب آئي ته اسان به ٽيوب ۾ چڙهي تنگيل ڏنڊي ڪي جهلي بيهي رهيا سين. ٽيوب سيڪنڊن ۾ تيز طواري وڃائيندي اسان کي ڪٿان کان ڪٿان وڃي پهچايو پر اسان جي اسٽيشن يعني بالمر انڊر گرائونڊ کان بڪنگهم انڊر گرائونڊ ڪافي پري آهي. تنهنڪري اسان اڃان پنهنجي سيٽن تي ويٺي لهڻ چڙهڻ وارن کي ڏسي واسي رهيا آهيون. لنڊن ۾ رهڻ ڪري تمام گهڻين جڳهين ۽ شين سان واسطو پوي ٿو.

سو مڙيئي توهان کي آئيڊيا ٿي ڏجي ته جي لنڊن وڃو ته پنهنجي بجيت انهيءَ نموني ٺاهي وڃجو ۽ هوائي ٽڪيٽ جو اڳهه ۽ روت به لنڊن وڃڻ لاءِ هڪ نه پر ڪنئين آهن. سو صلاح مشوري کان پوءِ ٽڪيٽ بڪ ڪرائجي ته بهتر ٿيندو. اڄڪلهه سستي ۾ سستي ٽڪيٽ قطر ايئر ويز وارن جي آهي. اسان جي منزل اچي وئي ۽ اسان ٽيوب مان لهي فوٽ پاٽ تي هلي بڪنگهم محل ڏانهن وڃي رهيا آهيون. سر سلطان محمد آغا خان، اسماعيلن جو روحاني پيشوا جڏهن لنڊن ۾ گول ميوز ڪانفرنس ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ ايندو هو ته پاڻ راڻيءَ جي انهيءَ گهر بڪنگهم محل ۾ رهندو هو. جيتوڻيڪ لنڊن ۾ سندس پنهنجو فليٽ پڻ هوندو هو. يعني پاڻ برطانيا جي بادشاهن کي ايترو ويجهو هو جو هو کيس پنهنجي ذاتي گهر ۾ رهائيندا هئا. آغا خان پنهنجي آتم ڪهاڻيءَ ۾ به شاهي خاندان سان سندس لاڳاپن جو تفصيلي ذڪر ڪيو آهي. سر آغا خان جي آتم ڪهاڻيءَ وارو ڪتاب ڏاڍو دلچسپ آهي.

بڪنگهم محل لنڊن شهر ۾ بادشاهه يا راڻيءَ جي سرڪاري رهائش گاهه آهي. هي محل عوام جي معائني لاءِ اول سن 1993ع ۾ کوليو ويو. هي محل گهمڻ لاءِ منجهس داخل ايمبيسيدر ڪورٽ وٽان ٿيڻو پوي ٿو. جيڪا بڪنگهم پبلڪس روڊ تي واقع آهي. اسان به انهيءَ رستي محل ۾ داخل ٿياسين. محل جو موجوده گرانڊ هال اڳوڻي اينٽرنس هال واري هنڌ تي ٺهيل آهي. سندس گرانڊ اسٽيئر ڪيس يعني سيٽهيءَ جي نسبت سان هن هال تي گرانڊ هال نالو رکيل آهي. ڏاکڻ جا پايا خصوصي طور سنهري رنگ واري پتل جا ٺهيل آهن. انهن تي گلدار ول جي جاري ٺهيل آهي.

محل جي گارڊ روم وٽان لنگهندي ڀتين تي گوليلين پرڏا آويزان ڏسڻ ۾ ايندا. محل جي گرین ڊرائنگ روم جون ڀتيون نهايت سهڻن رنگين ريشمي پردن سان آراسته آهن ۽ ان جي ڇت تي تمام سهڻي چٽسالي سوني پاڻيءَ سان نهايت خوبصورتي سان ڪيل آهي. هي ڪمر و اصل ۾ راڻي

چارلوت جو سيلون هو. محل جي ٿرون روم ۾ اهي ڪرسيون رکيل آهن. جيڪي موجوده مهاراڻيءَ جي تاجپوشيءَ دوران استعمال ڪيون ويون هيون.

بڪنگهم محل جو شاهي بال روم جيڪو 122 فوٽ ڊگهو آهي، مهاراڻي وڪٽوريا جي دور ۾ ڪرائيميا سان ٿيل جنگ جي خاتمي واري تقريب لاءِ سن 1856ع ۾ استعمال ڪيو ويو هو. سڄي محل کي گهمڻ لاءِ گهٽ ۾ گهٽ ٻه ڏينهن گهرجن پر اسان هت گهمڻ لاءِ ٻه ڪلاڪ رکيا آهن.

ماهر تعميرات مسٽر نيش جي نقسي موجب اڏيل پڪڙر گئلري ۾ ڪنئين عجيب فن پارن جو خزانو موجود آهي. جيڪي روبن، ريمبرانڊٽ، ڪيناليتو، ورمير ۽ ڪيترن ٻين جون ڪاوشون آهن. هتي رکيل تصويرون راڻيءَ جي قائم شده ترست جي ذخيري مان چونڊيل آهن ۽ برطانيا جي قومي ورثي جون حامل آهن.

محل جي اسٽيٽ ڊائنگ روم ۾ جارج ٽئين ۽ چوٿين سميت ڪيترن بادشاهن ۽ راڻين جون شاهي تصويرون ڳاڙهي بروڪيڊ سان سينگاريل تمام سهڻيون لڳن ٿيون. هن هال ۾ رکيل ڪرسيون پرنس ريجمينٽ پنهنجي چارلٽن هائوس واري رهائش گاهه لاءِ سن 1813ع ۾ خريد ڪيون هيون. جن تي هاڻ عام سياح ويهي فوٽا ڪڍي رهيا آهن. اسان به هڪ ٻئي جا ڪرسي تي ويهي فوٽا ڪڍيا.

محل جي بلو ڊائنگ روم ۾ اونڪس ڪالم ۽ پورسيلين مٽيريل مان ٺهيل ميز رکيل آهي. اها ميز نيپوليئن جي استعمال لاءِ ٺاهي وئي هئي. محل جي شاهي گنبد واري ميوزڪ روم جي اڌ گول درين مان باغيچي ۽ ميدان جو سهڻو نظارو ڪري سگهجي ٿو. هن ڪمري ۾ ڪينٽر بريءَ جي شاهي پادريءَ شاهي خاندان جي چئن ٻارن تي مذهبي رسم موجب نالا رکيا.

محل وارو وائيت ڊائنگ روم غالباً سڀ کان وڌيڪ شاندار لڳندو ڇو ته اهو ڪمال ڪاريگري سان سجايل آهي. هن روم ۾ فرينچ نوادرات پڻ رکيل آهن. ڇت ۾ انگلش ڪٽ گلاس جا ٺهيل فانوس ۽ شمعون ڪمال حسن سان ڦٽ ٿيل آهن. سنهري رنگ وارين پتين تي ڪنئين ٻين شوخ ۽ جاذب رنگن سان چتر ڪاري ٿيل آهي. هن هال جي دنگ وٽ منسٽرس اسٽيٽرس نالي ڏاڪڻ ٺهيل آهي. جيڪا محل جي مکيه فرش تي پهچائي ٿي. اتان اڳتي ماربل هال موجود آهي. اهو اصلوڪي بڪنگهم هائوس جي دل تصور ڪجي ٿو. انهيءَ هال ۾ اٽليءَ جو سنگ مرمر استعمال ڪيل آهي. معروف سنگتراش اينٽونيو ڪينووا جي تراشيل ٽن مجموعن سميت هن هال ۾ ڪيترائي تمام سهڻا مسجما آويزان آهن. اسان ساڻ هت ٻيا به ڪافي سياح آهن.

بڪنگهم محل جي تاريخ سن 1702ع ۾ تڏهن شروع ٿي جڏهن بڪنگهم جي ڊيوڪ پنهنجي لنڊن جي رهائش گاهه طور اهو جوڙايو هو. بڪنگهم واري ڊيوڪ جي پٽ سن 1761ع ۾ بادشاهه جارج ٽئين کي اهو وڪڻي ڏنو. سن 1774ع ۾ هن محل تي ”ڪئپٽن هائوس“ نالو تڏهن رکيو ويو جڏهن کان راڻي چارلوت هن محل ۾ رهڻ لڳي.

جڏهن هي محل بادشاهه جارج چوٿين جي حوالي ٿيو ته هن سن 1820ع ۾ نيش نالي هڪ ماهر تعميرات کي محل ۾ گهريل مرمت ۽ اڏاوت لاءِ مقرر ڪيو هن محل جي مکيه اڏاوت کي برقرار رکندي

ساڻس گڏ هڪڙو اضافي سوت اهڙيءَ طرح تعمير ڪيو جنهن جو اڱڻ اولهه طرف باغيچي ڏانهن هو. جنهن ڪري محل جي سائيز بيٺي ٿي پئي. انهيءَ ۾ قديم ۽ جديد فرينچ اڏاوت جو نمونو اختيار ڪيو ويو.

هاڻي ٿيل مرمت دوران پڻ مسٽر نيش جي طرز تعمير کي اصل صورت ۾ برقرار رکيو ويو آهي. مٺاڻ اڃان دريءَ وٽ ٻيئي گل ڏسي، پر هتان ڪيس هڪ گل به ڪونه ملندو. پاڻ اڳ به لنڊن مان اٺ ڪارا گلاب خريد ڪيا آهن ته ڪراچي ڪٿي هلنديس.

سن 1837ع ۾ بڪنگهم محل ۾ پهرئين حڪمران جي حيثيت ۾ راڻي وڪٽوريا پنهنجي رهائش اختيار ڪئي. هن محل جي اڏاوت ۾ هڪ ڀيرو وري به ڪجهه تبديلي آندي وئي جنهن موجب محل جو گيت وي پنهنجي اصلوڪي جاءِ وقوع کان هٽائي تائين نالي پي جڳهه وٽ ڪڙو ڪيو ويو. جتي اڃا تائين اهو ماربل آرچ جي نالي سان موجود آهي.

اڄڪلهه بڪنگهم محل نه فقط راڻي ۽ ايڊن برگ واري ڊيوڪ جي گهر طور ڪم اچي ٿو پر اهو شاهي انتظاميه جي دفتر طور پڻ استعمال ٿئي ٿو. محل ۾ موجود اسٽيٽ اپارٽمينٽس ۾ مدعو مهمانن جي راڻيءَ طرفان آجيان ۽ تواضع ڪرائي وڃي ٿي اونهاري جي مند ۾ محل جي گارڊ جي تبديليءَ واري رسم محل جي اڳئين پاسي کان عمل ۾ ايندي آهي. جيڪا هر عام ۽ خاص ڏسي سگهي ٿو. اوائل ۾ لنڊن وڃڻ دوران آئون اها تقريب ٻارن کي ضرور ڏيکاريندو هوس. هي محل برطانوي آئيني بادشاهت جو دفتر توڙي مرڪز جي حيثيت جو حامل آهي. ۽ سندس شاندار اڳياڙي پوري دنيا جي عمارتن ۾ نرالي آهي. هن محل ۾ ڊيوڪ، راڻي ۽ سندس ڪٽنب جي روزاني ڪمن ڪارين لاءِ مقرر ملازم جا دفتر موجود آهن. هتي ڪيتريون ئي سرڪاري شاهي تقريبن منعقد ٿينديون آهن. انهن تقريبن جو انتظام شاهي انتظاميه طرفان ٿيندو آهي.

جيتوڻيڪ هن محل کي ڪنئين بيش بها فني شاهڪارن سان آراسته ڪيو ويو آهي. جيڪي شاهي نوادرات جي ذخيري تي مشتمل آهن پر انهيءَ کي آرٽ گئلري يا عجائب گهر ۾ تبديل ڪونه ڪيو ويو آهي.

اڏاوت ۾ محل ته تمام وڏي عمارت آهي پر انهيءَ جا اسٽيٽ رومس راڻيءَ ۽ شاهي خاندان جي گهڻي استعمال هيٺ آهن. جتي دائمي طور سرڪاري ضيافتون ۽ تفريحي تقريبن منعقد ٿينديون رهنديون آهن. هتي هر سال پنجاهه هزارن کان به وڌيڪ تعداد ۾ شاهي مهمان استقباليه، ضيافت، انعامات ۽ ٻين تقريبن ۾ شموليت لاءِ ايندا آهن.

گهمندڙن کي محل جي ڪن ڀاڱن جي اجازت آهي اسان به ٻين سياحن سان گڏ ڪافي فوٽا ڪڍيا. مهل جي گارڊ جي تبديليءَ واري تقريب پهرئين اپريل کان جولاءِ جي شروعات تائين روزانو ۽ سال جي باقي عرصي ۾ هر ٻئي ڏينهن عمل ۾ ايندي آهي. اها تقريب مون اڳ ۾ به ڏني آهي.

شاهي محلن تي مقرر فوجن بادشاهه سلامت ۽ سندن محل محلاتن جي حفاظت سن 1660ع کان وٺي پئي ڪئي آهي. راڻي جي حفاظتي جتي ۾ شامل پيڊل سپاهين کي پهريل فوجي پوشاڪ سرخ ٽيونڪس ۽ رچ جي ڪل جي ٺهيل هوندي آهي.

محل جي گارڊ جي تبديلي واري تقريب اٽڪل منو ڪلاڪ وٺي ٿي. جنهن دوران ڊيوٽيءَ تي

چڙهندڙ گارڊ ويلنگٽن بيرڪن مان بئنب وڃندي محل ڏانهن ايندو آهي، جتي پهچندي اهو حاضر گارڊ کي بيدخل ڪندو آهي. بيدخل ٿيندڙ گارڊ وارو جتو واپس بيرڪن ڏانهن ويندو آهي. بڪنگهم محل هڪڙي مخصوص وٽراه سان گهيريل آهي. اها وٽراه محل کان مشهور چارنگ ڪراس تائين وڃي ٿي. چارنگ ڪراس لنڊن شهر جو قديم مرڪز آهي جيڪو ٽرافلگر اسڪوائر سان لڳو لڳ آهي. سڄي شهر جا مختلف طرفن کان مفاصلا هن هنڌ وٽان ماپيا ويندا هئا. يعني شهر جو زيرو ميل آهي. جيئن ڪراچي جو زيرو ميل ميٽروپول وٽان شروع ٿيندو آهي ۽ نئي ڪراچي جو مفاصلو غلط لکيل آهي پر ڪنهن انهيءَ طرف ڌيان ڪونه ڏنو آهي. مٿي ڄاڻايل وٽراه تي پٿرن ۽ سيمينٽ سان ٺاهيل زمين جي سطح کان مٿي اپريل لائين آهي. انهيءَ کي الائنمينٽ يا لي لائين ڪوٺين ٿا. تنهن کي سنڌيءَ ۾ بڃرو چئي سگهجي ٿو. اها لائين بڪنگهم محل کان ٿيندي ٻين طرفن ڏانهن به وڃي ٿي. مثلاً اها لائين ڏکڻ اولهه طرف ويندي پهرين ٻن ڪليساڻن يعني سينٽ پيٽرا واري ليٽن اسڪوائر واري ڪليسا ۽ سينٽ ليوڪ واري چيلسي ڪليسا مان لنگهي ٿي. اتان کان اڳتي اها فلهم محل مان پٺ ڪڍي ٿي. اهو محل ڪيترين ئي صدين تائين لنڊن جي بشپس يعني وڏن پادرين جي رهائشگاهه ٿي رهيو آهي. انهيءَ کان پوءِ اها لائين ٻن رائيل پارڪن هڪ رچمونڊ پارڪ ۽ ٻئي بُشي پارڪ مان لنگهي ٿي. اها لائين سينٽ ميريءَ واري چرچ وٽان ٿيندي ٿيمس نديءَ جي ڪناري تي والٽن نالي ماڳ وٽ پهچي ٿي. تنهن کان پوءِ اها اوٽلينڊس محل، وي برج، آل سينٽس چرچ، سڪس ڪراس روڊس يعني هارسيل ڪامن، ووڊ هام روڊ ۽ هل اپ پيرش چرچ وٽان گذرندي وڃيو سينٽ ايڊورڊ دي مارٽر واري آرٿوڊاڪس چرچ ۽ بروڪوڊ قبرستان وٽ چيهه ڪري هيءَ بڪنگهم محل سان وابسته لائين يا سٽرڪ قديم لنڊن جي نشاندهي ڪري ٿي. اهو انڪشاف هيئر فورڊ واري الفريڊ ويٽڪنس سن 1925ع ۾ ڪيو. اها لي لائين اٽڪل ٽيويهه وڪون ويڪري ڏئي وئي آهي. اسان هت اڍائي ڪلاڪ کن گهمياسين. منا چيو ته پئرس ۾ فرانس جي اڳوڻن بادشاهن جي رهڻ جي محلات ورسيلز هن کان تمام سُٺي ۽ پروقار ٿي لڳي.

مون مانا کي چيو ته فرانس اڄ به انگلينڊ کان وڌيڪ شاهوڪار ۽ امير ملڪ آهي. اهو نه صرف هن محل مان پر ملڪ ۽ انهيءَ ۾ رهندڙ ماڻهن جي رهڻي ڪهڻي ۽ سونهن سوڀيا، نفاست، نزاکت مان به محسوس ٿئي ٿو ته فرانس انگلينڊ کان وڌيڪ امير ملڪ آهي.

بڪنگهم پيلس جنهن ۾ ويهي انگريز حاڪمن.

- 1- فاتح وليئم
- 2- بادشاهه جان
- 3- هينري viii
- 4- ايلزبيت اول
- 5- اوليور ڪرام ويل
- 6- وليئم پٽ (وڏو)
- 7- وليئم پٽ (ننڍو)
- 8- وليئم ولبر

9- ويلنگتن

10- راڻي وڪٽوريا

11- راڻي ايلزبیت

بادشاهن سڄي دنيا تي حڪومت ڪئي. يعني آسٽريليا کان آمريڪا تائين سون سالن تائين هنن بادشاهن هن محل مان ويهي حڪم هلايا. ڇا نه شان هوندو هن محل جو. پر اڄ ٽڪي جي ٽڪيت تي هر ايترو گيرو انگلينڊ جي راڻي جي حرم سرا ۾ پنهنجي پيرن جا نشان ڇڏيو وڃي. جت اڳ ڪن ملڪن جي بادشاهن کي به اچڻ جي اجازت نه هئي. اسان بڪنگهم پيلس مان ٻاهر نڪري پنڌ تي پنڌ ٿوروئي اڳيان هڪ شاهي ڍنڍ جيڪا به شاهي محلن جي وچ ۾ انهن جوئي هڪ حصو آهي. تنهن جي ڪپرن تي پيل بئنچن تي ڪجهه دير لاءِ ويهي رهياسين. وچ شهر ۾ هوندي به ڪافي وڏي ڍنڍ آهي. جنهن ۾ خوبصورت بوٽس ۾ سياح گهمي ڦري رهيا آهن. ڍنڍ ۾ بدڪون ۽ ٻيا پکي به پاڻيءَ ۾ تري ۽ اُڏري رهيا آهن. اسان اڳ به هن ڍنڍ ۾ اچي چڪا آهيون پر اڄ ڪجهه زياده گهما گهمي نظر اچي رهي آهي. شايد اتوار جي موڪل جي ڪري. آرتوار ۽ چنچر جا ڏينهن يورپ ۽ آمريڪا ۾ مڪمل موڪل هوندي آهي پر چنچر جي بنسبت آرتوار کي گهمڻ ڦرڻ لاءِ ترجيح ڏين.

آرتوار کانسواءِ ٻين موڪلن جي ڏينهن ۾ به انگلينڊ ۾ بي پناهه رش نظر ايندي آهي. انگلينڊ ۾ ٻين عام موڪلن جا هيٺيان ڏينهن آهن.

- 1_ New years Day.
- 2_ Good Friday.
- 3_ Easter Monday.
- 4_ May Day (First Monday in may)
- 5_ Spring And summer Band HoliDay,
- 6_ Chrismas Day,
- 7_ Boxing Day, (26th decemeber)

يعني ڳل ست موڪلون آهن. پاڻ وٽ پاڪستان ۾ به اڳ ڪجهه زياده موڪلون هونديون هيون پر هاڻ گهڻائي ان موڪلون ڪيون اٿن.

يعني

1_ عيد الفطر Eid-ul-fitr

2_ عيد الاضحى Ed-ul-Azha

3_ يوم عشورا Youm-e-Ashura

4_ عيد ميلاد النبي Eid Milad-un-nabi

5_ يوم پاکستان Pakistan Day

6_ يوم آزادي Independence Day

7_ يوم اقبال Iqbal Day

8۔ يوم ولادت قائد اعظم رحه ۽ ڪرسمس ڏي Birth of Qaid_e_Azam Muhammad Ali Jinnah And Christmas Day.

يعني چار مذهبي موڪلون ۽ چار پاڪستان جي قومي ڏينهن جون موڪلون. هت ڪا به ڪيفي يا ريسٽورانٽ ڪانهي. شام ٿيڻ واري آهي پر صبح جي ناشتي کانسواءِ سڄي ڏينهن ۾ چانهه به ڪا نه پيتي اٿم. صرف ڪجهه پستا ۽ بادام منا پرس مان ڪڍي ڏنا جيڪي ڪاڏا اٿم. مون منا کي چيو ته گهر هلون. پاڻ چيائين ته ڏاڍو مزو پيو اچي. ڪجهه دير کان پوءِ هلنداسين. اسان بئنچن تان لهي هيٺ چڀر تي ويهي رهياسين. مون پيرن ۾ پاتل جوتو به لاهي ڇڏيو ۽ چڀر تي لپتي پيس. چڀر مان جڻ ته خوشبوءِ پئي اچي، ڪيڏي نه صاف سٿري چڀر آهي. پري کان هيڊا گل ڏاڍا وڻندڙ لڳي رهيا آهن. هت ڪوبه ماڻهو گل ڪونه پئي، پاڻ وٽ هر ماڻهو گل پئي، هت هر ننڍي وڏي گهر ۾ توهان کي گل نظر ايندا.

پاڻ وٽ شهر ۾ بنگلا نهرائي پوءِ وڪڻڻ جو ڪاروبار ڪندڙ ماڻهو اهڙن بنگلن ۾ تمام سٺا پارڪ هڻن جنهن ۾ گل چونڊي چونڊي هڻن، پر بنگلو وڪڻڻ کان پوءِ جيڪو انهيءَ پارڪ ۽ گلن سان حشر ٿئي سوانهن ويچارن گلن کي خبر آهي. ڪراچيءَ ۾ ته مون خود پنهنجي هڪ دوست جي ڊيفنس جي بنگلي ۾ ڏٺو ته سندس سڄو پارڪ سُڪي ويو ۽ چڀر واري جڳهه تي مٽيءَ جي دڙ پئي اُڌري، مون ڪائٽس انهيءَ جو سبب پڇيو ته پاڻ چيائين ته يار ڪير پيو روز پيسن جو پاڻي پارڪ ۾ وجهي، سو انهيءَ ڪري هن جو ڏاڍو لاجواب سڄو پارڪ ختم ٿي ويو. اهڙا به باڌوق ماڻهو دنيا ۾ پيا آهن.

اسان ٽئڪسي ڪري ويسٽ منسٽر محل ڏانهن روانا ٿياسين. هينري ائين کان اڳ سائده پنجن صدين تائين بادشاهه هتي رهندا هئا ۽ پنهنجون دربارون لڳائيندا هئا. هينري ائين پنهنجي رهائش وائيت هال ۾ اختيار ڪئي، جيڪو تاور آف لنڊن جو هڪڙو حصو آهي. هينري ائين جي وفات کان پوءِ دارالعوام جيڪو اڳي ويسٽ منسٽر ايبي جي چيپٽر هائوس ۾ منعقد ٿيندو هو. اهو ويسٽ منسٽر محل ۾ منتقل ٿيو. تڏهن کان وٺي هن محل جي پارليامينٽ سان وابستگي شروع ٿي. هن محل وارين عمارتن جي جهڳٽي کي 1834ع ۾ باهه لڳي جنهن سان تقريباً سموري اڏاوت سڙي وئي ۽ ڪجهه نشان وڃي باقي رهيا. هن وقت اهي پڻ هتي ٿيندڙ نئين تعميرات ۾ ڍڪيل آهن. موجود عمارتون تقريباً سموريون اوڻيهين صديءَ جي تعمير آهن. هن تعميراتي منصوبي جي مکيه معمار چارلس بيرڙيءَ کي هدايت ڪئي وئي ته هو گوٿڪ ۽ ايلزبئٿن فن تعمير موجب هي عمارتون جوڙائي جن ۾ قومي وقار نمايان رهي. دروازن ۽ درين جي ونگن تي گوٿڪ فن تعمير واري چٽسالي نهايت دلپذير انداز سان ٿيل آهي. جنهن سبب عمارتن ۾ بناوت جي هڪجهڙائي وڌيڪ سهڻي لڳي ٿي. جيتوڻيڪ ڏاکڻيءَ دنگ وٽ ٺهيل وڪٽوريا تاور وڌيڪ اوچو آهي پر اترئين طرف وارو وڌيڪ چٽسالي ۽ سينگار سان جڙيل گهڙيال وارو تاور وڌيڪ مشهور آهي. تنهن جو نالو ”بگ بين“ آهي. جيڪو لنڊن جي سڃاڻپ آهي. جڏهن تمام گهڻي برف پوندي آهي ته بگ بين جي گهڙيال جون سڀيون به بيهي رهنديون آهن. پر اهو ڪڏهن ڪڏهن سالن پڄاڻان ٿيندو آهي. آرتوار جي شام هئڻ ڪري هت تمام گهڻي رش آهي. منا هت به ڪافي فوٽا ڪڍيا. وڪٽورئين دور ۾ گوٿڪ فن تعمير جي نمايان جهلڪ ڪميٽي رومن ۽ آفيسن جي لين ۾ عيان آهي. هن سموري تعميراتي ڪاريگريءَ کي هڪ ڀيري

چڱيءَ طرح ڏسي نه ٿو سگهجي. دارالعوام ۽ دارالخواص ٻنهي ايوانن ۾ قائم گئلين جو تعداد مختلف آهي. پارليامينٽ جي ڪارروائي ڏسڻ ۽ سوال پڇڻ لاءِ گهريل پاس وٺڻ کان پوءِ شام 4:30 بجي گئلين ۾ داخل ٿي سگهجي ٿو. اهڙي پاس پارليامينٽ جي مقامي ميمبر کان يا لنڊن جي ايمبسيءَ مان ڪافي هفتا اڳي حاصل ڪرڻي پوندي. دارالعوام ۾ بحث جمعي کانسواءِ سمورن ڪم وارن ڏينهن دوران ڏينهن جو اڏائي بجي شروع ٿيندو آهي. ڪرسمس ۽ ايسٽر وارن مذهبي ڏهاڙن ۽ آگسٽ کان وڃي آڪٽوبر تائين اجلاس ڪونه ٿين. اندر جت پارليامينٽ جو اجلاس ٿئي، اهو حال تمام سادو آهي. پاڻ وٽ جيڪر اهڙو سادو حال هجي ته شايد پڇي وري نئين سر ٺهرائين پر هت لنڊن ۾ جيئن پراڻي جڳهه تيئن انهيءَ جي اهميت ۽ قيمت زياده. توهان هي اجلاس انٽرنيٽ ذريعي به ڏسي سگهو ٿا.

عوام کي ويسٽ منسٽر محل جي اصلوڪي جڳهين مان بچي ويل ”ويسٽ هال“ گهمڻ جي پٺ اجازت حاصل آهي. هي هال چوڏهين صديءَ ۾ تعمير ٿيل آهي. جنهن جي ڇت آڪ جي ڪاٺ جي ٺهيل آهي. پاڻ وٽ ڪراچيءَ جي مشهور فريئر هال جي ڇت به ڪاٺ جي ٺهيل آهي. هي هال به انگريزن ٺهرايو هو. ڪنهن وقت ويسٽ هال ملڪ جي وڏي ۾ وڏي عدالت طور استعمال ٿيندو هو ۽ هتي ئي وزيراعظم سر ٿامس مور گئي فيڪس ۽ چارلس اول کي موت جي سزا ڏني وئي. چارلس ثانيءَ 1661ع ۾ ڪروموويل جي سسي قبر مان ڪڍائي ويسٽ هال جي ڇت تي ڪاٺ جي شهتير تي تنگائي ڇڏي. جيڪا اُتي ويهن ورهين کان به وڌيڪ عرصو تنگي پئي هئي. هتي انتقام جو اهو مثال آخري هو پر غريب ملڪن ۾ اهو سلسلو اڃان جاري آهي.

ڪافي دير ٿي چڪي آهي لنڊن جون روشنيون ٿيمس نديءَ جي پاڻي تي جرڪي رهيون آهن. سندن اولڙا پري پري تائين نظر اچي رهيا آهن. ڏاڍو پر ڪشش منظر لڳي رهيو آهي. دير سبب اسان ٿورو پنڌ هلي پوءِ ٽئڪسيءَ ۾ چڙهي گهر روانا ٿياسين. لنڊن جي روڊن رستن تان ترندي اسان جي گاڏي اچي پوراڻي هائوس جي دروازي پيڙي ٿي. جنهن جو در به گهٽيءَ تي پوراڻيءَ کوليو. پاڻ ڏاڍي قرب سان سلام ڪيائين ۽ ٻڌايائين ته نور ۽ فرخ صبح سوڀر ٻاهر ويا آهن. اسان مٿئين منزل تي پنهنجي بيد روم ۾ وياسين. ٿوريءَ ئي دير ۾ ماني ڪائي سمهي پياسين. صبح جو دستور مطابق تمام سوڀر اُٿي پهرئين چانهه پي پوءِ لنڊن جي روڊن رستن تي واک ڪري واپس گهر آياسين. جت ناشتو ڪري هيٺ نور ۽ فرخ کي ٻڌايم ته اڄ پاڻ کي واپس سنڌ هلڻو آهي. نور چيو ته آئون مٿي توهان وٽ اچان ٿو. نور مٿي آيو ۽ چيائين ته آئون واپس توهان سان گڏجي ڪونه ٿو هلاڻ. آئون لنڊن ۾ اڃان به ٽي هفتا رهندس. توهان پلي هلو. ايئن نور لنڊن ۾ رهي پيو. آئون مٺا ۽ فرخ تيار ٿي ٽئڪسي ڪري هيٺو ايئرپورٽ ڏانهن روانا ٿياسين. نور به اسان کي ايئرپورٽ تائين ڇڏڻ هليو.

اسان ايئرپورٽ فارملٽيز مان جان ڇڏائي اندر اچي ڊيوٽي فري شاپ جي دڪانن تي هلڪي ڦلڪي شاپنگ ڪرڻ لڳاسين. هت هيٿرو ايئرپورٽ اندر به هراڊس وارن جو هڪ شاندار ڊيوٽي فري شاپ آهي. جت ڪنئين شيون ملن ٿيون. اسان هت فارم پراڻي لنڊن جي دڪانن تان ورتل سامان جا لوڪل ٽيڪس جا پئسا واپس ورتا. جيڪي ٻاهرين ملڪن جي شهرين کي ملڪ ڇڏڻ وقت ايئرپورٽ يا سي پورٽ تي واپس ملن ٿا. هيٿرو ايئرپورٽ جو اندر ۽ ٻاهر جو ڏيک ايڏو خوبصورت ڪونهي جهڙو دنيا ۾ اڄ جي جديد ٺهيل ايئرپورٽن جو آهي. مون اڳ به هن ڪتاب ۾ عرض ڪيو ته

انگريز هڪ پيسو به فضول خرچ ڪونه ڪري، نلهي ڏيک ۽ ٺاهه ٺوهه کي پسند ڪونه ڪري. اهو توهان کي نه رڳو هيٿرو يا لنڊن ۾ نه پر سڄي انگلستان ۾ نظر ايندو. اسان جي فلائٽ جي انائونسمينٽ تي ته اسان پنهنجو هيٿرو ايئرپورٽ تان ورتل سامان کڻي ٻڌايل گيت ذريعي سڌو وڃي پنهنجي جهاز ۾ داخل ٿياسين. جهاز جي دروازي تي بيٺل جهاز جي ڪيپٽن ڪرو اسان جو کلي آڌر پاءُ ڪيو. انهن مان هڪ ايئر هوسٽس اسان کي ساڻ وٺي آئي پنهنجي سيت ڏيکاري.

جهاز لنڊن مان اڏامي پهرئين دٻي بيهندو ۽ اُت مسافرن کي لاهيندو پوءِ اڳيان ڪراچي ويندو. تنهن ڪري جهاز سڄو مسافرن سان ڀريل آهي ۽ ڪافي رش آهي. اسان پنهنجي هٿن ۾ ڪنيل سامان کي مٿي سامان جي جڳهه ۾ رکي پوءِ پنهنجي سيتن تي ويهي رهياسين. آئون دريءَ واري سيت تي وينس. ٻاهر ٿورڙو مينهن پئجي رهيو آهي. جهاز جو عملو (اسٽاف) برساتيون اوڏي جهاز جي هيٺيان ڪم ڪري رهيو آهي. چوٿڙو جهاز تي جهاز بيٺا آهن. جن جي ارد گرد ڪيترا ئي عملي جا ماڻهو ڪم ڪندي نظر اچي رهيا آهن. ٻاهر ڏاڍي وڻندڙ موسم آهي پري پري تائين سنهي ڦوهار پئجي رهي آهي. انهيءَ ڦوهار ۾ جهاز هيٺ مٿي لهي چڙهي رهيا آهن. هوائي ڪمپنين جا هوائي جهاز جن تي پنهنجي پنهنجي ايئر لائين ۽ ملڪن جو نالو نظر اچي رهيو آهي. اسان جي جهاز اندر اڃان به مسافر اچي رهيا آهن. جن ۾ اڪثريت عربن ۽ يورپين جي آهي. عرب شايد پنهنجين فيمليين سان گڏ وٽڪيشن تي لنڊن آيل هئا. جيڪي هاڻ پنهنجي ملڪ واپس وڃي رهيا آهن ۽ يورپين وري دٻي گهمڻ وڃي رهيا آهن. اڄڪلهه دٻي به دنيا جي سياحتي مرڪزن مان هڪ آهي. جت هڪ سال ۾ هڪ ڪروڙ پنجهتر لک سياح اچن ٿا. جيڪو انگ يورپ جي ڪيترن مغربي ملڪن جي برابر آهي. هونئن به يورپ ۽ آمريڪا جا ماڻهو سال ۾ هڪ دفعو ضرور ملڪ اندر يا ملڪ کان ٻاهر گهمڻ وڃن. جنهن ۾ انهن ملڪن جا سربراهه به شامل آهن. انگلينڊ جو مشهور وزير اعظم چرچل پنهنجون موڪليون آفريڪا جي ملڪ مراقش ۾ ملهائيندو هو. آمريڪا جهڙي اهم ملڪ جي سربراهه لاءِ به سال ۾ هڪ ڀيرو وٽڪيشن گذارڻ لاءِ موڪلون مقرر ٿيل آهن ۽ هو باقائدي سان انهن ڏينهن ۾ پنهنجي فيملي ساڻ موڪلون گذارڻ پنهنجي ملڪ يا ڪنهن ٻئي ملڪ ۾ ضرور وڃي.

اسان جي جهاز جو دروازو بند ٿي چڪو آهي پر انائونسمينٽ ڪري ٻڌايائون ته رنوي تي جهازن جي گهٽائي ڪري رش آهي. جيئن ڪنٽرول ٽاور کان سگنل مليو تيئن پاڻ پنهنجي منزل يعني دٻي لاءِ اڏام شروع ڪندا سين. توهان به رن وري تي ڏسي رهيا آهيو ته ڪيڏي نه رش آهي. درين مان برابر سڀ مسافر ٻاهر ڏسي رهيا آهن ۽ باقي مسافر پاڻ ۾ هڪ ٻئي سان ڳالهائي رهيا آهن. آئون دريءَ کان ٻاهر ڏسي رهيو آهيان. ٻاهرئين موسم هلڪي برسات پوڻ ڪري ڏاڍي مست لڳي پئي آهي. اسان جي اڳيان عرب فيملي وينل آهي. جن سان ننڍڙا ٻار به آهن. جيڪي عربيءَ ۾ ڳالهائي رهيا آهن. مون ڪيترا عرب ملڪ ڏٺا آهن. يورپ ۽ آمريڪا ۾ به عرب ڏٺا آهن پر مون کين عربيءَ کان سواءِ ٻي ٻولي ڳالهائيندي ڪونه ڏٺو آهي پر پنهنجا سنڌي جيڪي ڳوٺن مان شفٽ ٿي اچي ڪراچي ۾ پهتا آهن سي ڪجهه وقت ۾ سنڌي ڇڏيو گهرن ۾ اردو پيا ڳالهائيندا آهن. چو ته کين انگريزي ته اچي ئي ڪانه جو وڃي ڇڏيو اها ٻولي ڳالهائين. پوءِ مڙئي اردو ڳالهائين پنهنجن تي رعب ڪريو ويٺا آهن.

اسان جي جهاز جي هلڻ جي منڙي زناني آواز ۾ انگريزي ۽ عربيءَ ۾ انائونسمينٽ ٿي ته اسان جو جهاز به رن وي تي آهستي آهستي هلڻ لڳو ۽ ڏسندي ڏسندي اسان کان لنڊن جا نظارا به گم ٿي ويا. صرف ڪڪر ٿي ڪڪر نظر اچڻ لڳا. جن منجهان جهاز اڳتي هلي رهيو هو ۽ ڪافي دير کان پوءِ ڪڪرن جي انهيءَ قافلي کان ڌار ٿي تمام مٿي هليو ويو ۽ ڪڪر هيٺ ٿي هيٺ، مٿي اڏامندڙ هن جهاز کي ڏسندا رهيا ۽ اسان وري هيٺ ڪڪرن کي ڏسندا رهياسين. هيٺ سفيد ڪڪرن کانسواءِ ٻي ڪا به شيءِ نظر ڪانه ٿي آئي. جڏهن جهاز ڪڪرن کان ٻاهر نڪري پنهنجي صحيح رخ تي آيو ته سيٽ بيلٽ ڪولڻ جو آواز ٿيو ۽ اسان انهن کي کولي آرامي ٿي ويٺاسين. پٺيان ٽرالي ريٽرڙ جي آواز سان گڏوگڏ سنهو منو آواز به ڪن کي ڇهڻ لڳو. هوائي جهاز يا ڪنهن به اهڙي هنڌ ماڻهو ڪنڌ پٺيان ورائي ته ڪونه ٿو سگهي چو ته اهو سخت ناگواره ٿو لڳي سوانهيءَ آواز جي انتظار ۾ ڪافي وقت لڳي ويو. چو ته هر مسافر کان پهرئين پنهنجي پسند پڇڻ يعني ڪافي. ڇانهه، سافٽ ڊرنڪ يا جوس پوءِ برف يا بغير برف، باقي ڪير ۽ ڪنڊ ته هونئن به جدا ڏين سوانهيءَ جي پڇڻ جو ته سوال ٿي ڪونه ٿو پيدا ٿئي. انهيءَ پڇ پڇان ۾ ڪافي وقت لڳيو وڃي. وري جي ڪو ٻار هجي ته هو ڌري ڌري پيو پنهنجي راءِ بدلائي ۽ ايترو سوالن جوابن ۾ ته دير ٿئي ٿي. ٻيو ته عورت سان ڳالهائيندي به ته دل ڪانه ٿي پر جي. ايئن انتظار ڪندي اسان جو به وارو آيو. منا هميشه جيان آرينج جوس پيتو ۽ مون اڃا انناس جوس جي جڳهه تي ڇانهه پيتي ۽ فرخ ڪافي پيتي ايئن جوس ڇانهه پيئندي، ماني کائيندي، فلمون ۽ ٻيا پروگرام وڌي اسڪرين تي ڏسندي ڏسندي ڏينهن مان رات ۽ رات مان پريات ٿي وئي ۽ اسان لنڊن کان دٻئي پهچي وياسين. جهاز جي رفتار ۽ وقت جي ابتڙ هلندي وقت گذرندي ويرو ٿي ڪانه ٿي لڳي اسان صبح جو سوپر دٻئي انٽرنيشنل ايئرپورٽ تي پهچي وياسين. هت ڪافي مسافر ۽ انهن جو سامان لهڻو هو. تنهن ڪري اسان کي به چيائون ته توهان پلي دٻئي انٽرنيشنل ايئرپورٽ جي ڊيوٽي فري شاپ مان ٿي اچو. پر مٿيئي جلدي دٻئي ايئرپورٽ ۽ دٻئي منهنجو اڳ به ڪافي پيرا ڏنل هو. تنهنڪري ڪنهن به قسم جي تڪليف محسوس ڪانه ٿي. جڻ ته آئون منا ۽ فرخ جو گائيڊ ٿي پيس. دٻئي ايئرپورٽ ڊيوٽي فري سان گڏ ٻين ڪافي سهوليتن سان سينگاريل ۽ سنواريل آهي. جنهن ۾ خريداري تي انعام وسيلي نعين مرسيڊيز ڪار ڪٽڻ جي سهوليت به آهي. اها مرسيڊيز ڪار ڊيوٽي فري دڪانن جي وچ ۾ ايئن انتظار ڪري رهي آهي، جڻ ڪنوار سيڇ تي سٽي پئي آهي. مسافر ڪار کي ايئن ڏسي جيئن اليڪشن جي ڏينهن اميدوار ووٽر کي ڏسي مشڪي.

انهن انعامن سان گڏ ٻيا پڻ هزارين انعام رکيل آهن. انهيءَ ڪري ايئرپورٽ اندر جڻ ته ميلو لڳيو وڃي. دٻئي ايئرپورٽ تي ڪراچي ايئرپورٽ، جده ايئرپورٽ يا بمبئي ايئرپورٽ کان وڌيڪ رش ٿئي. امير ماڻهن جي موجودگيءَ ڪري وڌيڪ سونهن، سوپيا ۽ سُر هاڻ محسوس ٿئي. ايئرپورٽ جو اسٽاف پڻ ڏاڍي شائستگيءَ سان پيش اچي. اچڻ وڃڻ ۾ ڪا به بوريت محسوس ڪانه ٿئي.

مون توکيو کان وٺي ستن فرانسسڪو تائين دنيا جا ڪئين ايئر پورٽ ڏنا آهن پر مون جده ايئرپورٽ جهڙي مسافرن سان خراب روش دنيا جي ڪنهن به ايئرپورٽ تي ڪانه ڏني. اچي چمڙيءَ وارن کانسواءِ باقي هر مسافر لاءِ اهو سمجهندا آهن ته هي اسان وٽ پئڻ آيو آهي. ڪا ڳالهه ٻڌڻ لاءِ تيار ڪونه آهن. سعودي ايئر لائين اسٽاف کانسواءِ ٻي ايئر لائين جي اسٽاف سان به هنن جو رويو

ٺيڪ نه هوندو آهي. باقي پي آءِ اي اسٽاف کي ته مسافرن وانگر ئي ڏيڻ ڪن. پاڻ اچون ٿا پنهنجي منزل دٻئي جي احوال تي جيڪو اڄڪلهه سڄي دنيا جي توجهه جو مرڪز بڻجي چڪو آهي. دٻئي اصل عرب مڇيرن جو هڪڙو ڳوٺ هو. لوا (Liwa) نالي نخلستان ۾ رهندڙ بني ياس Bani yas جي هڪ خاندان سن 1830ع ۾ دٻئي تي راڄ ڪرڻ شروع ڪيو. حڪمران اڃا تائين ساڳيو خاندان آهي. دٻئي جي رهواسين جي گذر جا اصل وسيلا مڇي مارڻ، ريڻ ۽ پڪريون چارڻ ۽ ڪجهه قدر ڪجيءَ جا باغ پوکڻ هئا، پر پوءِ هنن تجارت کي مکيه ڌنڌي طور اختيار ڪيو. انهيءَ ۾ آهستي آهستي وڌندي اڄڪلهه ڪمال جي ترقي حاصل ڪئي اٿن. شهر جي فقط هڪ تجارتي علائقي (Deira) ڊيرا ۾ به 350 کان وڌيڪ گهڻ ملڪي تجارتي ڪمپنين جا مرڪز موجود آهن.

اها ترقي فقط حڪمرانن جي آزاد تجارت واري سٺي پاليسي اختيار ڪرڻ سبب ٿي سگهي آهي. انهيءَ ڪري اول هندستاني پاڪستاني، ۽ ايراني واپاري هتي ڪاروبار ڪرڻ لڳا. انهيءَ عرصي دوران دٻئي سياسي طور برطانيا جي تسلط هيٺ هڪ پروٽيڪٽوريٽ Protectorate يعني ڪمزور ۽ طفيلي رياست جي حيثيت ۾ برطانيا جي پناهه ۾ رهندڙ وچ اوڀر وارين رياستن مان هڪڙي هئي. جيئن 1947ع کان اڳ پنهنجو ملڪ پاڪستان هو.

دٻئي سن 1971ع ۾ برطانيا کان آزاد ٿيڻ کان پوءِ عرب رياستن جي اتحاد متحده عرب امارات ۾ شامل ٿيو. انهيءَ اتحاد ۾ ابوظهبي، شارجه، اجمان، امه القوين ۽ فيوجائراه رياستون شامل هيون. اهو اتحاد هن عرب علائقي ۾ سن 1966ع ۾ تيل لپڻ کان پوءِ تترت عمل ۾ آيو. جنهن هنن عرب عمارتن جي زندگيءَ ۾ تمام وڏي تاريخي تبديلي آندي.

دٻئي جي هن غير معمولي ترقيءَ جو سهرو اڳوڻي حڪمران هز هائينس شيخ راشد جي سر تي آهي، جنهن تيل جي ڪمائي ملڪي ترقي لاءِ ڪم آندي. شيخ راشد جي شروع ڪيل منصوبن کي موجوده حڪمران شيخ مڪتوم بن راشد ۽ سندس ڀائر ڀائيءَ تڪميل تي رسائڻ لاءِ برقرار رکيو اچن. انهيءَ جو نتيجو اهو ٿيو آهي جو جديد بنيادي شين جهڙوڪ مواصلات، صحت، تعليم ۽ سياحت جا زبردست منصوبا تڪميل تي پهچڻ وارا آهن ۽ سمورو سماجي نظام جديد زاوين تي قائم آهي. انهي ترقيءَ جو مدار آزاد تجارت تي قائم آهي. تعليم جي معيار جو اندازو انهيءَ مان لڳائي سگهجي ٿو جو آڪسفورڊ ۽ هارورڊ ۾ پڙهيل بينظير ڀٽو صاحب به پنهنجا ٻار پڙهائي لاءِ انگلينڊ ۽ آمريڪا بدران دٻئي ۾ پڙهڻ لاءِ ڇڏيا هئا پر هاڻ U.K ۾ پڙهندا آهن. سمورين عرب عمارتن وانگر دٻئي جي آبهوا پڻ نيم خط استوائي خشڪ قسم جي آهي. هتي برسات ٿوري ۽ ڪڏهن ڪڏهن پوندي آهي ۽ گهڻو ڪري سياري ۾ ٿيندي آهي. گرميءَ جو درجو سراسري گهٽ ۾ گهٽ 10 ڊگريون سيلسيئس Celsius ۽ وڌ ۾ وڌ 48 ڊگريون سيلسيئس تائين ٿيندو آهي. دٻئي جي سرڪاري ٻولي عربي آهي. انگريزي ٻولي پڻ هتي سمجهي وڃي ٿي ۽ عام استعمال ۾ آهي.

دٻئي رياست جا ڪيترين عالمي تنظيم سان تعلقات قائم آهن. مثلاً اهو متحده عرب امارات جي ميمبر طور سن 1971ع ۾ اقوام متحده ۽ عرب ليگ جو ميمبر ٿيو. تنهن کان پوءِ اهو تيل پيدا

ڪنڊرٽ ملڪن جي تنظيم اوپيڪ OPEC جو ميمبر ٿيو. انهيءَ کان پوءِ آءِ ايم ايف I.M.F جو ميمبر ٿيو. انهيءَ کانسواءِ اهو عالمي تجارتي تنظيم W.T.O جو ميمبر پڻ آهي. ان کان سواءِ هي عرب ملڪن جي ٻي تنظيم A.G.C.C جو ميمبر پڻ آهي. انهيءَ تنظيم جا ٻيا ميمبر ملڪ آهن: سعودي عرب، عمان، قطر، بحرين ۽ ڪويت. دبئي UAE اتحاد جي ميمبر طور غير جانبدار خارج پاليسيءَ جو حامل هئڻ سان گڏ عرب اتحاد جو پڻ گهڻو خواهان آهي.

دبئي رياست جي پکيڙ 3885 چورس ڪلوميٽر آهي ۽ متحده عرب امارات ۾ ايراضيءَ جي لحاظ کان ٻيون نمبر وڏي رياست آهي دبئي امارت دبئي ڪاري جي ڪنارن تي مشتمل رياست آهي. اها دبئي ڪاري نارعدن مان نڪرندڙ هڪ ڪاري آهي. دبئي شهر انهيءَ ڪاري جي ٻنهي ڪنارن تي اهڙي طرح آباد آهي جنهن موجب شهر جو هڪڙو ڀاڱو انهيءَ ڪاري جي اترئين ڪپ تي آباد ۽ ٻيو ڀاڱو انهيءَ جي ڏاکڻئين ڪناري تي آباد آهي. دبئي شهر عرب امارات جو هڪ مکيه بندر ۽ تجارتي مرڪز آهي.

دبئي رياست کي هڪ سئو ڪلوميٽر ڊگهو سامونڊي علائقو آهي. دبئي جي حاڪم جو محل به سامونڊي ڪناري تي آهي جتان هو محل مان ويهي سامونڊي جهازن جي چرپر ڏسندو آهي. هي محل ارڙهين عيسوي صدي ۾ ٺهيل آهي پر هاڻ هن کي وڏي پئماني تي جديد بڻايو ويو آهي. دبئي جي سامونڊي ڪناري کي پڻ ڏاڍو سنواريو سينگاريل ويو آهي.

متحده عرب امارات جي وفاقي حڪومت جو صدر ابو ظهبيءَ جو حڪمران شيخ زيد بن سلطان النهيان چوڻ آهي. نائب صدر دبئي جو حڪمران شيخ مڪتوم بن راشد آهي. شيخ زيد بن سلطان مون ننڍي هوندي محمد يوسف چانڊيي جي ڳوٺ ڏٺو هو. جت پاڻ شڪار تي آيو هو. ساڻس گڏ لبنان جو صدر پڻ هو.

عرب امارات جي سپريم ڪائونسل جا ست ميمبر آهن. جيڪي واسطيدار امارات جا حڪمران آهن.

مواصلات ۽ اطلاعات، تعليم، دفاع، ترقيات، قانون ۽ خارجي تعلقات جا شعبا انهيءَ وفاقي سپريم ڪائونسل جي حوالي آهن. ڪيپيٽل فيڊرل ڪائونسل آف منسٽرس سڏجي ٿي. جيڪا سپريم ڪائونسل جي تشڪيل ڪيل آهي ۽ انهيءَ ڏانهن جوابده آهي. هڪڙي مجلس شوري پڻ آهي. جنهن ۾ چاليهه ميمبر آهن. جيڪي حصي رسيءَ موجب هر ميمبر امارت مقرر ڪندي آهي. انهيءَ شوري جو مدو ٻه سال آهي. اها تجويزون ڏئي سگهي ٿي. باقي ويٽو پاور نه ٿي رکي.

متحده عرب امارات جي راڄڌاني ابو ظهبي آهي پر ڪجهه وزيرن جون آفيسون دبئي ۾ پڻ آهن. خارجي پاليسي ۽ دفاع کانسواءِ باقي عوامل ۾ هر ميمبر امارت آزاد آهي. اهڙي طرح دبئي رياست آزاد تجارتي پاليسي اختيار ڪئي آهي جنهن تحت ٻاهران ايندڙ مال تي محصول يا ڪسٽم في معاف آهي. تنهن ڪري پرڏيهي سيڙپڪاري جا موقعا هتي هميشه موجود آهن.

دبئي حڪومت جي تجارتي پاليسي جا چند هيٺيان اصول بيان ڪجن ٿا.

1- سڌي تجارت Direct Trade جنهن تحت ڏيهي ۽ پرڏيهي تجارتي ڪمپنيون هڪٻئي سان سڌو واپار ڪري سگهن ٿيون.

2_ Commercial agency arrangements

هن قانون تحت پرڏيهي ڪمپني پنهنجو دٻئي ۾ نمائندو دٻئي جو شهزادو مقرر ڪندي ۽ اهڙو عهد نامو واپاري وزارت وٽ رجسٽر ڪرائبو.

3_ دٻئي شهر ۾ پرڏيهي ڪمپني پنهنجي آفيس قائم ڪري سگهي ٿي. تنهن لاءِ ڪيس ايڪانامڪ ڊيولپمينٽ ڊپارٽمينٽ کان لائسنس وٺڻو پوندو. انهيءَ کانسواءِ اسپيشل انويسٽمينٽ اسڪيم تحت ۽ ايسرپورٽ فري زون ۾ تجارت قائم ڪرڻ لاءِ پرڏيهي ڪمپني کي هيٺيون سهوليتون ڏنل آهن.

- 1_ سٽو سيڪڙو پرڏيهي ملڪيت جي اجازت
 - 2_ 15 سالن تائين ٽيڪس جي معافيءَ جي ضمانت
 - 3_ ڪسٽم بلڪل مفت
 - 4_ لچڪدار سيڙپ جا موقعا
 - 5_ نقل و حمل ۽ ورهاست جون بهترين سهوليتون
 - 6_ انتظامي ۽ افرادي امداد
- انهيءَ کانسواءِ هيٺيون سهوليتون پڻ ميسر آهن. جهڙوڪ:

- 1_ آزاد ڪمپني نظام
 - 2_ ٽرانسپورٽ جو اعليٰ انتظام
 - 3_ اطلاعات جو جديد نظام
 - 4_ جديد مالياتي ۽ سروس جو شعبو
 - 5_ اعليٰ عالمي نمائش ۽ ڪانفرنس ڪرڻ جو بندوبست
 - 6_ بهترين قسم جي آفيسن ۽ رهائش جو بندوبست
 - 7_ موزون توانائي ۽ پيئڻ شين جي موجودگي
 - 8_ فرسٽ ڪلاس هوٽلن، اسپتالن، اسڪولن ۽ تجارتي مرڪزن جي موجودگي
 - 9_ جديد عالمي معيار جي شهري سماج جي موجودگي.
- پرڏيهي ڪمپني لاءِ مٿي بيان ڪيل سهوليتن کانسواءِ هيٺيون سهوليتون پڻ موجود آهن.

- 1_ ڪارپوريٽ ٽيڪس معاف
- 2_ انڪم ٽيڪس معاف
- 3_ فارين ايڪسچينج تي ڪوبه ڪنٽرول ڪونهي
- 4_ ڪجهه شين تي جزوي محصول
- 5_ مناسب مزدوري
- 6_ مناسب قيمتون
- 7_ مناسب مساواڙ
- 8_ آزاد تجارت

دٻئي دنيا جي وڏي واپاري منڊي آهي. هتي هر سال 17 بلين ڊالرن جو آمدني واپار ٿئي ٿو.

دبئي ۾ 170 بحري جهازن واريون ڪمپنيون ۽ 86 هوائي ڪمپنيون مسافر ۽ مال آڻين ۽ نين ٿيون.

پاڻ وٽ افغانستان جي جنگي حالتن ڪري ڪيترين ئي هوائي ڪمپنين پاڪستان اچڻ ئي ختم ڪري ڇڏيو آهي ۽ هاڻ انهن ڪراچي جي جڳهه تي دبئي کي پنهنجو بيس بڻايو آهي. جنهن ڪري دبئي جي اڃا به تجارتي اهميت وڌي وئي آهي. جيڪا هاڻ ڏينهن ڏينهن وڃي وڌندي. منا دبئي ايئرپورٽ اندر داخل ٿي، پهريائين سڄي ايئرپورٽ جو جائزو ورتو پوءِ هر هڪ شاپ جو جائزو وٺندي اڳتي هلندي رهي. تان جو اچي هڪ اليڪٽرانڪ جي شاپ تي بيٺي، جتان پاڻ ڪجهه اليڪٽرانڪ ۽ ڪافي ٻيو سامان پڻ خريد ڪيائين. مون به ٽي ڀيرا ڏينهن ۽ هڪ ڪئميرا خريد ڪئي. باقي رڳو ٽي چار ڪلاڪ چڪر لڳائيندا رهياسين ۽ هر فلائيٽ جي ايندڙ ويندڙ مسافر کي ڏسندا رهياسين. هڪ ريسٽورانٽ تي ڪجهه دير ويهي برگر کاڌاسين ۽ ڪوڪ پڻ پيئي سين. جڏهه ايئرپورٽ جي مقابلي ۾ هت يورپين ماڻهو زياده نظر آيا ۽ شاپنگ جي خيال کان به دبئي، جڏهه ايئرپورٽ کان بهتر آهي. ٿوري دير ۾ اسان جي فلائيٽ جي انائونسمينٽ ٿي ۽ اسان بس ۾ چڙهي هوائي جهاز ڏانهن روانا ٿياسين. بس اچڻ مهل مسافرن سان پري پئي هئي پر هينئر به ڪافي مسافر هئا. ڪي هتان دبئي مان ڪراچي لاءِ چڙهيا هئا ۽ ٿوري دير کان پوءِ هوائي جهاز ڪراچي ڏانهن اڏام ڪئي. سج جي روشنين ۾ هيٺ هر شيءِ نظر اچي رهي هئي. جنهن ۾ گهڻو ڪري سمنڊ نظر اچي رهيو هو. لنڊن کان ايندي يورپين مسافر وڏي تعداد ۾ جهاز ۾ هئا پر هينئر هڪ به نظر نه آيو. گهڻو ڪري سڀ پاڪستاني مسافر هئا. جن جي سامان ۾ هڪ ٽيپ رڪارڊر، هڪ بلانڪيٽ، هڪ وڏو ٿيلهو جنهن ۾ اليڪٽرانڪ ۽ شيشي جا ٿانوَ ڏسڻ ۾ اچي رهيا هئا. سندن ٻار وڏي واڪ ڳالهائي ۽ رڙيون ڪري رهيا هئا. پاڻ ٽڪل ۽ هيسيل پر ڳوٺ وڃڻ جي خوشيءَ ۾ مرڪي رهيا هئا. سندن زالون مردن کان ڪجهه وڌيڪ خوش لڳي رهيون هيون. جن کي ملڪ کان وڌيڪ پنهنجي متن مائن سان ملڻ جي خوشيءَ ۽ سندن دماغ ۾ ڪئين خوشيون ۽ سوچون ۽ انهيءَ جو انتظار ته ڪڏهن ٿا گهر پهچون. الاڻي ايئرپورٽ تي ڪومت مائٽ آيو به هوندو يا نه، ڪراچي ايئرپورٽ جا سور پنهنجن سان ملڻ جون خوشيون بهر حال ڪيئن انومان دل ۾ اوريندي اوريندي ماڻهو ڪراچي پهچيو وڃي.

ڪراچيءَ کي ويجهي ۾ ويجهو ايئرپورٽ دبئي، تنهن کان پوءِ بمبئي ۽ لاهور آهي، پر پراڻي ملڪ ۽ هت ۾ پاسپورٽ هئڻ ڪري ويجهه به ڏور ٿيو پون سپرين. هڪ سنهي سريلي ۽ مٺڙي آواز تي خبر پئي ته جهاز ڪراچي ۾ لهڻ وارو آهي ۽ سڀ مسافر جهاز اندر مٿان ڪپڻن ۾ رکيل پنهنجو پنهنجو سامان ڪڍي هيٺ رکڻ ۽ هٿن ۾ جهلڻ لڳا. جهاز اڃان هوائن ۾ تري رهيو هو تنهن ڪري اسان اهو بهتر سمجهيو ته جهاز لينڊ ڪري پوءِ ٿا سامان ڪڍون. سو ويهي انهن مسافرن جو مزو ڏسڻ لڳاسين. ته جهاز به پنهنجي بي Bay تي هيٺ لهي هلڻ لڳو ۽ اسان چيلهه وارو پٿر زور سان چڪي ويهي رهياسين. تان جو جهاز ٿوري دير ۾ آهستي آهستي هلندو اچي پنهنجي مقرر گيت سان ايئرپورٽ بلڊنگ وٽ بيٺو ٿوري دير کان پوءِ جهاز جو دروازو کليو اسان پنهنجو پنهنجو سامان کڻي هوائي جهاز کان ٻاهر نڪري ايئرپورٽ ٽرمينل بلڊنگ ۾ داخل ٿياسين. جت پري کان پگهڻي ڪسٽم آفيسر سلام ڪيو. انهيءَ سان ڳالهائيندي ۽ دعا سلام ڪندي ايئرپورٽ کان ٻاهر نڪري

